Telegrama adresată
TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU,
secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România

Mult iubite şi stimate
tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

Participanţii la cel de-al XII-lea Forum Naţional al Pionierilor, care în acest an a avut loc la Craiova sub deviza „Spre comunism înaintăm pe drum de glorii", dau glas, din adîncul inimii lor, dragostei neţărmurite şi profundei recunoştinţe a milioanelor de pionieri, a tuturor copiilor patriei, faţă de dumneavoastră, cel mai iubit fiu al naţiunii noastre, personalitate proeminentă a istoriei poporului român, strălucit conducător de partid şi de stat, ctitor al României moderne, pentru părinteasca grijă cu care vegheaţi să creştem odată cu ţara, să învăţăm şi să muncim pentru binele şi prosperitatea patriei noastre libere, demne şi independente.

Lucrările Forumului au evidenţiat cu putere marile succese obţinute de poporul nostru sub conducerea clarvăzătoare a partidului, a dumneavoastră, mult stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, în întîmpinarea celei de-a 40-a aniversări a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944 şi Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român. Totodată, ele au fost profund marcate de vibrantul mesaj pe care dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, l-aţi adresat pionierilor, şoimilor patriei, şcolarilor şi tuturor copiilor ţării cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la înfiinţarea primelor detaşamente de pionieri din România şi constituie pentru noi un adevărat şi măreţ program de educaţie comunistă, patriotică şi revoluţionară, un fierbinte îndemn de a sluji cu patos şi devotament revoluţionar cauza bunăstării şi fericirii poporului, independenţa şi suveranitatea patriei.

În această atmosferă de puternică angajare în înfăptuirea sarcinilor edificării socialismului şi comunismului în ţara noastră, noi, purtătorii cravatelor roşii cu tricolor, cadrele care ne îndrumă activitatea, într-o deplină unitate de gîndire şi voinţă, ne exprimăm adeziunea fierbinte faţă de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. privind realegerea dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, în funcţia supremă de secretar general al partidului, chezăşie sigură a înaintării ţării pe noi culmi de civilizaţie şi progres.

Cu adîncă dragoste, profund respect şi preţuire, gîndurile noastre se îndreaptă către tovarăşa Elena Ceauşescu, eminent om politic şi savant de renume mondial, pentru deosebita grijă cu care veghează la educarea copiilor, pentru aportul inestimabil pe care îl aduce la dezvoltarea învăţămîntului, culturii şi ştiinţei româneşti, pentru creşterea contribuţiei ştiinţei româneşti la dezvoltarea spiritualităţii mondiale.

Născuţi şi crescuţi în luminoşii ani pe care, cu legitimă mîndrie patriotică, îi numim „Epoca Nicolae Ceauşescu", noi ştim că cea mai mare îndatorire pe care o avem este de a ne iubi şi sluji, pînă la sacrificiul suprem, patria, de a învăţa şi munci pentru a ne forma ca oameni de nădejde, cinstiţi, harnici şi cutezători, spre a duce mai departe, aşa cum ne-aţi îndemnat de atîtea ori, făclia progresului, a bunăstării şi fericirii pe pămîntul patriei, a prieteniei şi păcii în lume.

Vă raportăm, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general, că, respectînd întru totul indicaţiile şi îndemnurile dumneavoastră, în cadrul celui de-al XII-lea Forum Naţional al Pionierilor am realizat o temeinică analiză a activităţii desfăşurate în unităţile de pionieri de pe întreg cuprinsul ţării, am stabilit noi modalităţi şi căi de acţiune, în scopul îmbunătăţirii muncii din unităţi şi detaşamente, pentru intensificarea procesului de educaţie comunistă, revoluţionară, de pregătire pentru muncă şi viaţă a pionierilor şi şcolarilor.

Pe baza indicaţiilor dumneavoastră, conştienţi că patria noastră are nevoie de oameni temeinic pregătiţi, nu vom precupeţi nici un efort pentru a învăţa, pentru a ne însuşi cele mai noi cunoştinţe în domeniul ştiinţei şi tehnicii, pentru a ne forma ca muncitori şi specialişti cu o înaltă ţinută profesională, politică şi morală, constructori devotaţi ai socialismului şi comunismului, apărători fermi ai măreţelor cuceriri revoluţionare ale poporului nostru.

Vă raportăm, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că, învăţînd de la comunişti, de la părinţii şi fraţii noştri mai mari, care înalţă patria pe culmile socialismului, ne aducem şi noi contribuţia la înflorirea ţării, fiind prezenţi pe şantierele de muncă patriotică, în agricultură, participînd cu însufleţire la acţiunile de strîngere a materialelor refolosibile, a plantelor medicinale, a fructelor de pădure, ferm convinşi că în acest fel ne îndeplinim o importantă îndatorire patriotică. În acest scop, pe baza experienţei dobîndite pînă în prezent, acţionăm pentru înfăptuirea Programului privind participarea tinerei generaţii la realizarea obiectivelor de dezvoltare economico-socială a ţării şi a Programului unitar privind educarea comunistă, revoluţionară, prin muncă şi pentru muncă a tinerei generaţii din patria noastră.

Continuînd şi amplificînd bogatele tradiţii ale mişcării revoluţionare de copii şi tineret din ţara noastră, Organizaţia Pionierilor, sub îndrumarea Uniunii Tineretului Comunist, va desfăşura şi în continuare ample acţiuni de educare patriotică, revoluţionară a pionierilor şi şcolarilor, de cunoaştere şi preţuire a luptei şi muncii înaintaşilor, a istoriei partidului şi poporului român.

Noi, copiii României socialiste, vă mulţumim din adîncul inimilor noastre, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, pentru strălucita dumneavoastră activitate pusă în slujba apărării păcii, a întăririi colaborării şi înţelegerii între popoare. Fiind pe deplin conştienţi de înalta valoare a îndemnurilor dumneavoastră, vom intensifica activităţile pe care le dedicăm păcii şi prieteniei cu toţi copiii lumii, participînd cu elanul vîrstei noastre la marile acţiuni declanşate în întîmpinarea Anului Internaţional al Tineretului, care, sub deviza „Participare-Dezvoltare-Pace", va spori tot mai mult contribuţia tinerei generaţii la instaurarea păcii şi colaborării în lume.

Însufleţiţi continuu de strălucitul exemplu de muncă şi viaţă pe care ni-l oferiţi, exprimăm încă o dată cele mai calde mulţumiri, sentimentele de neţărmurită dragoste şi recunoştinţă ale şoimilor patriei şi pionierilor, ale tuturor copiilor ţării, faţă de dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, cîrmaci cutezător al destinelor prezentului nostru socialist, pentru condiţiile tot mai bune pe care le asiguraţi copilăriei noastre fericite şi ne angajăm solemn să învăţăm şi să muncim cu responsabilitate, să nu precupeţim nici un efort pentru a fi demni de încrederea pe care ne-o acordaţi.

Angajîndu-ne de a vă urma fără preget pentru înfăptuirea hotărîrilor ce vor fi adoptate de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, vă rugăm, cu deosebită dragoste şi respect, să primiţi înflăcăratele noastre urări de multă sănătate şi putere de muncă în fruntea partidului şi statului pentru cauza bunăstării şi fericirii poporului nostru, pentru independenţa şi suveranitatea patriei, pentru pace şi securitate în lumea întreagă.

PARTICIPANŢII LA CEL DE-AL
XII-LEA
FORUM NAŢIONAL AL PIONIERILOR

40
1944
1984

PIONIERII ȚĂRII ÎNTÎMPINĂ MĂREAȚA ANIVERSARE DE LA 23 AUGUST

De pretutindeni din țară, la redacție continuă să ne sosească vești despre succesele obținute de purtătorii cravatelor roșii cu tricolor în acțiunile pe care le dedică marii noastre sărbători naționale de la 23 August și celui de al XIII-lea Congres al partidului.

- Membrii cercului de dezbateri politico-ideologice de la Școala din **Cociuba Mare — Bihor** au organizat concursul **„Din gîndirea social-politică a tovarășului Nicolae Ceaușescu“**. Manifestarea, desfășurată la clubul de vacanță, s-a bucurat de participarea a numeroși pionieri care au urmărit evoluția concurenților cu mult interes.
- **„Sub soarele lui August“** este genericul sub care pionierii din **Lăzăreni** - același județ - au desfășurat o amplă manifestare politico-educativă, în cadrul căreia au vizionat cîteva filme documentare cu caracter istoric și au participat la o audiție muzicală. Acțiunea s-a încheiat cu un frumos spectacol cultural-artistic.
- Pionierii județului **Mureș** raportează că, la 19 iulie, și-au îndeplinit integral angajamentul de muncă patriotică pe acest an. Datorită hărniciei celor peste 80 000 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor mureșeni, au fost redate circuitului economic 1 380 tone materiale feroase, 700 tone hîrtie, 105 tone materiale textile, 5 tone polietilenă, 500 kg plută, 200 tone plante medicinale, 95 tone fructe de pădure și însemnate cantități de ambalaje din sticlă.

Pînă la 23 August, pionierii județului Mureș s-au angajat să-și depășească angajamentul de muncă patriotică cu 10 la sută.

- Peste o sută de pionieri de la Școala **Tuțora — Iași**, reuniți într-o tabără de muncă patriotică, au dat un prețios ajutor la lucrările de construcție a dispensarului comunal. Colegii lor din localitatea **Popești**, același județ, au ajutat constructorilor la ridicarea noului local de școală.
- O rodnică activitate de muncă patriotică au desfășurat, în ziua de 4 august, pionierii școlii din localitatea **Banca**, județul **Vaslui**. Dis de dimineață, ei au pornit spre „farmaciile naturii“ din împrejurimile comunei pentru a recolta mușețel, podbal și alte plante medicinale de sezon.
- La cluburile de vacanță din comunele **Curcani, Mitreni, Chirnogi, Fundeni, Tămădău** și **Chiselet**, județul **Călărași**, pionierii au inițiat interesante întîlniri cu veterani de război și muncitori fruntași din întreprinderile apropiate. Cu acest prilej au fost evocate faptele eroice ale ostașilor români din acel August de foc al anului 1944 și marile realizări ale poporului nostru în anii socialismului. Acțiunile pionierilor călărășeni s-au desfășurat sub genericul **„Eroi au fost, eroi sînt încă“.**
- În comuna **Barcea,** județul **Galați,** a fost vernisată de curînd expoziția de artă plastică purtînd titlul **„Românie — plai de aur“.** Lucrările, care surprind aspecte din viața satelor și orașelor patriei, de pe șantiere și de pe ogoare, precum și scene din viața, preocupările copiilor sînt realizate de cei mai talentați pionieri și șoimi ai patriei din școlile comunei.
- La **Mărășești - Vrancea** și la **Reșița — Caraș Severin** au avut loc, la 30 iulie, două emoționante spectacole-evocare dedicate aniversării celor 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944 și celui de al XIII-lea Congres al partidului. Desfășurate sub genericul **„Columnă milenară“**, cele două manifestări au fost realizate de către pionierii echipajelor de expediționari din sectoarele 1 și 3 ale Capitalei, aflați în localitățile respective.

De August – ziua țării

E țara-n zi de August ca o floare,
Frumoasă precum ni-i copilăria,
E îmbrăcată-n strai de sărbătoare
Și cîntă-n ea aprinsă bucuria.

E ziua țării-n țara omeniei,
Rodită-n August Douăzeci și trei,
De cînd copiii – floarea României –
Ne creștem vise sub lumina ei.

Sînt Patruzeci de Trepte spre victorii
Pe care țara-n piscuri le-a urcat,
Sînt anii ei străluminați de glorii
Să fie visul nostru cer curat.

Iar cel ce-a făurit această țară
În care omul e deplin stăpîn
Și viață nouă face să răsară
Este Partidul Comunist Român.

Tovarășului Nicolae Ceaușescu,
cel mai drag
Părinte al copiilor ce cresc
Viteji și falnici pe acest meleag
Sub tricolorul nostru românesc,

De-aceea, azi, cu ochii plini de soare,
Copiii țării, viitorul ei,
Din calde inimi înălțăm urare
De ziua țării – August Douăzeci și trei.

VIOREL COZMA

Creștem odată cu țara. Trăim o copilărie fericită, în care condițiile create ne îndeamnă tot mai mult la cutezătoare fapte de muncă, învățătură, hărnicie. Aceste realități și simțăminte au fost reflectate de pionierii botoșeneni în expoziția lor intitulată „Creștem odată cu țara" (foto 1)

Competiție a hărniciei pionierești. În imagini, corespondentul nostru, Ioan Mihai Cochinescu, a surprins cîteva secvențe (foto 2, 3) dintr-o pasionantă competiție a hărniciei pionierești, dedicată celor patru decenii de libertate și desfășurată în tabăra de muncă patriotică de la Cheia, județul Prahova.

Vers, cîntec și film pionieresc. Pionierii vrînceni au prezentat un spectacol de vers și cîntec dedicat patriei și partidului (foto 4). Membrii cineclubului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiul Brăila realizează documentare (foto 5) dedicate locurilor natale, în anii de înflorire, ani de lumină.

1
CREȘTEM
ODATĂ
CU ȚARA

EROICA

'84

Atunci...

Atunci dintre neguri dese,
A răsărit un soare-al primăverii.
Atunci în negre închisori,
Comuniștii rupeau grele lanțuri,
Atunci România suia cu fruntea sus
Treptele senine ale dreptății.
Atunci bucuria lor a fost mare,
A lor, a celor ce-au luptat cu greu.
Atunci s-au secerat toți spinii
Și-a răsărit grîul de aur,
Au răsărit macii cei roșii –
Sîngele celor ce n-au mai apucat ziua,
Ziua plină de senin,
Ziua plină de dreptate,
Acea zi de August 23.

Dorina Gheorghe, clasa a VI-a A,
Școala nr. 9, Călărași

Țara mea în sărbătoare

Zi de August purpuriu
Răsărit din ani de ceață
Tu rămîi de-a pururi viu
Pentru-a țării dimineață.

August, ziua țării mele,
Flori se țes pe-al ei covor,
Te înalți pînă la stele
Cu luciri de tricolor.

August, August purpuriu
Strălucești cu limbi de pară
Tu rămîi de-a pururi viu
Pentru a țării Primăvară.

Gianina Munteanu
clasa a V-a,
Cîmpulung-Argeș

Partidului slavă

Partid al celor vrednici,
cinstiți, cu mîndru nume,
Văd cum întinsul țării
în pas solemn străbați,
Iar aripile păcii își flutură pe umeri;
Coloană de lumină
Spre piscuri te înalți.

În fragedele brațe
purtăm de-acum tăria
De-a ne uni în stîlpii de granit.
Partid cutezător,
tu porți viteaz făclia
Spre comunista eră,
spre țelul mult dorit.

Trăim cu visul roadelor de mîine,
dar și cu ce-avem astăzi ne mîndrim:
leagăn duios de pace
și abur cald de pîine –
Partid biruitor,
de-a pururi te slăvim!

Mihaela Catrina,
clasa a VII-a,
Casa pionierilor și șoimilor patriei
Cîmpulung-Argeș

NEÎNVINȘII

2

Organizînd Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, Partidul Comunist Român a trecut la declanșarea a numeroase acțiuni – greve, demonstrații, sabotarea mașinii de război fasciste –, la crearea unităților de partizani și a formațiunilor patriotice ca unități de luptă împotriva fascismului, pentru cucerirea independenței țării. A intensificat acțiunea de întărire a unității clasei muncitoare, colaborarea cu celelalte forțe democratice, progresiste, antifasciste. În 1943 a fost creat Frontul Patriotic Antihitlerist, iar la 1 Mai 1944 s-a realizat Frontul Unic Muncitoresc între Partidul Comunist și Partidul Social-Democrat, apoi Blocul Național Democrat. Totodată, partidul a desfășurat o largă activitate în rîndul armatei, întărind legăturile cu forțele militare, inclusiv cu generali și ofițeri din comandamentele superioare.

*

Cel de-al II-lea război mondial, declanșat de fasciști, a costat viețile a zeci de milioane de oameni: români, ruși, germani, francezi, englezi, japonezi, americani, italieni, polonezi, evrei, cehoslovaci, chinezi, iugoslavi, greci, albanezi... Cifrele vorbesc de la sine despre sacrificiul de sînge al fiecărui popor: 20 de milioane (Uniunea Sovietică – zece la sută din întreaga populație), aproximativ 375 000 (Marea Britanie), aproximativ 400 000 (Statele Unite ale Americii), 6 milioane (Polonia – dintre care în luptă armată 300 000, restul fiind exterminați), 1 700 000 (Iugoslavia – dintre care 500 000 în confruntări militare, iar 1 200 000 bărbați, femei și copii masacrați de hitleriști și exterminați în lagăre), 300 000 (Cehoslovacia), 600 000 (Franța – 200 000 căzuți în campanii, 400 000 – victimele bombardamentelor, deportărilor)...

Numai în crîncenele bătălii pe care le vor purta împotriva Germaniei hitleriste, de la 23 August 1944 pînă la Ziua Victoriei – 9 Mai 1945 –, 167 000 de români au murit, au fost răniți sau dați dispăruți. Cifra globală a jertfei de sînge românesc se ridică la sute de mii de victime, căzute fie în luptă directă, fie în acțiunile de rezistență internă, antifascistă, fie în bombardamente, în deportări și internări în lagăre naziste.. Nu-i greu de simțit ce va fi fost în sufletul românului atunci cînd pămîntul lui, moștenit de la străbuni, a fost invadat de lăcustele lui Hitler, iar o parte însemnată a Transilvaniei ne-a fost pur și simplu smulsă prin odiosul dictat de la Viena. Ne amintim ceea ce, din cele mai vechi timpuri, au scris marii noștri cărturari: „Cuibul tău să ți-l păzești, dacă vrei să nu rătăcești" (Neagoe Basarab); „Toată albina își apără căscioara cu acele și cu veninul său" (Gr. Ureche); „Neclintită și nemutată rămîne acea vestită a bătrînilor zisă: «machon hyper patridos», adică luptă-te pentru moșie" (D. Cantemir).

*

Pregătirea Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă a implicat o constelație de acțiuni: politice, diplomatice, militare. Reprezentanții Partidului Comunist Român au colaborat îndeaproape și rodnic cu o serie de generali și ofițeri superiori care dețineau, în ierarhia armatei române, funcții de răspundere. S-a alcătuit astfel planul militar al acțiunii, incluzînd toate punctele importante pentru reușita acestei complexe operații: dezarmarea și alungarea trupelor germane de pe întreg teritoriul românesc; asigurarea integrală cu forțe proprii a pazei frontierelor românești, astfel încît să nu poată pătrunde nici un inamic; lupta, cu toată energia și sacrificiul, alături de Uniunea Sovietică, de celelalte forțe ale coaliției antifasciste, pentru distrugerea mașinii de război hitleriste.

Încă din noiembrie 1943 au fost create, dotate cu armament și temeinic instruite formațiunile de luptă patriotică. Aceasta va lărgi, substanțial, baza populară a acțiunii armate. Pornindu-se, totodată, de la multiple considerente de ordin politic, militar-strategic, economic, concepția generală a planului militar prevedea declanșarea acțiunii în Capitală, tocmai în vederea retezării prompte, categorice, a „capului hidrei", respectiv pentru a se anihila operativ orice posibilitate de reacție a comandamentelor germane cu sediul la București, paralel cu înlăturarea organismelor interne care se împotriveau inevitabilei schimbări, inclusiv arestarea lui Ion Antonescu. Același plan militar viza protejarea bazinului petrolifer, salvarea de la distrugere a rețelei de căi rutiere și ferate, a rețelelor telefonice și telegrafice.

Partidul Comunist Român s-a dovedit a fi singura forță politică în măsură să organizeze rezistența și lupta întregii națiuni, fiind în același timp singurul partid care deținea un aparat militar propriu: grupele de partizani acționau, din ce în ce mai intens, în Munții Semenicului din Banat, în regiunile Brașov, Suceava, Maramureș, pe Valea Prahovei, în Delta Dunării, în Munții Vrancei, în alte părți ale țării. Totodată, la București, Craiova, Ploiești, Brașov etc. se afla în plină desfășurare alcătuirea formațiunilor de luptă patriotice, înarmate, intens instruite. Autoritățile militaro-fasciste îi urmăreau tocmai de aceea, în primul rînd, pe comuniști.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU scrie: **„Partidul Comunist Român a fost singura forță care s-a ridicat, cu toată hotărîrea, împotriva acestui război, a acționat pentru unirea tuturor forțelor patriotice, antifasciste, a organizat lupta pentru ieșirea din război, pentru înfăptuirea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă".**

Și astfel, într-o strălucitoare zi a lui august 1944, roadele curajului, ale iubirii de glie strămoșească, de adevăr și dreptate au fost pe deplin culese!

MIHAI STOIAN

(Continuare în numărul viitor)

Festivalul cîntecului patriotic şi dansului pionieresc

OMAGIU PATRIEI ŞI PARTIDULUI

Mai multe zile la rînd, în perioada 18–23 iulie, orăşelul vacanţelor de la ţărmul mării a trăit atmosfera specifică marilor manifestări cultural-artistice pioniereşti.

Voioşi şi plini de candoare, copii din întreaga ţară au venit la Năvodari pentru a aduce prin vers, cîntec şi dans pionieresc, prinosul dragostei şi recunoştinţei lor faţă de patrie şi partid, faţă de tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** şi faţă de tovarăşa **ELENA CEAUŞESCU** pentru minunatele condiţii de creştere şi educare de care se bucură tînăra generaţie în România socialistă.

Aflat la cea de a III-a ediţie a sa, Festivalui **„Omagiu patriei şi partidului“** s-a desfăşurat în acest an sub semnul marii noastre sărbători naţionale de la 23 August şi al apropiatului forum al comuniştilor - cel de al XIII-lea Congres al partidului.

În aplauzele miilor de copii spectatori, pe scena Teatrului de vară au evoluat numeroase formaţii artistice, solişti instrumentişti şi recitatori din şcoli şi case ale pionierilor şi şoimilor patriei.

Chiar din prima zi, festivalul s-a desfăşurat la un înalt nivel interpretativ, fiecare moment din spectacolele prezentate degajînd o puternică încărcătură emoţională

În timpul festivalului spectatorii-copii i-au putut cunoaşte şi aplauda pe membrii grupului folk de la **Şcoala nr. 11 Botoşani,** pe cei din grupurile folk ale caselor pionierilor şi şoimilor patriei din **Buzău** şi **Focşani,** formatiile de estradă ale caselor pionierilor şi şoimilor patriei din **Cluj-Napoca, Drobeta-Turnu Severin** şi **Sectorul IV al Capitalei,** corul de copii al **Radioteleviziunii române** şi formaţiile camerale ale **Şcolii Marga,** judeţul **Caraş-Severin,** şi **Deseşti — Maramureş,** formaţia vocal-instrumentală „Flores“ a Casei pionierilor şi şoimilor patriei **Timişoara,** formaţiile de muzică uşoară ale caselor pionierilor şi şoimilor patriei din **Carei** şi **Lupeni,** formaţiile de dans tematic de la **Casa centrală a pionierilor şi şoimilor patriei**, de la casele pionierilor şi şoimilor patriei **Feteşti — Ialomiţa, Sectorul IV Bucureşti,** precum şi pe aceea a **Şcolii nr. 88 Bucureşti.**

Ca de fiecare dată, ansamblul coregrafic **„Primăvara“**, al Casei centrale a pionierilor şi şoimilor patriei, precum şi cel de la **Liceul de artă „George Enescu“** au fost prezente pe scena festivalului cu un repertoriu bogat, viu apreciat de spectatori. Fanfara Casei pionierilor şi şoimilor patriei din **Cluj-Napoca,** ai cărei membri s-au pregătit cu minuţie înainte de fiecare apariţie pe scenă, s-a bucurat nu numai de aprecierea interpretării, ci şi de o mare simpatie din partea tuturor.

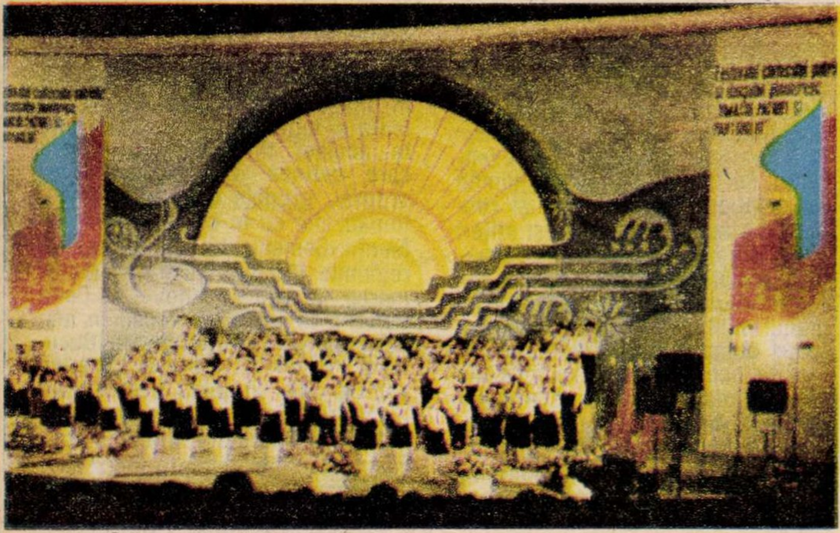

În întrecere:

PIONIERII - FOTBALIŞTI!

De data aceasta, tradiţionala finală republicană a Cupei „Pionierul“ la fotbal a fost găzduită de oraşul Vaslui. Pe gazonul unuia dintre terenurile stadionului din acest frumos oraş din Moldova de Sus s-au întîlnit, ca de obicei, opt echipe — reprezentativele judeţelor **Botoşani, Călăraşi, Cluj, Galaţi, Mehedinţi, Prahova, Sibiu** şi **Vîlcea** care, cucerind locul întîi la nivel de judeţ, au reuşit să treacă şi de „sita“ deasă a etapei pe zone. Timp de două zile şi jumatate, talentaţii fotbalişti, dispunînd de condiţii excelente — între care vremea frumoasa şi calitatea deosebită a terenului — şi-au disputat întîietatea cu pasiunea şi cu ardoarea care-i caracterizează pe copii, oferind un spectacol sportiv de-a dreptul palpitant, pe care l-au urmărit din tribune, cu interes şi cu încîntare, sute de localnici de toate vîrstele. După disputarea a şaisprezece meciuri, **cei mai buni s-au dovedit componenţii echipei de la Şcoala din Horezu, judeţul Vîlcea, care au terminat competiţia neînvinşi, situîndu-se astfel pe locul întîi pe ţară. Pe locurile doi şi trei s-au clasat reprezentativele judeţelor Galaţi şi Cluj.**

Seara spectacolului de gală, din 23 iulie, prezentat în nocturnă. Miile de spectatori așteaptă cu nerăbdare semnalul de început.

Soarele răsărind din mare, desenat pe fundalul scenei, care i-a însoțit pe participanți timp de patru zile, strălucește acum la lumina reflectoarelor. Întregul teatru de vară este stăpînit de o atmosferă sărbătorească. La un moment dat pe scenă își face apariția un grup de copii. Sînt recitatori, soliști și membri ai formațiilor pionierești, cărora, în aplauzele generale, li se înmînează diplomele de laureat. În scurt timp începe spectacolul de gală. Primii care animă scena sînt pionierii din corul Radioteleviziunii române, care dau o frumoasă și expresivă interpretare „Marșului pionierilor" de George Grigoriu. Apoi vin, rînd pe rînd, celelalte formații laureate, care, într-o explozie de sinceritate și expresivitate, cîntă copilăria fericită, luminoșii ani ai libertății noastre, frumusețile neasemuite ale țării, hărnicia poporului și rodnicia pămîntului românesc, dorința de pace a tuturor. Pionierii de pe scenă transmit sentimentele de dragoste și recunoștință ale tuturor copiilor țării față de patrie și partid, care îi cresc harnici și cutezători, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu pentru părinteasca grijă cu care le ocrotesc copilăria. Sînt tineri fii ai satelor și orașelor noastre, copii care s-au născut în acești ani de lumină cînd România cunoaște o înflorire fără precedent.

Cea de a III-a ediție a Festivalului „Omagiu patriei și partidului" s-a încheiat cu unul dintre cele mai îndrăgite cîntece pionierești, „Creștem cutezători sub flamuri tricolore", exprimînd angajarea tuturor copiilor țării de a crește și a se pregăti cît mai temeinic pentru a face ca scumpa noastră Românie să fie tot mai frumoasă și mai bogată.

ECATERINA ROȘCA

COPILĂRIE, PACE, BUCURIE

În luna iulie a acestui an. Timișul de Jos a găzduit una dintre taberele C.I.S.V. („Satele internaționale de vară ale copiilor"). În acest cadru minunat pentru legarea unor frumoase prietenii, s-au întîlnit copii din peste 12 țări din toată lumea – modalitățile de cunoaștere fiind cîntecul, jocul, sportul. Vîrsta tuturor copiilor este de 11 ani. Limbajul comun al acestei tabere s-a dovedit a fi însăși copilăria cu aspirațiile ei de bucurie și pace, de fericire pe fața întregii planete. „Încă din prima zi, ne mărturisește Violeta Nichifor, am și devenit prietenă cu Angela (Anglia), Nina (Suedia) și Landriane (Belgia). Toate patru învățăm aceleași cîntece și jocuri, visăm la fel și pictăm munții Carpați în fiecare seară. Grupului nostru i s-au alăturat un căprior și-o gură de izvor cu care ne întîlnim în fiecare dimineață. Trebuie să mai adaug că-s prietenă și cu fetițele din Mexic, Franța și Olanda. Și lor le-am arătat cum se coase o ie românească sau o catrință".

Pentru fiecare copil din această tabără prietenia este darul cel mai de preț. Fiecare cu modul său de-a fi și trăi, vorbind limba proprie, aici se întîlnește cu limba universală a păcii și prieteniei. Copiii află că au multe lucruri comune – simțăminte de prietenie și pace, țeluri mari, pe care întreaga omenire le are: înțelegerea, liniștea, dezvoltarea, bucuria de a construi, de a dărui oamenilor rodul muncii și al gîndirii. Toți copiii de pe alte meleaguri au recunoscut că poporul român are o fire deschisă, mărturisind că se simt foarte bine în România. Roberto Hernandez din Mexic spunea: „Oamenii și copiii din România sînt buni și sinceri – prieteni fără seamăn. Un exemplu: Octavian Rogozan, care mi-a devenit ca un frate". La rîndul ei, Suzan Ensour din Iordania ne-a spus: „M-am simțit foarte bine aici, iar impresia pe care mi-a lăsat-o vizita făcută în moderna școală din orașul Victoria va fi de neuitat. Cei care învață în laboratoarele de-acolo sînt niște adevărați copii savanți!"

Și Angela Dawn din Marea Britanie ne spune. „La impresiile noi, frumoase pe care ni le-au lăsat vizitele făcute în orașul industrial Brașov se adaugă frumusețile folclorului românesc, dansurile populare și costumele, care sînt atît de luminoase și vesele". Adăugăm la aceste opinii atît de frumoase și pe cele ale Deniei Pasarrou din Atena: „Tabăra de-aici este într-un fel o scrisoare de prietenie către toți copiii din România și din lume, către tinerii care vor participa la Anul Internațional al Tineretului din 1985. Vrem să subliniem că citim multă literatură română și iubim poezia și proza care se scriu în țara dumneavoastră. Ospitalitatea proverbială a românilor seamănă cu a noastră, a celor din Grecia. Judecînd după locurile vizitate și după oamenii pe care i-am cunoscut cu aceste prilejuri, România este o țară minunată, bogată și harnică, o țară de pace și prietenie, pe care o îmbrățișăm cu toată inima".

ION CRÎNGULEANU

EI SÎNT CÎȘTIGĂTORII CUPEI „PIONIERUL" LA FOTBAL, EDIȚIA 1984: PIONIERII **VALERIAN BĂLAȘA, OCTAVIAN MIHĂILESCU, DUMITRU MILOȘTEANU, CONSTANTIN CHIȚUC, ION BRUTARU, DUMITRU TOGHE, MIHAI JIDOVEANU, NICOLAE ENEA, OVIDIU BUȘI, CASIUS COSTĂCHESCU, LIVIU DASCĂLU, ION PURCARU, AUREL NICA, CONSTANTIN ANDRONIE** ȘI PROFESORUL ANTRENOR **DUCU VAMEȘU.**

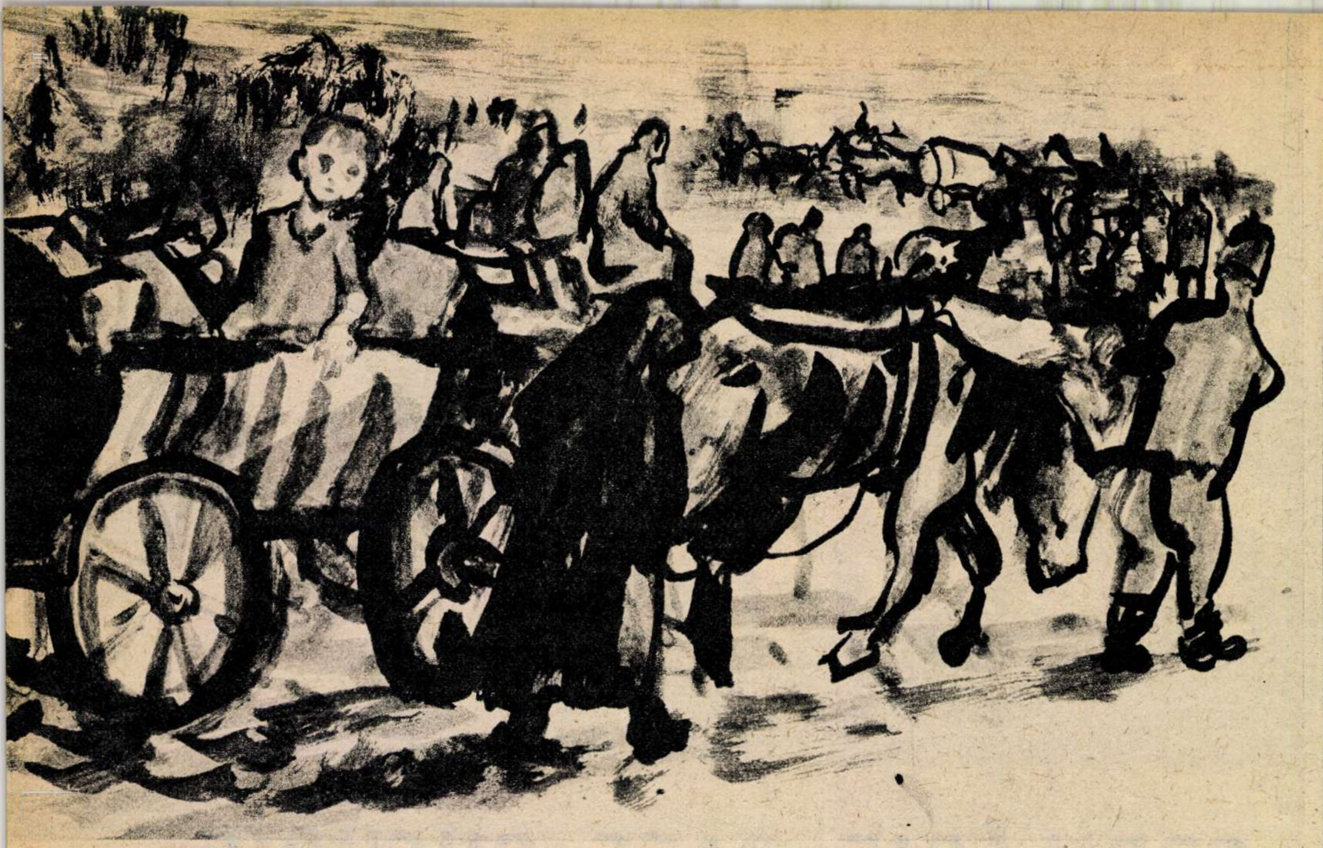

Ilustraţie de Chrisanta Aescht

Vestea cea mare

EVOCARE DE DOINA POLOGEA

Plecasem din sat. Părăsisem Oarba cu o căruţă cam şubredă, în care două lăzi conţineau tot ce aveam noi mai de preţ. Mama, mergînd în faţă, lîngă asin, abia-şi ţinea plînsul. Nu avusesem încotro. Nemţii fuseseră încazarmaţi la şcoala din sat şi ne spuseseră să plecăm, pentru că luptele aveau să se dea chiar aici.

Într-o singură zi toată suflarea satului, femei, bătrîni, copii, îşi încărcaseră căruţele şi o luaseră pe la marginea pădurii, înspre Mihaia. Noi rămăsesem ultimii. În faţă aveam căruţa unchiului George, invalid de război. La căruţa noastră îl înhămasem pe Iască, asinul, iar raţele şi gîştele le ţineam în căruţă, sub pled. Cum le hurduca puţin căruţa începeau să măcăie şi nu se mai opreau. Pe deasupra treceau, cînd şi cînd, razant peste pădure, avioanele. Dacă se apropiau prea mult, ne aruncam la pămînt. Numai Iască tocmai atunci se trezea să ragă, iar raţele îi ţineau isonul de sub coviltir! Ne speriam mai rău decît dacă ar fi căzut bombe.

Am ieşit în cîmpie. După prima noapte petrecută în căruţă, chircit printre oale, m-am sculat buimac, cu oasele frînte. Mama nici nu cred că adormise vreun pic. Îl legănase toată noaptea pe genunchi pe frate-meu mai mic, Dobriţă, care plînsese şi făcuse temperatură mare. Acum îl lăsase adormit şi coborîse din căruţă. I-am arătat venind dinspre pădure călăreţul. Călăreţii nu se opriseră niciodată la noi în poartă cu veşti bune. Ultima dată un călăreţ ni-l luase la oaste pe tata.

Totuşi, nu părea să fie soldat. Calul şi-l strunea foarte bine. Cînd s-a apropiat mai mult l-am recunoscut. Era Milu. Locuia în capul satului şi avea doar cîţiva ani mai mult decît mine. Taică-su ţinuse herghelie. Dar nu mi-aş fi putut închipui că Milu călăreşte. Şi ce frumos, ce drept se ţinea în şa! L-am invidiat din tot sufletul. Cînd s-a apropiat, m-am întors cu spatele ca să nu observe ce rău îmi părea că nu eram ca el. M-am aplecat să meşteresc ceva la căruţă. Milu se oprise chiar în spatele meu.

– Eu i-am văzut, spuse.

Gîfîia. Calul era o frumuseţe de roib. Picioarele le avea lungi cît bulumacii şi tropăia tot timpul. Toate astea le-am văzut peste umăr. Milu vorbea cu unchiu-meu George, care avea un ciot în locul braţului drept.

– Pe-ai noştri? se bucura el.

– Pe-ai noştri, spuse Milu.

M-am întors spre ei. Milu avea părul năclăit de sudoare, cu şuviţele curgîndu-i pe frunte, iar faţa îi era luminoasă. Luminoasă am spus? Strălucea ca soarele.

Unchiul George se apropie, prinse calul de frîu şi-l trase spre el cu putere. Vorbea gîtuit. Nu sînt sigur, dar cred că plîngea.

– Au venit românii? Au eliberat Oarba? I-au alungat pe nemţi? S-a sfîrşit totul?

– Nu încă, se întoarse Milu întorcînd şi calul şi soarele cu totul de pe cer. Vreau să spun că poiana în care ne aflam se umbri brusc.

– Au venit, s-au întins cît e cîmpia de lungă, dar n-au atacat. Îşi strîng rîndurile şi aşteaptă.

– Şi nemţii?

– Sapă tranşee şi aşteaptă. Dar de partea astalaltă a Mureşului. El stă la mijloc, învolburat şi cumplit. De mult nu l-am mai văzut aşa de tulbure.

– Vai de mine, se înspăimîntă mama, cum o să-l treacă ai noştri?

– Într-una din nopţile astea, cu bacul, spuse Milu cu atîta siguranţă de parcă ar fi stat în cortul comandantului şi ar fi privit de după umărul lui harta marcată cu săgeţi roşii şi ar fi dat apoi din cap, da, planul de atac era foarte bun, foarte bun.

– Nemţii sînt fierţi, mai zise, mi-am dat seama după cum au început să se agite cînd i-au văzut pe ai noştri. O să batem la ei ca la fasole, vă spun eu! Petrică, mi se adresă privindu-mă drept în ochi, zic bine, nu-i aşa că zic bine?

Nu prea înţelegeam cum vine asta cu fasolea, dar m-am pomenit rîzînd.

– Hă, ca la fasole!

Milu rîse şi el, zgîlţîindu-se în şa.

– Ca la fasole, da! Şi cînd m-oi întoarce vă povestesc tot.

– Dar unde te duci? făcu mama.

– În pădure, la margine, să pîndesc. Am şi pistol, zise coborînd vocea, dar să nu spuneţi la nimeni.

– Nu spunem, l-am asigurat. Ştiam că, de fapt, Milu ar fi vrut foarte mult să spunem cît e de curajos şi cum s-a aşezat el cu pistolul la marginea pădurii, în spatele nemţilor. Dar chiar era un băiat curajos.

Calul se liniştise. Nu mai zvîrlea din copite. Plecase capul şi chinuia în dinţi un fir de iarbă. Am întins mîna şi el a venit.

– N-ai călărit niciodată, mă ghici Milu.

– Nu.

– Te-nvăţ cînd mă întorc. E uşor.

Struni calul. Îl făcu să se ridice pe picioarele de dinapoi. Era foarte înalt acum. Mai înalt decît copacii. Şi decît soarele. Soarele se învîrtea ameţit şi calul necheza. Apoi coborîră şi din copitele calului ţîşniră flăcări.Pe cuvîntul meu că ţîşniră flăcări.

– Ceva de mîncare aveţi?

Mama îi scoase dintr-o desagă pîine, brînză. I le întinse.

– Să te întorci cu veşti bune, îi strigă cînd îl văzu gata să plece.

– Nu cu veşti bune o să mă întorc, spuse el năruind cerul cu o mişcare bruscă a frunţii. O să mă întorc chiar cu Vestea cea Mare.

Porni în galop pe potecă, stîrnind praful, se pierdu după o colină. Puţin mai tîrziu am auzit tunurile bătînd şi mi-a sărit inima din piept. Unchiul George în schimb îşi destupă urechile şi zise că el n-aude nimic. Pînă seara au trecut vîjîind trei avioane. Nici n-am apucat să ne mai ascundem, pentru că nimerisem într-o mlaştină şi aveam picioarele prinse acolo. Am stat cu braţele încrucişate şi le-am privit. Dacă frica-mi trecea acum, poate că n-avea să mai vină niciodată! După asta au venit cîţiva bătrîni de la căruţele din faţă şi au scos căruţa noastră din mîl, bombănind şi certîndu-ne. Pe seară am ajuns la Mihaia. O rudă de-a mamei, o femeie încă tînără, dar cu părul complet alb ne-a primit în casa ei. Toată noaptea m-am răsucit în aşternuturi. Mi se părea că aud, de peste dealul îndepărtat, tunurile. Acum ştiu precis că le-am auzit, chiar dacă unchiul George, care sforăise toată noaptea, ar putea susţine contrariul.

Două zile mai tîrziu mă aflam pe uliţă, cu doniţele de lapte pe care le căram de la o poartă la alta. Am văzut un cal venind, drept pe mijlocul drumului, cu frîul rupt şi zăbala în spume. Era roibul lui Milu. Am azvîrlit doniţele şi am alergat în faţa lui. Era speriat şi furios. L-am chemat pe nume de cîteva ori: Roibule, Roibule. Am reuşit să apuc frîul. L-am simţit încordîndu-se şi apoi liniştindu-se. Şaua îi atîrna pe o parte. Ochii îi erau brăzdaţi de vinişoare roşii de sînge. Cînd am pus mîna pe el, s-a lăsat pe genunchi nechezînd slab, apoi s-a răsturnat pe o parte, chiar acolo, în faţa porţii, în şanţ. Am alergat după apă şi i-am dat să bea. I-am întins nişte orz, mi-a pus botul în palmă, dar n-a mîncat. A adormit suflînd greu. M-am aşezat pe banca de piatră din faţa porţii şi am privit cum se ridică şi coboară pîntecele umflat pînă ce s-a făcut seară.

Deodată am realizat că, pentru prima oară în ultimele zile, o dată cu lăsatul serii nu mai desluşisem bubuiturile de tun. Şi nici vuietul avioanelor nu mai spărgea cerul. Era linişte, liniştea satului de dintotdeauna. Undeva se deschidea o poartă lăsînd să intre un car. Un bătrîn cu voce piţigăiată cerea babei sale o mătură. Nişte ligheane se răsturnară. O femeie ţipa la copii să intre în casă. Pe unul îl pălmui peste obraji. Copilul plînse puţin, apoi tăcu.

Vestea cea Mare sosise, dar fără Milu.

Cutezătorii printre noi

UN PREMIU DEOSEBIT

Privindu-şi mîinile făcute căuş, în care străluceau monede aurii, Cristi îi zise prietenului său Gheorghiţă:

– Hai, repede, cu ele la miliţie!

– Nu vezi că arătăm ca nişte sperietori udate de ploaie? Cum să traversăm aşa tot oraşul? Hai mai întîi la tine acasă, să ne uscăm hainele.

– Bine, cedă Cristi, dar, cum ajungem, dăm telefon!

....

– O comoară? Ce tot ziceţi acolo, băieţi? Vorbiţi numai unul la telefon, că nu înţeleg nimic.

La miliţie, ofiţerul de serviciu acoperi receptorul cu mîna şi îi spuse colegului care tocmai se pregătea să plece:

– Stai, s-ar putea să avem o treabă. E vorba de doi copii.

Peste nici un sfert de ceas, la poarta casei în care locuia Cristian opri o maşină de miliţie.

– Poftiţi în casă. Acum am sosit şi eu, sînt mama lui Cristi. E bine că aţi venit. Copiii sînt nerăbdători să vă povestească întîmplarea.

...„Ne plimbam pe malul canalului Timiş“, începu Cristi. Gheorghiţă, deşi mai mare decît el cu un an (este într-a VIII-a), îl lăsă să povestească, ştiind cît de frumos putea el să redea o carte, un film, o întîmplare. ...„Aruncam cu pietricele în apa care curgea limpede printre maluri. La un moment dat, ne uităm miraţi unul la celălalt. Amîndoi zăriserăm, în acelaşi timp, ceva ce strălucea puternic în apă. Gheorghiţă mi-a propus să mă ţină cu o mînă, iar pe cealaltă să încerc să o afund în apă pentru a vedea ce este acolo. Am scos o monedă cum nu mai văzuserăm pînă atunci. Să mai căutăm, poate vor mai fi şi altele şi le duce apa, a fost de părere prietenul meu. Amîndoi ne-am lăsat cu grijă în apă. Am mai găsit una, şi încă una, şi încă una... În total, 9 monede aurii şi cîteva argintii. Ne-am gîndit că pot fi valoroase...“

– V-aţi gîndit foarte bine! aprecie ofiţerul de miliţie. Adevărul în privinţa monedelor va fi stabilit de către specialişti. Adevărul în privinţa voastră este clar: sînteţi băieţi întreprinzători şi de nădejde.

*

Au trecut cîteva săptămîni. Cei doi copii aproape că uitaseră de întîmplare cînd, fiecare în unitatea lui – Cristian Schiller la Şcoala nr. 25, iar Gheorghe Peltea la Şcoala nr. 5 din Braşov – au fost felicitaţi în mod călduros în careul unităţii. Aceasta în urma scrisorilor de mulţumire primite din partea organelor de miliţie.

Astfel, la sfîrşit de an şcolar, Cristian şi Gheorghiţă s-au bucurat nu numai de roadele muncii lor la învăţătură, ci şi de... frumosul premiu al aprecierii cinstei şi corectitudinii lor. Acum, pe pieptul lor străluceşte „Meritul pionieresc“, distincţie acordată, în cadru festiv, de către Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor.

ELENA MĂNESCU

FLORI

PENTRU PRIETENI

Printre bucuriile vacanţei mari, unii dintre copii o numără şi pe aceea de a fi sărbătoriţi cu ocazia zilei lor de naştere. Ne alăturăm prietenilor, fraţilor, părinţilor şi chiar bunicilor care le transmit acestora frumoase cuvinte de felicitare, urîndu-le şi noi un călduros „La mulţi ani!“

Raluca Dumitrescu
Bucureşti, Şcoala nr. 75

Mihai Purenciu
Sighişoara, jud. Mureş

Ilie Hîrţan
Podu Iloaiei, jud. Iaşi

Monica şi Traian Nicolae
Şoldana, jud. Călăraşi

Raluca Manuela Pralea
Şcoala nr. 5, Tg. Neamţ

Carmen Constantinescu, Nicoleta Cocea, Edis Osman, Şerban Murtaza
Şcoala nr. 2, Basarabi, jud. Constanţa

Gabriela Anton
Mogoşeşti, jud. Iaşi

Alexandrina Stanciu
Scoala nr. 1, Viziru, jud. Brăila

Fülöp Komilla Enikö
Carei, jud. Satu Mare

Geanina Bulău
Şcoala nr. 12, Botoşani

Au mai fost felicitaţi: Mihaela Petrariu (Liteni, Suceava); Iulia Ciongradi (Şcoala nr. 21, Iaşi); Gabriela şi Dorel Gheorghe (Şcoala nr. 19, Brăila); Lăcrămioara Vasiliu şi Angela Pătrar (Casa de copii nr. 1, Botoşani); Gianina Mirela şi Gabriel Tănase (Bacău); Cristina Iacob (Drobeta-Turnu Severin); Alin Cătălin Ambăruş (Roman, jud. Neamţ); Gina Ursu (Şcoala nr. 8, Tecuci); Simona Marilena But (Negreni, jud. Cluj); Monica Petre (Bulbucata, jud. Giurgiu); Mariana Chilea (Corneşti, jud. Gorj).

La Horezu

PRINTRE APICULTORI

Cea mai „dulce" școală este... Liceul de apicultură!

Apicultura se numără printre acele îndeletniciri despre care niciodată nu poți afirma că știi totul. După ani de studiu și observație, semnele de întrebare parcă s-ar înmulți. Viața stupului ascunde mii și mii de secrete, descifrabile numai acelora care se apropie de aceste „orășele" aglomerate – stupii – cu multă pasiune și cu un viu spirit de observație. Se pare că aceasta a fost și opinia marelui scriitor belgian, laureat al Premiului Nobel, Maurice Maeterlinck (1862–1949), care a consacrat acestor „gîze blonde" o carte de o deosebită frumusețe: **Viața albinelor,** situată la jumătatea drumului dintre literatură și știință.

Stînd de vorbă cu tovarășii Eva Dalacu, îndrumătoarea cercului de apicultură al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Sectorul 4, București, Póti Zsigmond din Pir (jud. Sălaj), Iosif Vasile din Amara (jud. Ialomița) și alți profesori pasionați de apicultură, care și-au condus elevii în **Tabăra națională de apicultură de la Horezu,** m-am convins că albinele îi fascinează și astăzi pe toți aceia care le cunosc îndeaproape.

Tabăra însăși seamănă cu un stup agitat. Cei dintr-a IV-a muncesc sîrguincios alături de cei din clasele V–VIII, într-o armonie perfectă, învățată parcă de la albine. În sala de mese îi vezi pe micii „lucrători" în halat alb, pionierii de serviciu, servind masa cu atenție și îndemînare – o masă bine meritată după activitatea depusă în cursul dimineții. Astăzi au participat la concursuri teoretice pentru începători și avansați, după care au dat un șir de teste practice în prezența inginerilor de la Măldărăști.

– Ne-am pregătit temeinic pentru concurs, ne spune Liviu Graur din Focșani. Am repetat cele învățate la școala noastră, unde avem zece familii de albine.

Liviu a spus adevărul. Dovadă: micii apicultori începători din Vrancea s-au situat pe primul loc. Îndrumătoarea lor este Satala Maria, conducătoarea cercului de agrobiologie al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Focșani.

În grupa celor avansați, locul întîi l-au obținut cei de la București. Îndrumătoarea lor este profesoara de biologie Eva Dalacu, de la care aflăm că acești pionieri, atunci începători, s-au situat și anul trecut pe primul loc.

– Cine poate fi apicultor? o întrebăm.

– În urma unor teste, îi alegem pe cei mai pregătiți și mai îndemînatici. De altfel, unii dintre ei se interesează și de problemele etologiei.*

– Și la Amara copiii sînt selecționați pentru apicultură după anumite teste, ne spune profesorul de biologie Iosif Vasile.

– Care sînt criteriile?

– Ca să fie primiți la cercul de apicultură, copiii trebuie să fie sîrguincioși, calmi și serioși, mai trebuie să fie și curajoși, cinstiți și corecți. Albinele parcă ar simți aceste calități, nu suportă pe oricine.

– Ce îi atrage pe copii la cercul de apicultură?

– Activitățile noastre. Colecționăm în albume filatelice mărci poștale care ilustrează viața albinelor, avem un ierbar cu plantele melifere, o bibliotecă pe probleme de apicultură, o gazetă de perete, avem chiar o farmacie, condusă de un elev „veterinar" care urmărește eventualele boli ale albinelor. În anul trecut am avut o „oră deschisă" consacrată albinelor. Fiecare elev are și o temă de cercetare.

Jurnalul taberei ne dezvăluie o activitate deosebit de bogată: cei 200 de copii au luat parte la un schimb de experiență cu pionierii din Călimănești, s-au întîlnit cu inginerii din Măldărăști; aici s-a dovedit că pionierilor nu numai că le place mierea, dar sînt conștienți și de marea însemnătate economică a produselor apicole.

La plecare, tovarășul Emil Pintea, directorul taberei, m-a întrebat:

– Cum v-au părut copiii noștri?

– Harnici ca albinele!

SZILÁGYI-NÉMETH ÉVA

** Etologia este o ramură a zoologiei care studiază comportamentul animalelor.*

DIN TAINELE ALBINELOR

■ Viața lor a fost studiată de celebri oameni de știință din toată lumea. Prima carte românească despre albinărit a apărut în 1785. Ea poartă titlul „Economia stupilor" și este semnată de doctorul Ioan Molnar Piuariu.

■ Instinctul social la albine merge atît de departe că viața unui individ izolat este imposibilă. O albină izolată moare, chiar dacă nu suferă de foame și de frig.

■ „Profesiunile" albinelor sînt bine cunoscute astăzi. În afara reginei, stupul are dădace, producătoare de ceară, „responsabile" cu igiena, cu aerisirea, culegătoare de polen și paznice.

■ Albinele comunică prin... dans. Întoarsă din explorare, albina transmite celorlalte indicații asupra drumului de urmat pînă la sursa de hrană. O face printr-un zbor în formă de 8. Dansul rapid indică o sursă apropiată. Un dans lent arată că hrana se află mai departe. Poziția în spațiu a 8-ului dansat marchează direcția.

■ Pentru a-și regăsi stupul, albinele se orientează după Soare. Dar ele se descurcă și în absența luminii solare, grație sensibilității lor la radiațiile ultraviolete, care străbat norii.

■ Odată descoperită o sursă de hrană, albinele deschid un coridor aerian, larg de cîțiva metri, pe care îl urmează cu strictețe. Descoperitorul acestei tehnici a albinelor a lansat în spațiul coridorului lor aerian un balon. Albinele l-au atacat...

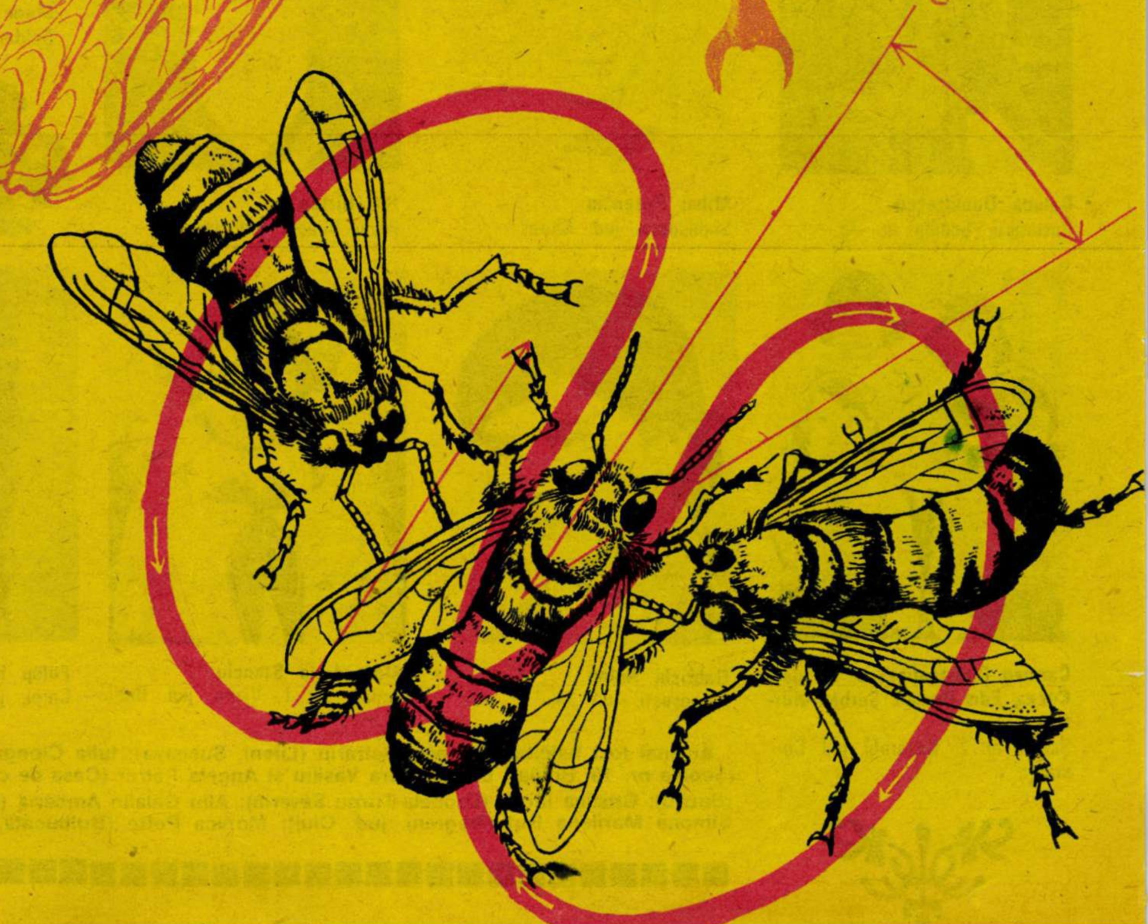

PRIMA DEZLEGARE

TRIVERBUL ÎN FORMĂ LIGAMENTATĂ

Se caracterizează prin aceea că la compunere cele trei cuvinte care îl formează trebuie legate între ele (ligamentate). Așadar, nici una din literele componente ale celor trei cuvinte nu rămîne în afara construcției, adică neligamentată.

• • • • • • • • • • • • • • •

LA BUCĂTĂRIE

(Triverb: 5,2,5)

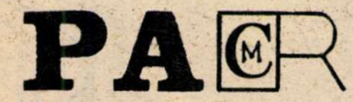

• • • • • • • • • • • • • • •

În triverbul de mai sus toate literele componente sînt ligamentate între ele: CA-P-A-C-CU-M-IN-ER.

Vă propunem pentru dezlegare alte triverbe ligamentate.

• • • • • • • • • • • • • • •

HIPICĂ LA ALTITUDINE

(Triverb: 3, 2, 5)

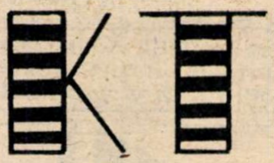

• • • • • • • • • • • • • • •

LA DESERT

(Triverb: 7, 2, 4)

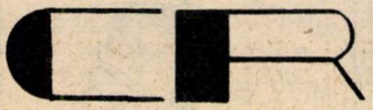

• • • • • • • • • • • • • • •

RĂSUCIT

(Triverb: 6, 5, 3)

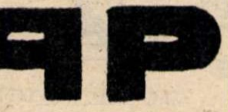

• • • • • • • • • • • • • • •

TREI ALEI

În grădina din figura de mai jos sînt plantate douăsprezece flori. Trasați (cu creionul) trei alei, fiecare în formă de U, în așa fel încît din intretăierea lor să rezulte douăsprezece despărțituri (indiferent forma) și în fiecare din ele să se afle cîte o singură floare.

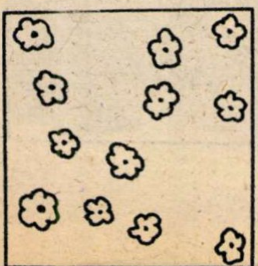

PRIN ORAȘELE PATRIEI

Știți în ce localitate a fost realizată fotografia care înfățișează...

1. ... această casă, care parcă te privește cu „cinci ochi"?

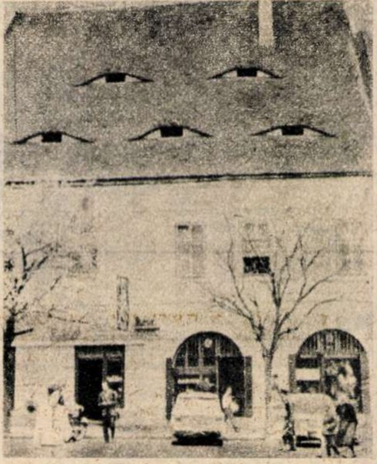

2. ... un detaliu al vestitului Turn cu ceas, construit în secolul al XIV-lea?

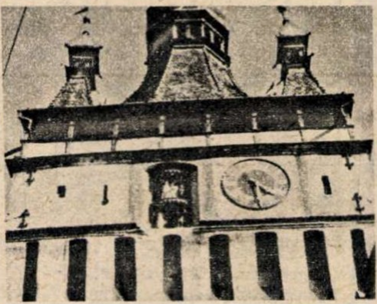

3. ... fîntîna ridicată în amintirea unui legendar meșter, constructor al unui vestit monument medieval de arhitectură din Țara Românească?

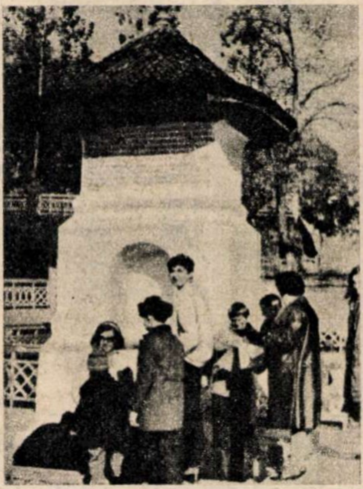

Răspunsuri: 1. Sibiu; 2. Sighișoara; 3. Curtea de Argeș, fîntîna Meșterului Manole.

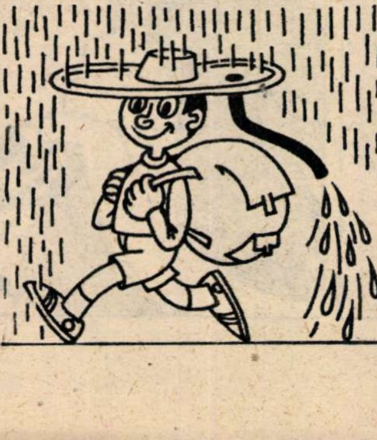

JOC ESTIVAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	R	A	C	O	R	I	T	O	A	R	E
2	O	Z	A	N	A	■	Z	A	D	U	F
3	S	I	R	A	C	O	■	S	I	M	O
4	S	■	A	■	I	■	R	■	E	E	R
5	I	L	G	A	■	F	A	B	■	N	I
6	N	A	I	A	D	E	■	A	C	I	E
7	I	G	A	C	■	B	A	I	A	T	■
8	■	T	L	■	I	R	U	■	S	■	S
9	F	A	E	S	■	I	R	I	T	A	T
10	O	R	■	Z	E	L	■	R	E	C	E
11	C	I	R	E	S	A	R	■	L	I	A

ORIZONTAL: 1) Căutate cu... înfocare pe timpul verii. 2) Ștrandul lui Creangă. Căldură mare. 3) Autorul picturii „Tekirghiol". Mic port pescăresc în Finlanda. 4) Încins și el de soarele verii. 5) Rîu în U.R.S.S. La intrarea în fabrică. Simbol metalic în caniculă! 6) Nimfe ale izvoarelor răcoroase și ale apelor curgătoare. Aici, pe loc (reg.). 7) Semnatarul poeziei „Vara". Adolescent. 8) Cățel. Arhipelag în Indonezia. 9) Chipeș (tr.) A stat prea mult pe plajă. 10) Sau. Sîrguință. Apa cea mult dorită. 11) Numele popular al lunii iunie. Ciocîrlia.

VERTICAL: 1) Compozitor italian, autor al cavatinei „Marea". Arde. 2) Acum. Ramură tînără (pl.). 3) Clasic al literaturii române, din ale cărui schițe cităm „Căldură mare". 4) Rîu în U.R.S.S. Abreviație latină pentru „înaintea erei noastre". Orășel în R.P. Chineză. 5) Stă la apă. Începe sezonul estival! 6) Cu temperatură crescută. 7) Tomescu Zaharia. Soarele piramidelor. Văpaie (fig.). 8) Culme muntoasă în lanțul vulcanic din nordul Carpaților Orientali. Vara se face și în aer liber (pl.). Alifie. 9) Se simte briza (inf.) Construcție fantezistă pe plajă. 10) Bine copt. Chiar aici. 11) O plajă frumoasă și modernă la sud de Agigea. Fierbinte ca soarele.

DICȚIONAR: SIMO, ILGA, FAES, ONA, AAC, SZE.

• •

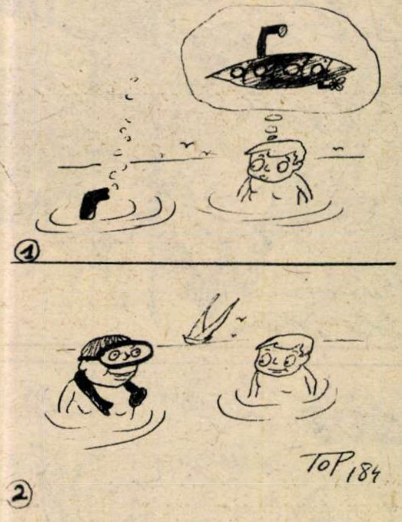

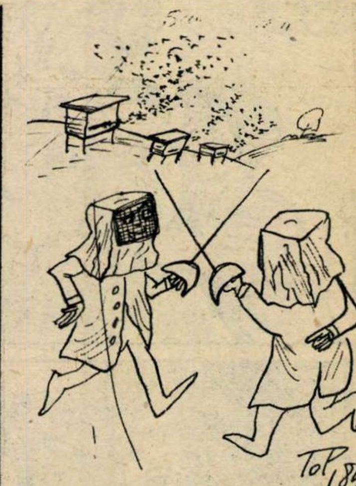

CRISTIAN TOPAN

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU. Secretar responsabil de redacție OVIDIU ZOTTA: Responsabil de număr: HORIA ARAMĂ. Prezentare artistică POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică: EDITH BRUDI.

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA. Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66".

Materialele nepublicate nu se inapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

SC U: SANDU ALEXANDRU   DESENE: PUIU MANU

OPERATIUNEA "CER SENIN"

8

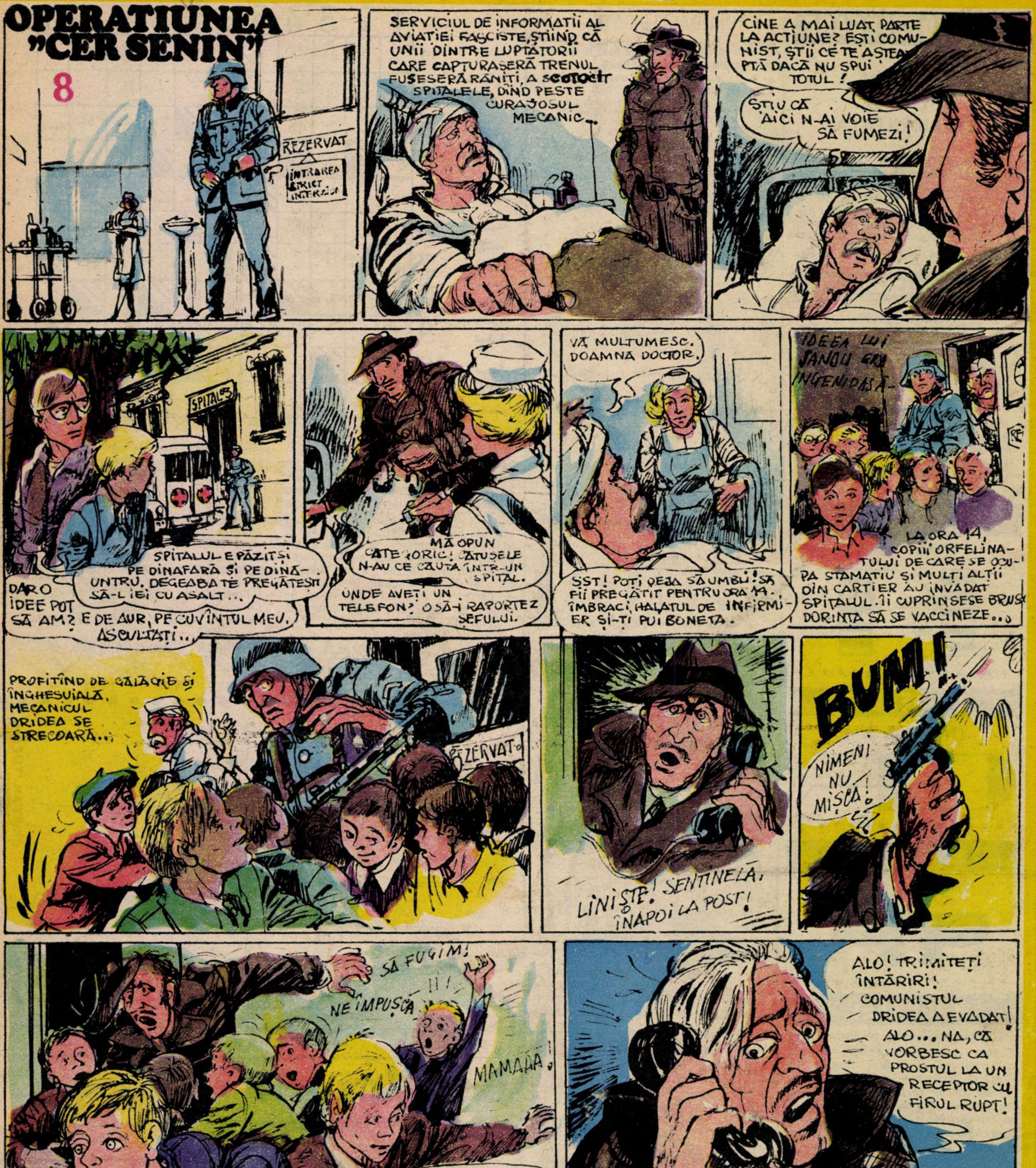
SERVICIUL DE INFORMAȚII AL AVIAȚIEI FASCISTE, ȘTIIND CĂ UNII DINTRE LUPTĂTORII CARE CAPTURASERĂ TRENUL FUSESERĂ RĂNIȚI, A SCOTOCIT SPITALELE, DÎND PESTE CURAJOSUL MECANIC...
REZERVAT
INTRAREA STRICT INTERZISĂ
CINE A MAI LUAT PARTE LA ACȚIUNE? EȘTI COMUNIST, ȘTII CE TE AȘTEAPTĂ DACĂ NU SPUI TOTUL!
ȘTIU CĂ AICI N-AI VOIE SĂ FUMEZI!
SPITAL
SPITALUL E PĂZIT ȘI PE DINAFARĂ ȘI PE DINĂUNTRU. DEGEABA TE PREGĂTEȘTI SĂ-L IEI CU ASALT...
DAR O IDEE POT SĂ AM? E DE AUR, PE CUVÎNTUL MEU. ASCULTAȚI...
MĂ OPUN CATEGORIC! CĂTUȘELE N-AU CE CĂUTA ÎNTR-UN SPITAL.
UNDE AVEȚI UN TELEFON? O SĂ-I RAPORTEZ ȘEFULUI.
VĂ MULȚUMESC, DOAMNA DOCTOR.
SST! POȚI DEJA SĂ UMBLI! SĂ FII PREGĂTIT PENTRU ORA 14. ÎMBRACĂ HALATUL DE INFIRMIER ȘI-ȚI PUI BONETA.
IDEEA LUI SANDU ERA INGENIOASĂ...
LA ORA 14, COPIII ORFELINATULUI DE CARE SE OCUPA STAMATIU ȘI MULȚI ALȚII DIN CARTIER AU INVADAT SPITALUL. ÎI CUPRINSESE BRUSC DORINȚA SĂ SE VACCINEZE...
PROFITÎND DE GĂLĂGIE ȘI ÎNGHESUIALĂ, MECANICUL DRIDEA SE STRECOARĂ...
REZERVAT
LINIȘTE! SENTINELĂ, ÎNAPOI LA POST!
BUM!
NIMENI NU MIȘCĂ!
SĂ FUGIM!
NE ÎMPUȘCĂ!
MAMAAA!
GROZAV AM ARANJAT LUCRURILE! SÎNT BUN DE REGIZOR! DAR ȘI EI, CE ACTORI!
ALO! TRIMITEȚI ÎNTĂRIRI! COMUNISTUL DRIDEA A EVADAT! ALO... NA, CĂ VORBESC CA PROSTUL LA UN RECEPTOR CU FIRUL RUPT!

(Va urma)

Cutezătorii
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
33
JOI, 16 AUGUST 1984,
ANUL XVIII (NR. 880)

SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM PE DRUM DE GLORII

23 August

1944–1984

Țara sărbătorește în aceste zile, împlinirea a 40 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944. Sînt anii cei mai rodnici din multimilenara istorie a patriei noastre, anii în care, sub înțeleapta conducere a partidului, poporul nostru a obținut, în edificarea noii societăți, socialiste, mărețe realizări în toate domeniile de activitate.

Îndeosebi după cel de-al IX-lea Congres, de cînd la cîrma partidului și a țării se află tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, conducătorul care îngemănează în cel mai înalt grad gîndirea profundă cu acțiunea dinamică, revoluționară, puse în slujba fericirii poporului și a înfloririi patriei, realizările oamenilor muncii dobîndesc asemenea dimensiuni, încît se bucură de admirația întregii lumi. Ne prezentăm deci acum, la acest jubileu al marii noastre sărbători naționale, cu justificată mîndrie patriotică pentru mărețele înfăptuiri din cei 40 de ani de libertate, cu hotărîrea fermă ca, strîns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, să ducem mai departe opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul patriei noastre, cu deplină încredere în viitorul luminos al României socialiste.

Oricine vizitează țara noastră este martorul grijii pe care partidul și statul, întreaga societate o acordă ocrotirii copiilor, condițiilor de creștere și formare a tinerei generații.

Nimic mai firesc, veți spune, și pe bună dreptate. Copiii sînt oglinda fidelă a oricărei societăți. În atitudinea față de copii se vede cu deosebită limpezime cît este ea de evoluată, cui servesc bogățiile ei, ce preț acordă ea valorilor umane.

În România de dinaintea Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, copiii, la fel ca marea majoritate a populației, îndurau foamea și frigul, bolile, exploatarea de către patronii capitaliști. Aproape 40 la sută din populația României de atunci nu știa să scrie și să citească.

În cei 40 de ani de libertate pe care îi sărbătorim astăzi, și cu deosebire după Congresul al IX-lea al P.C.R., de cînd la cîrma partidului și statului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, societatea românească s-a schimbat din temelii. Noile structuri sociale se reflectă din plin și în viața copiilor: sub îngrijirea atentă și îndrumarea părintească a tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, copiii din România socialistă au cele mai fericite condiții de creștere și formare.

În țara noastră, analfabetismul a rămas o tristă amintire. În prezent întreg tineretul urmează învățămîntul de 10 ani, peste 50 la sută urmîndu-și studiile în licee. În fața copiilor patriei și-au deschis porțile în anul școlar recent încheiat 27 281 de grădinițe, școli primare și gimnaziale. 70 la sută din grădinițe și școli, licee și facultăți au fost construite în ultimele două decenii. Alăturînd aceste nenumărate clădiri luminoase, cuprinzînd clase și amfiteatre încăpătoare, laboratoare și ateliere bine utilate, biblioteci și săli de sport, am obține o suprafață construită echivalentă cu 10 orașe a cîte 100 000 de locuitori!

Accesul liber, egal și gratuit la toate treptele învățămîntului este asigurat tuturor fiilor țării, indiferent de naționalitate. Elevii care învață în școlile cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare primesc și ei, gratuit, manuale în limba lor maternă.

Acum, în vacanță, circa 60 000 de copii petrec zile de neuitat în tabere și colonii. Mulți dintre aceștia fac, de pildă, cunoștință cu Năvodarii, un adevărat orășel al copiilor, înzestrat cu 20 de pavilioane, 12 cabane, 4 cantine, policlinică, teatru de vară cu 3 000 de locuri și numeroase terenuri de sport.

În tot cursul anului școlar, copiii desfășoară activități artistice, tehnico-aplicative și turistico-sportive la cele 249 de case ale pionierilor și șoimilor patriei. Avansează în ritm viu lucrările de construire a Casei centrale a pionierilor și șoimilor patriei.

Copiii sînt beneficiari direcți ai bunăstării în continuă creștere a familiilor lor. În România de astăzi, una din două familii are televizor, aparat de radio și frigider. Milioane de copii din țara noastră trăiesc, împreună cu familiile lor în locuințe confortabile, civilizate. În ultimii 20 de ani au fost construite peste 2,7 milioane de asemenea locuințe și la fiecare 3,5 minute se dă în folosință un nou apartament.

La 1 august a.c. s-a încheiat majorarea retribuțiilor întregului personal muncitor, măsură de care au beneficiat 7,6 milioane de părinți și frați ai voștri mai mari. Aceste sporuri n-au afectat alocațiile de stat pentru copii.

O vastă rețea de instituții social-culturale rezervate copiilor – între care spitale, biblioteci, teatre și cinematografe, parcuri de distracții – se adaugă formelor atît de diverse în care se materializează grija continuă a societății românești pentru generația de mîine a patriei.

În România socialistă, noțiunea de copilărie fericită are acoperire în aur.

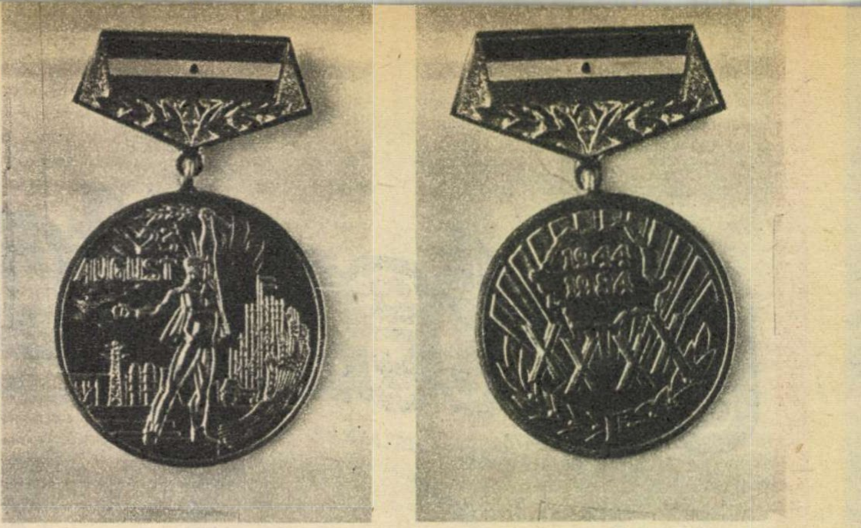

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

DECRET

privind instituirea medaliei comemorative „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“

Cu prilejul sărbătoririi a 40 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, de la 23 August 1944,

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Art. 1. — Se instituie medalia comemorativă „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“.

Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ se conferă persoanelor care au adus o contribuție deosebită la înfăptuirea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, la apărarea patriei și a cuceririlor revoluționare ale poporului, la realizarea politicii partidului și statului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Art. 2. — Descrierea medaliei comemorative „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ și modul de purtare a acesteia sînt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul decret.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

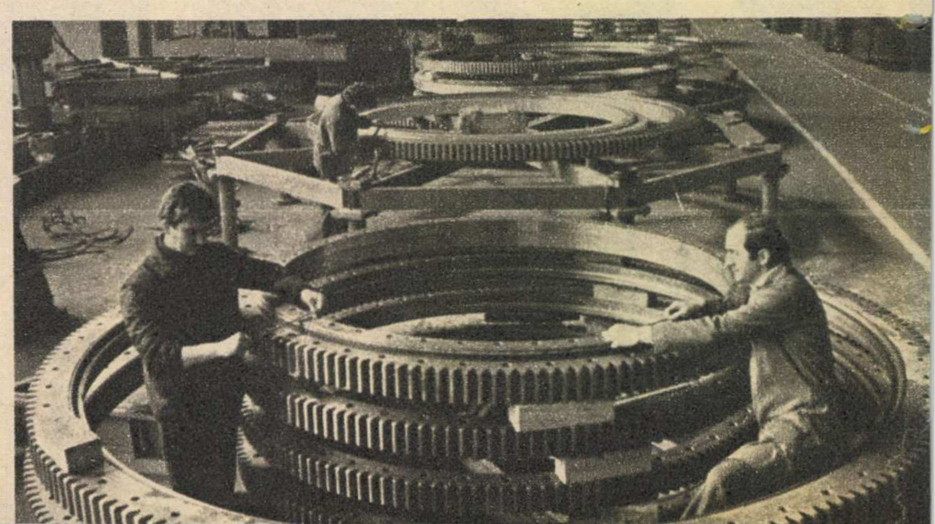

LUMINA LUI AUGUST

Lumina lui August, deschidere fermă spre orizonturile viitorului comunist al României, așază în inimile fiilor acestui pămînt înțelesuri și bucurii pe măsura marilor împliniri ale istoriei acestor patru decenii.

Inspiratorul și ctitorul de faptă și gînd, de dăruire și adevăr întru înălțarea patriei, a poporului, Partidul Comunist Român ne-a statornicit, sub flamura lui August, o nouă condiție umană — demnitatea de oameni liberi, stăpîni pe munca, pe visurile și pe plaiul lor, făuritori ai celei mai drepte dintre societăți, apărători ai florilor vieții, ai uzinelor, orașelor și cîmpiilor, ai adevărului muncii și libertății de fiecare zi și pentru totdeauna.

La temelia a tot ceea ce a făurit națiunea română în anii pe care îi măsurăm cu bătaia inimii, cu conștiința de a fi părtași ai izbînzilor contemporane, la temelia țării de azi se află — izvor de puteri nesecate — statornica unitate a fiilor acestui pămînt în jurul partidului, în jurul secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, eroul viteaz și iubit care, născut în anul Marii Uniri, întruchipa în 1944 însăși tinerețea revoluționară, noile idealuri comuniste ale patriei.

În cartea de istorie a acestui veac, rememorarea marilor victorii pe drumul deschis în 1944 constituie un vibrant izvor de putere și de învățăminte pentru urmași. Din fila cea dintîi se rostește răspicat un adevăr geamăn cu sufletul și adevărul Columnei — lupta bărbătească a armatei române, a întregului popor pentru alungarea cotropitorilor pînă mult dincolo de Carei, bornă redobîndită cu jertfă, unde s-a consfințit eliberarea deplină a pămîntului românesc, treaptă spre ziua de libertate a altor popoare.

În cele patru decenii de la înfăptuirea Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din 1944, istoria patriei a dobîndit înscrisul de aur al unui moment determinant — anul 1965, cînd la cîrma destinelor partidului, ale patriei a fost chemat tovarășul Nicolae Ceaușescu, omul care întruchipează în cea mai înaltă măsură virtuțile poporului nostru, ale partidului, comunistul viteaz și iubit care și-a dedicat întreaga viață și activitate libertății și fericirii poporului, ridicării României spre noi culmi de progres, civilizație, spre comunism.

Stăpîni pe țara lor, pe destinul, munca și libertatea lor, fiii României se apleacă, zi de zi, spre întîia lor datorie — munca, spre întîia dragoste — copiii, spre întîia lor certitudine, — viitorul, purtînd în adîncul inimii lor un adevăr pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu l-a subliniat adesea, și care recent a fost rostit astfel: „Să avem permanent în vedere că socialismul, comunismul se înfăptuiesc cu poporul, pentru popor, cu oameni conștienți de rostul și de menirea lor".

Acum cînd, întîmpinînd cu noi fapte de muncă aniversarea celor patru decenii ale lui August, ne măsurăm cu satisfacție faptele împlinite, ne contemplăm în noi cetăți industriale, în noul chip al orașelor și satelor patriei, în înfăptuirile sociale, morale și culturale, hotărîți să muncim și mai bine, pentru ca socialismul să rodească și mai profund, pentru ca patria să ne fie tot mai înfloritoare. Strîns uniți în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general, întîmpinăm Congresul partidului cu hotărîrea de a duce mai departe, din izbîndă în izbîndă, faldul de lumină al Tricolorului.

MIHAI NEGULESCU

40
1944
1984

PIONIERII ȚĂRII ÎNTÎMPINĂ

MĂREAȚA SĂRBĂTOARE DE LA 23 AUGUST

Asemeni părinților lor, a întregii țări, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor cinstesc cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 prin fapte de muncă deosebite, nenumărate și diverse acțiuni pionierești dedicate măreței noastre sărbători naționale.

De la pionierii mureșeni ne-a sosit o amplă știre din care aflăm: „În aceste zile, încărcate de bucuriile vacanței, pionierii participă cu multă însuflețire, cu mult spor și la activitățile organizate în cadrul taberelor de muncă patriotică. Astfel, numai în aceste zile, peste 8 000 de pionieri pot fi întîlniți în livezi și grădini recoltînd fructe gustoase, legume proaspete. Alți colegi se întrec în colectarea plantelor medicinale, a fructelor de pădure, cei mai harnici, pînă acum, dovedindu-se a fi pionierii din Gornești, Deda, Poienița, Petelea, Saschiz, Lunca Bradului, Ioland, Crăciunești.

La Clubul de vacanță al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Sighișoara, în ziua în care s-a organizat dezbaterea cu tema „Sighișoara pe coordonatele celor 40 de ani de viață liberă", și-au dat întîlnire numeroși pionieri din municipiu, la acțiunea lor fiind invitat să participe și un activist al Comitetului municipal de partid.

Muzeul de istorie din Tîrnăveni numără, în această perioadă, printre vizitatorii săi, numeroși pionieri din școlile orașului. Aceștia solicită muzeografilor, mai ales, date privind actul de la 23 August, însemnătatea acestuia în dezvoltarea ulterioară a României. În dezbaterile și evocările lor, în expozițiile și colțurile muzeistice organizate, aceste date le sînt deosebit de utile pionierilor. De altfel, cu multe dintre realizările anilor de după 23 August 1944, copiii fac cunoștință direct. Așa, de pildă, pionierii și șoimii patriei din comuna Cerghis, Ernei și altele au organizat excursii la Tg. Mureș pentru a vizita Muzeul de istorie, unități economice, Platoul Cornești, baza de agrement „Mureșul", precum și noul Parc al tineretului. În urma unor astfel de cunoștințe, pionierii din Făgău au organizat și dezbaterea „Patria, șirag de frumuseți" în care au prezentat realizările obținute de oamenii muncii români, maghiari, germani din județul Mureș, precum și perspectivele de dezvoltare a județului, reieșite din documentele Congresului al XIII-lea al P.C.R.

*

La clubul de vacanță din Poiana Mărului, comuna Ceplenița, pionierii au organizat un pasionant concurs intitulat „Ani de luptă, ani de biruinți" la care toți cei ce s-au prezentat la întrecere au dovedit multă seriozitate în pregătire, studierea unei bogate bibliografii. Felicitările adresate cîștigătorilor, ca și premiile obținute au răsplătit lăudabilul lor efort de îmbogățire a cunoștințelor, de respect și cinstire a istoriei patriei.

Și în celelalte cluburi de vacanță ale pionierilor din județul Iași se desfășoară bogate activități organizate în cinstea măreței noastre sărbători naționale. Iată numai cîteva generice care numesc aceste activități: „23 August — piatră de hotar în istoria poporului român (dezbatere organizată de cercul de dezbateri politico-ideologice de la Școala nr. 10, Iași); „Un August în flăcări" (concurs de desen la temă, (școlile din Horodiștea, Hălăucești, nr. 13, Iași); „1944—1984, ani de glorie, ani de lumină" (evocare organizată de pionierii de la Școala nr. 21, Iași); „Patrie liberă, partid biruitor" (montaj muzical-literar prezentat de pionierii Școlii din Horlești).

„SPRE COMUNISM

FORUM

1984

ÎNVĂȚĂM SĂ FIM CUTEZĂTORI

Ziua Forumului consacrată activităților comune cu Uniunea Tineretului Comunist a cunoscut o bogată împlinire prin schimburile de experiență cu utecistii, care s-au desfășurat la unități economice craiovene: Intreprinderea „Electroputere", Intreprinderea de confecții, Intreprinderea de tractoare și mașini agricole, Intreprinderea de utilaj greu, Intreprinderea de mașini și material rulant.

...În cursul dimineții de joi, 2 august a.c., autocarele forumului, cu detașamentele 5, 6, 7 și 8 au pornit spre Intreprinderea „Electroputere", devenită încă dinaintea acestei vizite un prieten foarte apropiat, dat fiind că în incinta Liceului „Electroputere" Craiova era găzduită, după cum se știe, tabăra Forumului Național al Pionierilor, 1984.

Pionierii au poposit la Clubul cultural al întreprinderii, fiind întîmpinați cu multă căldură de tovarăși din conducerea întreprinderii, de reprezentanți ai Comitetului de partid, Comitetului U.T.C., Comitetului sindical și de Eroi ai Muncii Socialiste. Gazdele le-au prezentat istoria acestei cetăți industriale de prestigiu republican și internațional. Copiii au aflat cu bucurie de o coincidență sărbătorească: în anul înființării Organizației Pionierilor, a luat naștere și această întreprindere, aflată deci și ea la a 35-a aniversare. Aici, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, a făcut numeroase vizite de lucru, purtînd dialoguri apropiate cu oamenii uzinei. De aici pornesc faimoasele locomotive diesel electrice, transformatoarele de forță, motoarele electrice; ele sînt cunoscute și apreciate în peste 45 de țări, de pe toate continentele. În dialogul purtat de pionieri cu gazdele — cu tovarășa Dumitra Antonie, Erou al Muncii Socialiste, cu tovarășul Dinu Paul, Erou al Muncii Socialiste, cu tovarășul Ioan Licu, directorul general al centralei industriale de mașini și aparate electrice, cu tovarășul Constantin Udrea, director al întreprinderii „Electroputere", cu tovarășul Ion Zamfir, secretarul comitetului U.T.C. din întreprindere —, pionierii au aflat că media de vîrstă în uzină este aceea a tinereții, că printre mulții inventatori și inovatori tinerii ocupă un loc reprezentativ (numai în acest an au fost înregistrate 80 de inovații), că lupta pentru realizarea produselor competitive, exigența, responsabilitatea se numără printre însușirile de onoare ale muncitorului utecist.

Mergînd apoi în inima uzinei, pionierii au admirat roadele acestei munci materializate prin produse de înaltă calitate, i-au cunoscut pe utecisti în plin lucru. Ei au urcat într-o locomotivă electrică nou-nouță — locomotivă de 5 100 kW și 6 580 CP, în lungime de 22 m, avînd numărul 40—0701 — 9... Am notat toate acestea gîndind că această locomotivă, oriunde va ajunge, va purta cu sine însemnul acestei întîlniri de neuitat dintre participanții la Forumul Național al pionierilor 1984 și muncitorii Intreprinderii „Electroputere". Impresiile deosebite au continuat prin vizitarea secției de transformatoare mari, „acasă", cum s-ar spune, la tovarășul Dinu Paul, apoi la secția de bobinaj, de asemenea „acasă" la tovarășa Dumitra Antonie. Copiii și-au încheiat vizita la unul din cele două laboratoare ale uzinei, extraordinare prin dotarea

„Glorie eroilor neamului"

Joi, 2 august a.c., Calafat. Zeci și zeci de drapele roșii și tricolore flutură în vînt... Șiruri de trompeți pionieri, încadrați de stegari uteciști, grupuri de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor, de șoimi ai patriei și de tineri, formează un tablou solemn lîngă Monumentul Independenței, de pe soclul căruia vitejii ostași români privesc peste Dunăre, în zare. Pionierii delegați la Forum, sosiți la Calafat, se adună în liniște, emoționați în fața acestei scene vii, mărețe.

Noi sîntem pionierii țării, vlăstare tinere de mai... Trompeții dau semnalul. Din grupul de interpreți se desprind stegarii care defilează. Pionierii flutură eșarfe rubinii, în vreme ce corul de voci cristaline intonează „Cîntecul Forumului". Grupurile de recitatori, cu vers emoționat, îndeamnă să aducem cîntecul nostru anilor de soare. A fi copil în România de azi înseamnă fericire, înseamnă să fii vrednic urmaș al unui popor viteaz.

Eroi au fost, eroi sînt încă... Sînt invocați fiii bravi ai poporului din trecutul eroic al patriei. Este invocat istoricul moment din 1877 al proclamării Independenței de stat a României. Copii înfășoară monumentul cu tricolorul românesc. Pionieri, purtînd jerbe de garoafe aprinse, și șoimi ai patriei cu buchete de garoafe roz înaintează solemn, depunînd florile cu pioșenie la picioarele monumentului. Răsar apoi fete și băieți aducînd cu ei vitalitatea acestor plaiuri oltenești, în timp ce versul, cu glas de doină și baladă, amintește de eroi, luptători pentru patrie și libertate, născuți aici, în Oltenia.

Comuniștii, în frunte, la asalt!... Eșarfele roșii flutură, glasurile vibrează. Zilele fierbinți din August 1944 își au ecoul în inimile tuturor. Tineri în salopete albastre alcătuiesc prin dansul lor o imagine simbolică a momentelor eroice ale actului de la 23 August

de VACANȚĂ

Spre începutul veacului nostru, în Noua Zeelandă era celebru un delfin care timp de 32 de ani a însoțit aproape zilnic vasele ce străbăteau distanța dintre Wellington și Nelson, făcînd fel de fel de acrobații care amuzau pasagerii. Începînd din 1904, el a fost protejat printr-un decret special de către guvernul țării.

Un exemplu de inteligență a fost delfinul Flipper, „artist" și acrobat la acvariul Marineland pe coasta Pacificului. El a devenit o vedetă a televiziunii americane, filmele cu el fiind prezentate și la noi. Flipper aducea de pe fundul bazinului obiectele ce i se aruncau, făcea un dublu salt în aer, sărea la mare înălțime afară din apă spre a primi hrană din mîna îngrijitorului său, apăsa pe un buton făcînd să funcționeze o sonerie, sufla într-o trompetă, juca baschet, aruncînd cu precizie mingea în coș, sărea printr-un cerc așezat deasupra apei sau trăgea un vaporaș în care se afla un cățel ș.a.m.d.

După fiecare reprezentație a lui Flipper, dresorul îi invita pe amatori să înoate în bazin alături de delfin. Acesta oferea de îndată omului înotătoarea dorsală, ca să se țină de ea. Dacă nou-venitul era un bun înotător, delfinul înota cu toată viteza, dar dacă era vorba de un copil sau de o persoană care nu înota bine, delfinul o ajuta. După un astfel de număr, Flipper a observat că spectatorul se cațără cu oarecare greutate pe marginea bazinului. Atunci a intervenit și, împingîndu-l ușor cu botul, l-a ajutat să iasă din apă.

S-A PIERDUT UN IED

Nu de puține ori, la începutul verii, cei ce cutreieră pădurile au ocazia să găsească în iarbă sau lîngă un trunchi de arbore iedul „pierdut" al unei căprioare. Descoperitorii îl mîngîie, lăsîndu-l mai departe unde l-au găsit, sau îl iau cu ei spre a-l dona unei grădini zoologice. Aceasta în cazul în care nu știu că iedul găsit nu „s-a rătăcit" de căprioară, ci a fost anume lăsat de ea, după ce l-a alăptat, într-un loc ferit, pentru a nu-l expune diverșilor dușmani, cum sînt: pisica sălbatică, rîsul, vulpea, acvila etc.

Din cînd în cînd, căprioara, care nu se depărtează prea mult, se va apropia de micul ied și îl va chema. Puiul îi va răspunde din locul în care se află. Mama va veni, îl va hrăni și curăța, iar apoi se va depărta din nou. Natura a creat această adaptare deoarece, dacă iedul ar umbla cu mama sa la această vîrstă fragedă, ar fi repede observat de răpitori și lesne prins.

Acest comportament este posibil deoarece în primele zile de viață, corpul iedului nu emană nici un fel de miros. Pînă la vîrsta de 10–12 zile, iedul sugar nu poate fi descoperit de un cîine de vînătoare. După ce a început să consume și hrană vegetală, deci după ce a mai crescut, urma lui va fi iute descoperită de cîine. Dar acum iedul este destul de mare pentru a putea să-și urmeze mama și să se salveze prin fugă odată cu ea.

Cea dintîi plimbare. *Sute de copii din Sydney (Australia) s-au adunat pe malul unuia dintre lacurile orașului ca s-o admire pe mama-lebădă neagră plimbîndu-și puiul – încă alb...*

PRIMA DEZLEGARE

REBUSUL

Acest joc enigmistic este cunoscut în țara noastră încă din secolul trecut.

Prezentarea rebusului se face exclusiv prin imagini, care nu trebuie să fie neapărat unitare. Bideterminarea este obligatorie. Astfel, rebusul va avea un titlu (din domeniul la care se referă propoziția sau fraza) și o cheie care indică numărul de cuvinte al soluției și numărul de litere al fiecărui cuvînt. Soluția unui rebus va avea obligatoriu cel puțin trei cuvinte.

În alcătuirea și dezlegarea rebusului se va ține seama de regula ligamentării, astfel încît imaginile dintr-un rebus să reprezinte fragmente de cuvinte și nu cuvinte întregi redate prin desen. De exemplu, dacă soluția cuprinde cuvîntul „masă", nu se permite ca în prezentarea imagistică a rebusului să apară chiar o masă.

O altă regulă care trebuie respectată este aceea de a se obține la soluție un text exprimat cît mai cursiv și în spiritul limbii române literare.

Rezolvarea rebusului duce în final la obținerea unei propoziții sau fraze corecte prin „citirea" directă a imaginilor din prezentare și ordonarea cuvintelor prin ligamentare în funcție de cheie.

Nu se admite interpretarea imaginii unui soare drept Ra, a unui cal drept At etc.

Un rebus de excepție este cel pe care îl prezentăm mai jos și care a intrat în antologia enigmisticii românești, prin realizarea de către autor (Mihai Chiricuță) a unei imagini unitare și armonioase a elementelor **componente într-un tablou coerent.**

Cinematografică

(Rebus: 2, 3, 2, 3)

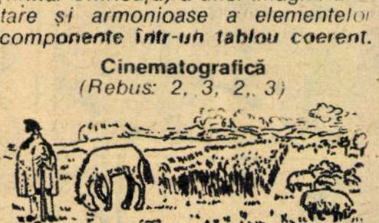

INS-AT-LAN-OI

Dezlegare: În sat la noi

*„În sat la noi" este titlul unui **mai** vechi film românesc de unde titlu rebusului: „Cinematografică".*

Acest rebus păcătuiește prin prezența lui At, care desemnează calul în cîteva sate dobrogene. Dar la vremea cînd a fost publicată problema, această formulă se admitea

Încercați să dezlegați următorul rebus:

Curățenie

(Rebus: 6, 5, 6, 6)

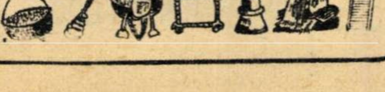

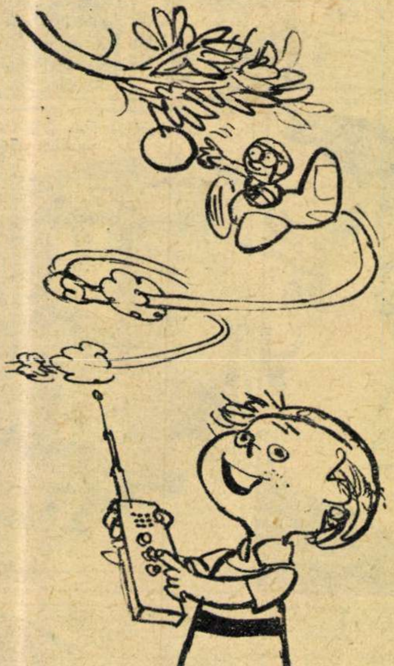

DRUMUL SPRE ELEFANT

În colțul din dreapta-sus al dreptunghiului se află un elefant. Încercați să ajungeți la el printr-o linie trasă cu creionul, pornind de la intrarea din pătrățelul aflat în stînga-jos, în așa fel încît să treceți prin centrul tuturor celor douăzeci de pătrățele, dar mergînd în fir continuu și **numai în diagonală** (ca „nebunul" la jocul de șah).

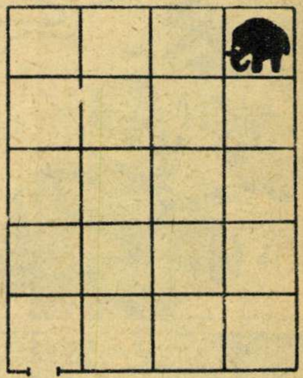

Cutezătorii

Redactor șef ***MIHAI NEGULESCU;*** *Secretar responsabil de redacție:* ***OVIDIU ZOTTA,*** *Responsabil de număr* ***CONSTANTIN DIACONU;*** *Prezentarea artistică:* ***POMPILIU DUMITRESCU***

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

OPERATIUNEA "CER SENIN"

SCENARIU: SANDU ALEXANDRU DESENE: PUIU MANU

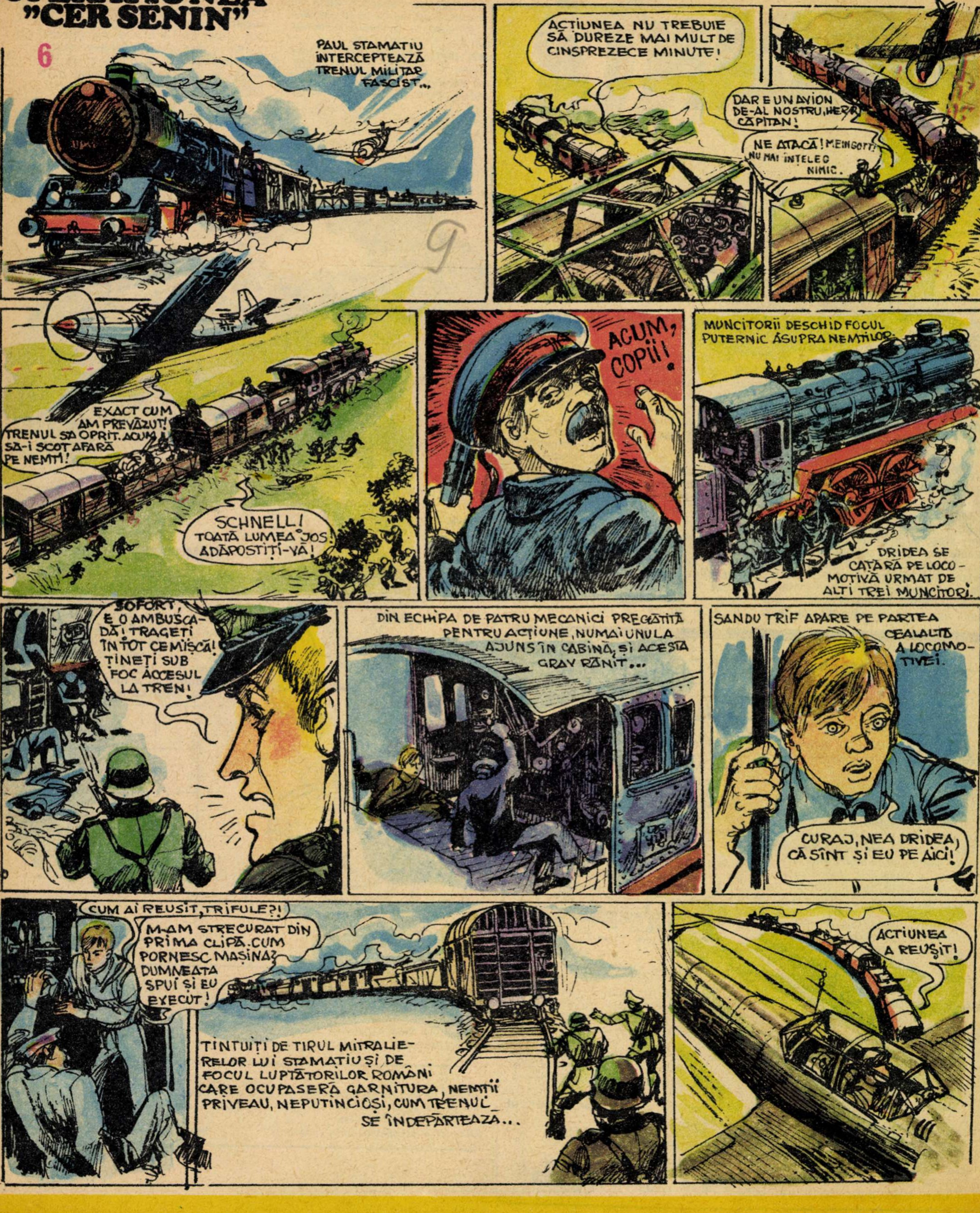
6
PAUL STAMATIU INTERCEPTEAZĂ TRENUL MILITAR FASCIST...
ACȚIUNEA NU TREBUIE SĂ DUREZE MAI MULT DE CINSPREZECE MINUTE!
DAR E UN AVION DE-AL NOSTRU, HERR CĂPITAN!
NE ATACĂ! MEIN GOTT! NU MAI ÎNȚELEG NIMIC.
EXACT CUM AM PREVĂZUT! TRENUL SA OPRIT. ACUM SĂ-I SCOT AFARĂ PE NEMȚI!
SCHNELL! TOATĂ LUMEA JOS. ADĂPOSTIȚI-VĂ!
ACUM, COPII!
MUNCITORII DESCHID FOCUL PUTERNIC ASUPRA NEMȚILOR.
DRIDEA SE CAȚĂRĂ PE LOCOMOTIVĂ URMAT DE ALȚI TREI MUNCITORI.
SOFORT, E O AMBUSCADĂ! TRAGEȚI ÎN TOT CE MIȘCĂ! ȚINEȚI SUB FOC ACCESUL LA TREN!
DIN ECHIPA DE PATRU MECANICI PREGĂTITĂ PENTRU ACȚIUNE, NUMAI UNUL A AJUNS ÎN CABINĂ, ȘI ACESTA GRAV RĂNIT...
SANDU TRIF APARE PE PARTEA CEALALTĂ A LOCOMOTIVEI.
CURAJ, NEA DRIDEA, CĂ SÎNT ȘI EU PE AICI!
CUM AI REUȘIT, TRIFULE?!
M-AM STRECURAT DIN PRIMA CLIPĂ. CUM PORNESC MAȘINA? DUMNEATA SPUI ȘI EU EXECUT!
ȚINTUIȚI DE TIRUL MITRALIERELOR LUI STAMATIU ȘI DE FOCUL LUPTĂTORILOR ROMÂNI CARE OCUPASERĂ GARNITURA, NEMȚII PRIVEAU, NEPUTINCIOȘI, CUM TRENUL SE ÎNDEPĂRTEAZĂ...
ACȚIUNEA A REUȘIT!

(Va urma)

ÎNAINTĂM PE DRUM DE GLORII“

lor, laboratoare în care se pot face probe la orice echipament, aceste probe contribuind în chip esenţial la ridicarea calităţii produselor. Privind prin geamul laboratorului de înaltă tensiune, pionierii au asistat la producerea unui fulger artificial de 1 milion şi ceva de volţi; ei au aflat că aici se încearcă aparatajul la tensiuni foarte înalte, care merg pînă la 4 milioane de volţi.

La despărţire, din partea oaspeţilor, pioniera clujeană Laura Santa şi pionierul ieşean Iulian Sîngeap au adresat mulţumiri şi urări de activitate plină de succese pe mai departe, iar gazdele le-au spus copiilor: „Vă dorim să deveniţi cadre de nădejde ale industriei noastre şi vă aşteptăm şi la noi, în uzină, căci aici lucrează oameni din toată ţara“. Întîlnirea, schimbul de experienţă, i-au impresionat pe cei veniţi din tabăra Forumului, i-au învăţat şi mai mult cum să fie cutezători, revoluţionari în viaţă şi în muncă.

CEAUŞESCU-ROMÂNIA, OCROTESC COPILĂRIA!

EDUCAŢIA COMUNISTĂ, PATRIOTICĂ ŞI REVOLUŢIONARĂ

Un dialog viu, cu un bogat schimb de idei, a fost prilejuit de dezbaterea avînd ca temă **activitatea de educaţie comunistă, patriotică şi revoluţionară a pionierilor şi şcolarilor.**

Interesul cu care pionierii delegaţi au aşteptat să-şi împărtăşească unii altora exprienţa în organizarea şi desfăşurarea unor acţiuni cît mai bogate şi cît mai diverse, pentru îndeplinirea acestui obiectiv fundamental al activităţii consiliilor şi comandamentelor pionereşti a fost dovedit de faptul că la dezbatere au luat cuvîntul peste 35 de copii. Printre ei se numără pionierii Florin Dobra (judeţul Cluj), Mihaela Munteanu (Braşov), Antonela Sala (Mureş), Alexandru Mareş (Buzău), Lucian Nistor (Prahova), Lucian Olimpiu Nuţiu (Mureş), Răzvan Datcu (Constanţa), Simona Sturza (Sălaj), Ana Ber (Neamţ) ş.a. Cu toţii au subliniat dragostea şi atenţia cu care se preocupă pionierii din unităţile lor pentru cunoaşterea, înţelegerea şi însuşirea politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, pentru cunoaşterea măreţelor realizări dobîndite de poporul nostru în cei 40 de ani de la victoria revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944, grija pentru găsirea celor mai eficiente modalităţi de realizare a unor activităţi cît mai interesante.

În timpul dezbaterii pionierii au relevat contribuţia importantă pe care au adus-o în pregătirea lor informările politice, activităţile din cercurile şi cluburile de dezbateri politico-ideologice precum şi activităţile cuprinse în

ECATERINA ROSCA

(Urmare în pag. 9)

NE PREGĂTIM TEMEINIC PENTRU MUNCĂ, PENTRU VIAŢĂ

În atenţia delegaţilor la Forumul Naţional al Pionierilor din acest an a stat, în cadrul unei largi dezbateri, spiritul de întrecere pionieresc, privit ca o componentă a spiritului patriotic, revoluţionar cu care tinerii de astăzi se pregătesc pentru viitor. Întrecerea pionierească trebuie să aibă ca obiectiv fundamental antrenarea şi stimularea pionierilor, pregătirea lor temeinică, astfel ca toţi copiii ţării să devină oameni de nădejde, pe deplin competenţi în meseriile pe care şi le vor alege, profund devotaţi patriei, partidului şi poporului, cauzei socialismului şi comunismului. Potrivit sarcinilor ce revin Organizaţiei Pionierilor din documentele de partid, din orientările şi indicaţiile tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, întrecerea între pionieri trebuie să aibă în vedere înfăptuirea prevederilor Programului privind participarea tinerei generaţii la înfăptuirea obiectivelor de dezvoltare economico-socială a ţării, de cercetare şi creaţie tehnico-ştiinţifică, de promovare a progresului tehnic şi ale Programului unitar privind educarea comunistă, revoluţionară prin muncă şi pentru muncă a tinerei generaţii din patria noastră.

Pionierul reporter Victor-Paul Dobre a luat un interviu comandantei de unitate a Forumului, Adriana Andrei, interviu apărut la gazeta „Semafor“ din tabără. Adriana îşi exprimă convingerea ca acţiunea de întrecere are darul de a mobiliza marea masă a pionierilor, de a stimula spiritul de echipă, dorinţa şi voinţa de autodepăşire a fiecărui tînăr. Voinţa de depăşire şi autodepăşire, pentru a parafraza opinia pionierei craiovene, are în vedere sfere majore ale activităţii pioniereşti: eforturile depuse la învăţătură, respectarea ordinei şi disciplinei, obţinerea unor trofee exemplare ale hărnicie; pionereşti, materializarea eficientă a spiritului de creativitate tehnico-ştiinţifică, exprimarea grăitoare a înzestrării artistice, a competiţiei sportive ş.a. Interesul acordat unui criteriu esenţial de evaluare a rezultatelor care pune pe prim plan calitatea eforturilor depuse, conştientizarea maximă a acestor eforturi, intensificarea lor în vederea unei pregătiri tot mai temeinice pentru muncă, pentru viaţă a reliefat faptul că pentru fiecare tînăr cutezător spiritul de întrecere, dorinţa de a obţine mereu rezultate cît mai revelatorii în toate domeniile lui de activitate constituie obiectivul esenţial prezent zi de zi în conştiinţa sa.

MARGA MICU

1944. Se înalţă o fată ţinînd în mîini steagul Partidului Comunist Român. Cu fruntea sus, privirea curajoasă, gestul ferm, ea închipuie o nouă ipostază a unui tablou celebru: „România revoluţionară“.

O nouă primăvară de cutezanţă revoluţionară... Cu frunze de laur în mîini, pionierii exprimă fierbintea lor recunoştinţă tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, la cei 35 de ani de aniversare a Organizaţiei Pionierilor, pentru grija părintească dăruită copilăriei în ţara noastră. Acestei veghi de dragoste şi ocrotire, copiii şi tinerii se străduiesc să-i răspundă prin cît mai frumoase fapte de învăţătură şi muncă. Interpreţii dansatori sugerează preocupările multiple ale copiilor aflaţi la şcoala muncii şi învăţăturii. Jocurile fericite sugerează o copilărie veselă, senină.

Mesajul păcii, al solidarităţii cu toţi copiii din lume, este vestit de mulţimea fetelor dansatoare, în alb, de eşarfele albe pe care le flutură pionierii. În văzduh se ridică baloane de culoarea soarelui. Acest moment dedicat idealurilor de pace şi luptei pentru pace culminează cu zborul unui stol de porumbei, salutat de aplauzele entuziaste ale celor prezenţi, care văd în acest tablou un simbol al victoriei păcii pe planeta noastră.

Copiii ţării îşi aduc omagiul... Scena se umple de drapele, de eşarfe tricolore, de garoafe roşii, de chipuri tinere, îmbujorate. Un omagiu fierbinte este adus tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, pentru copilăria noastră însorită. Copiii şi tinerii rostesc jurămînt de credinţă faţă de patrie, faţă de partid. Cuvintele „Partidul, Ceauşescu, România!“ izbucnesc din piepturile tinereşti, din inimi, răzbat pînă departe. Strigătele înflăcărate de „Ura!“ marchează finalul spectacolului-evocare „Glorie eroilor neamului“, prezentat de pionieri doljeni şi bucureşteni, laureaţi ai Festivalului Naţional „Cîntarea României“, la Calafat, în oraşul de pe Dunăre, unde salva tunurilor a vestit în 1877, Independenţa României.

BINE AŢI VENIT!

Aşa – cu prietenie, cu zîmbete şi flori – au fost întîmpinaţi pretutindeni în cele 9 şcoli ale municipiului, pionierii de la forum aflaţi în schimb de experienţă. Programele alcătuite cu migală, cu multă grijă de fiecare comandament au reuşit să sintetizeze unele dintre cele mai bune experienţe ale activităţilor pionereşti, să ilustreze frumoase şi interesante iniţiative. La Şcoala nr. 31, de pildă, în dimineaţa vizitei, toate laboratoarele, cabinetele, atelierele întregii şcoli au intrat „în funcţiune“. Astfel, „Prietenii Terrei“ şi-au condus oaspeţii într-o inedită călătorie pe harta ţării; „Prietenii naturii“, atrăgîndu-şi drept tovarăşi de lucru şi pe colegii din forum, au realizat modele florale şi ecosisteme în miniatură; în atelierul „Creatoarelor de modele“ fete şi... băieţi au lucrat un model rapid de rochiţă şi ingenioase cordoane, iar membrii cercului UNICEF au reuşit să-şi conducă prietenii pe numeroase meridiane ale lumii. Senzaţional s-a dovedit a fi cercul de electrotehnică „Edison“. Realizînd un program complex de radioemisie-radiorecepţie, telegrafie, radiogoniometrie operativă, trafic radio – membrii cercului şi-au cîştigat admiraţia, primind aprecieri elogioase la adresa activităţii desfăşurate de-a lungul anilor, a succeselor repurtate la concursurile republicane.

Şcoala nr. 31 va împlini în toamnă numai 10 ani de existenţă. Clădirea modernă, înălţată pe un fost cîmp, dotările complete – la care şi-au adus contribuţia în mare măsură pionierii – succesele dobîndite în toate manifestările tehnico-ştiinţifice şi cultural-sportive conferă însă şcolii din cartierul Valea Roşie o frumoasă maturitate de care elevii săi sînt deosebit de mîndri.

Acum, în zilele Forumului Naţional, ei s-au arătat nerăbdători şi bucuroşi să-şi arate realizările, să facă schimb de experienţă cu prieteni veniţi din întreaga ţară.

FORUM '84
— CRAIOVA —
SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM PE DRUM DE GLORII

„Născuți și crescuți în luminoșii ani pe care, cu legitimă mîndrie patriotică, îi numim „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU", noi știm că cea mai mare îndatorire pe care o avem este de a ne iubi și sluji, pînă la sacrificiul suprem, patria, de a învăța și munci pentru a ne forma ca oameni de nădejde, cinstiți, harnici și cutezători, spre a duce mai departe, așa cum ne-ați îndemnat de atîtea ori, făclia progresului, a bunăstării și fericirii pe pămîntul patriei, a prieteniei și păcii în lume."

Din Telegrama adresată tovarășului
NICOLAE CEAUȘESCU
de participanții la
cel de-al XII-lea Forum Național al pionierilor.

PIONIERII MEMBRI AI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Județul Alba: Isac Diana; Panțîr Călin; Szikely Ștefan. **Arad:** Serviciu Teodor; Dohar Attila-Zoltan; Matiș Mihaela. **Argeș:** Șerb Mihaela; Alexandru Alina; Belaus Eduard; Mostoghiu Valentin. **Bacău:** Olaru Codruț; Ciobanu Cipriana-Ana-Maria; Panciu Elena; Patrichi Marius; Ojog Costică; Pădureanu Carmen. **Bihor:** Kovacs Adrian; Iova Daniel; Marian Nicoleta; Chiș Mircea. **Bistrița-Năsăud:** Marina George; Pop Silvia. **Botoșani:** Zamfir Marius-Cătălin; Anghelușі Mihaela; Ciuburuc Cristina; Dascălu Dumitru-Constantin. **Brașov:** Dancu Raul; Alexandru Antoanela; Pankratius Mark-Uwe; Pop Codrina. **Brăila:** Milea Mitică, Celac Raluca. **Buzău:** Mareș Alexandra; Ciupitu Marius; Dan Valentin; Petroșanu Dorina. **Caraș-Severin:** Săvescu Gabriela; Vuita Dragoslav-Mita. **Călărași:** Bălan Angelica; Nistor Monica. **Cluj:** Dobra Florin; Cserei Ileana; Surdu Lucian; Bodea Ovidiu; Vădan Codruța. **Constanța:** Căpățînă Diana; Benghea Ionica; Bidian Cătălin; Murat Melin. **Covasna:** Simon Lajos-Attila; Bularca Valentin; Zsigmond Csilla. **Dîmbovița:** Stănescu Magdalena; Dumitrescu Mircea-Daniel; Vlada Nicoleta. **Dolj:** Rădulescu Viorel; Ilinca Grațiela; Enea Mihaela; Mirea Octavian; Nicolaescu Constantin. **Galați:** Ursu Cătălin; Enache Iuliana; Guleș Răzvan-Cristian; Suru Dragoș-Marian; Ursu Lăcrămioara. **Giurgiu:** Staicu Petrișor; Dincă Marieta. **Gorj:** Toaxen Adela; Dăescu Gabriel; Duvac Constantin. **Harghita:** Jakab Katalin; Laurențiu Ioan-Adrian; Oláh Csilla. **Hunedoara:** Țopan Gabriel; Colea Maria; Hosu Cătălin-Lucian; Șter Viorica. **Ialomița:** Șoimu Ninel; Glodeanu Mira. **Iași:** Bălășanu Adriana; Anton Consuela; Anușca Ciprian; Diaconu Diana-Dorina; Olaru Liviu; Sîngeap Iulian. **Maramureș:** Olahuț Camelia-Gabriela; Bada Ștefana; Bot Corina; Fromondi Iosif. **Mehedinți:** Calotă Petronela; Bloju Florin. **Mureș:** Nuțiu Lucian-Olimpiu; Drăghici Ligia; Sala Antonela; Siko Istvan. **Neamț:** Neamțu Ana-Claudia; Agafiței Vasile; Jovmir Luminița; Rotariu Dragoș. **Olt:** Neacșu Simona; Barbărasă Marius; Chelaru Gina; Tanciu Mircea. **Prahova:** Nica Sebastian; Comărniceanu Carmen; Dracea Daniela; Stanciu Daniela; Voicilaș Gheorghe; Ungureanu Bogdan-Răzvan. **Satu Mare:** Irime Anișoara; Sălăjan Macrina; Nyiri Zoltan. **Sălaj:** Oroșan Marius-Aurelian; Fati Voichița **Sibiu:** Schuster Heidrun; Nicoară Felicia; Pleșa Călin. **Suceava:** Dusceac Corina-Mariana; Crăescu Tudor; Etcu Daniela; Glovnea Mihaela; Onofrei Vasile. **Teleorman:** Cheran Magdalena; Hotinceanu Diana; Enescu Gabriel. **Timiș:** Vieru Călin; Nicolae Sorina; Adam Werner; Stanamirescu Gabriela. **Tulcea:** Ungureanu Octavian; Dinu Alina. **Vaslui:** Bugeac Gabriela; Rusu Radu; Cionca Viorel; Dranga Mihaela. **Vîlcea:** Diaconu Claudiu; Lepădat Nicoleta; Popa Marius. **Vrancea:** Fînacă George; Pușcă Elena; Tătineanu Mariana. **Municipiul București:** Tănăsescu Irina; Badea Mircea; Coman Cleopatra; Ghețu Clementina; Grigore Liliana; Chiriac Dorina; Mălai Colonica; Popa Bogdan; Teodorescu Mugurel; Apostol Marius-Vasile.

PIONIERII LOCȚIITORI AI PREȘEDINTELUI C.N.O.P.

Isac Diana – județul Alba: Seviciu Teodor – Arad; Șerb Mihaela – Argeș; Olaru Codruț – Bacău; Kovacs Adrian – Bihor; Marina George – Bistrița-Năsăud; Zamfir Marius-Cătălin – Botoșani; Dancu Raul – Brașov; Milea Mitică – Brăila; Mareș Alexandra – Buzău; Săvescu Gabriela – Caraș-Severin; Bălan Angelica – Călărași; Dobra Florin – Cluj; Căpățînă Diana – Constanța; Simon Lajos-Attila – Covasna; Stănescu Magdalena – Dîmbovița; Rădulescu Viorel – Dolj; Ursu Cătălin – Galați; Staicu Petrișor – Giurgiu; Toaxen Adela – Gorj; Jakab Katalin – Harghita; Țopan Gabriel – Hunedoara; Șoimu Ninel – Ialomița; Bălășanu Adriana – Iași; Olahuț Camelia-Ga-

TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL
TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU!

briela - Maramureş; Calotă Petronela - Mehedinţi; Nuţiu Lucian-Olimpiu - Mureş; Neamţu Ana-Claudia - Neamţ; Neacşu Simona - Olt; Nica Sebastian - Prahova; Irime Anişoara - Satu Mare; Oroşan Marius-Aurelian - Sălaj; Schuster Heidrun - Sibiu; Dusceac Corina-Mariana - Suceava; Cheran Magdalena - Teleorman; Vieru Călin - Timiş; Ungureanu Octavian - Tulcea; Bugeac Gabriela - Vaslui; Diaconu Claudiu - Vîlcea; Fînacă George - Vrancea; Tănăsescu Irina - municipiul Bucureşti.

PIONIERII MEMBRI AI COMISIEI CENTRALE DE CENZORI

Cristea Florin — judeţul **Bacău; Iancu Dănuţ — Bihor; Corneschi Ioan — Botoşani; Lupu Alina — Brăila; Kesler Mihaela — Buzău; Băieţică Petre — Călăraşi; Solomon Mariana — Constanţa; Radu Miron — Covasna; Ciobircă Emanuela — Dolj; Fara Lorelei — Galaţi; Mirea Mirela — Giurgiu; Dobreanu Costel — Harghita; Berey Iaroslava — Hunedoara; Szondi Ildico — Maramureş; Kloss Horst — Mureş; Toma Ionel — Neamţ; Neacşu Bogdan — Olt; Neacşu Gilda — Prahova; Rodean Maria — Sibiu; Neagu Alina-Ileana — Teleorman; Biczok Robert — Timiş; Vătafu Laura — Vîlcea; Voichin Ion — municipiul Bucureşti.**

PIONIERII MEMBRI AI C.N.O.P. DESEMNAŢI SĂ FACĂ PARTE DIN COMISIA ORGANIZAŢIEI ŞOIMII PATRIEI

Anuşca Ciprian - Iaşi; Bloju Florin - Mehedinţi; Nyri Zoltan - Satu Mare; Olah Csilla - Harghita; Tătineanu Adriana - Vrancea; Vlada Nicoleta - Dîmboviţa.

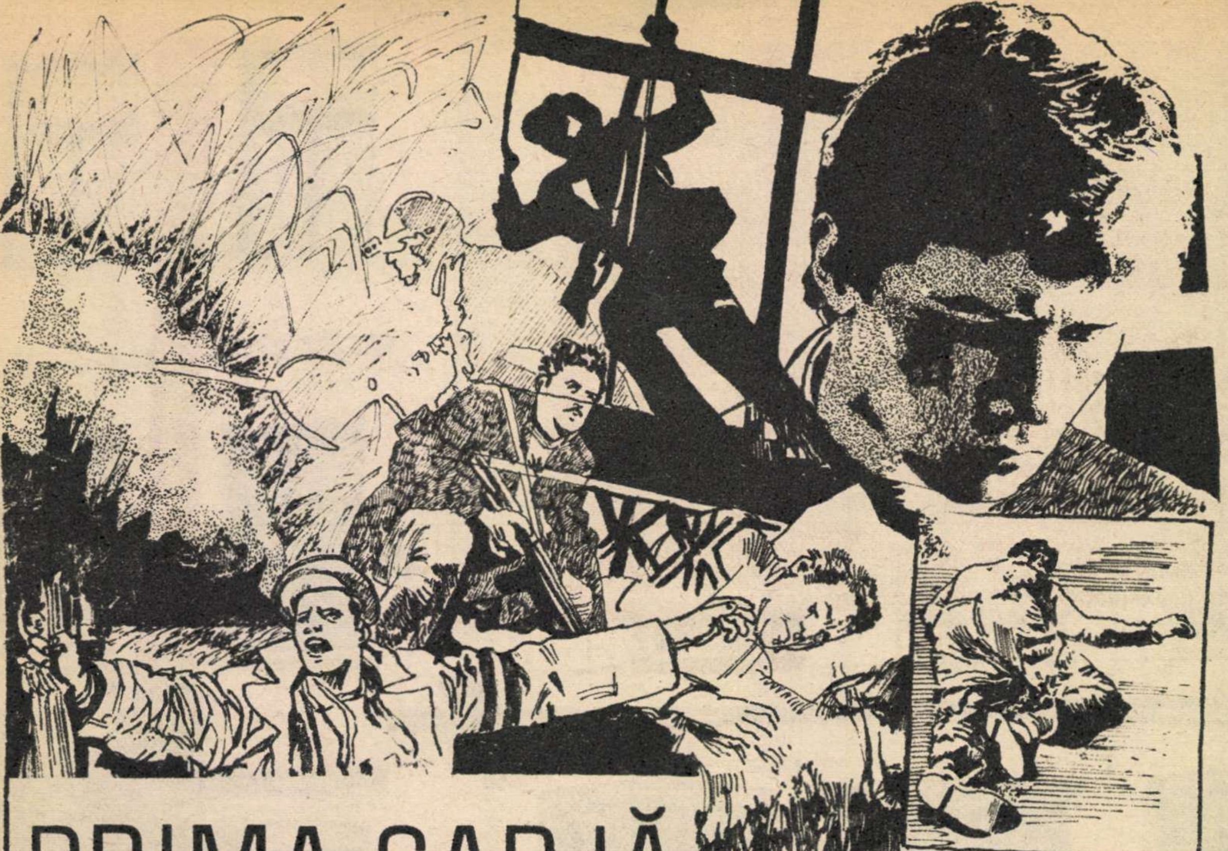

PRIMA ȘARJĂ

Schiță de **ALEXANDRU VERGU**

Era în zilele fierbinți ale lui august, grupul de oțelari se pregătea să părăsească secția forme de la subsolul unde fuseseră luate hotărîri de ultim moment. Eu că eram cel mai tînar printre cei din gărzile patriotice mi se spunea „Puștiul" și mi se părea mie ca sînt protejat, îmi purtau o grijă mai deosebită, dîndu-mi sarcini dar și dublat de un alt tovarăș, mai vîrstnic. Poate că de aceea, cînd a fost să părăsim subsolul, știind ce am de făcut, m-am repezit primul spre ieșire. Cînd, c-o mișcare a brațului, nea Dobre m-a oprit. Grupul rămăsese nemișcat, în semiîntunericul încăperii. Prin fereastra joasă a subsolului se vedeau cizmele cu tureatcă scurtă ale sentinelei care se oprise ascultînd, se vede că auzise ceva zgomot. Nea Dobre și-a întors fața de la fereastră, plimbîndu-și privirile peste mănunchiul de muncitori cu banderolă tricoloră la braț. Toți aveau chipurile împietrite. Fasciștii minaseră topitoria de oțel pentru a o arunca în aer. O clipă, două, nea Dobre își oprise privirea pe chipul meu, parcă citind ceva: „Ce e mă, Puștiule, ți-e teamă de ei?" și arătă cu capul spre afară la soldații nemți care ocupaseră pentru moment punctele cheie ale uzinei. În acel moment în care fusesem întrebat, se auzi o rafală de mitralieră, undeva, la marginea orașului. Și exact în acel moment sentinela care se oprise lîngă fereastra secției de forme, se depărtă grăbită spre colțul zidului. „Trebuie acționat cu prudență, zise nea Dobre, îs înarmați pînă în dinți". Și-l întrebă pe Savu, unde zicea că au descărcat fasciștii dinamita? Acesta spuse că în spatele halei de țevi. „Au început să întindă și fitilurile, se grăbesc". „N-are să le meargă", zise nea Dobre și aruncă o privire de rutină printre paletele ventilatorului din hala alăturată. Flăcările metalului topit se mistuiau pe vatră. „E tocmai cum trebuie pentru ca șarja să iasă rebut, cum au mai primit atîtea fasciștii, zise el. Dar acum se schimbă situația. Șarja asta trebuie dată cu orice preț, tovarăși! E prima șarjă pe care o s-o dăm pentru noi, pentru front, împotriva naziștilor! Ultimele cuvinte i-au fost acoperite de un schimb de focuri de armă, foarte aproape, în curtea uzinei. Oamenii se priviră, fețele lor erau ca de metal. „Cei de la forjă au și început! Dintr-o clipă în alta îi vor urma și cei de la cazangerie. Uzina va fi apărată. Să mergem, tovarăși!" Și porniră repede spre locul stabilit. „Tu, Puștiule, îmi zise, rămîi în topitorie să supraveghezi arderea în cuptor!" Focurile de armă, la început răzlețe, se intețiseră, pornind dointr-o parte și alta a uzinei, întretăindu-se. Curtea deveni pustie; cînd era traversată de cineva, în fugă, atunci gloanțele șuierau lung, sec, pe urmele lui, răzuind pavajul. Cîte un muncitor, înarmat, sărea zidul împrejmuitor, în spatele unui stîlp sau după un colț de zid. Se auzeau tropote de bocanci, în urma cărora zburau gloanțele, de parcă ar fi sărit, în toate părțile, țintele din talpă. Savu înainta tîrîș, și tăia firele întinse care legau între ele locurile minate. Nu-mi scăpa nimic din ceea ce făceau tovarășii mei, din unghiul ferestrei în care puteam să observ afară. La poartă se oprise un camion cu soldați fasciști. Cîteva rafale de pușcă-mitralieră dintr-o magazie puseră mașina pe fugă. A doua care veni, după cîteva minute, fu oprită cu focuri de armă și grenade de mînă. Undeva, în spatele zidului, se auzeau strigăte în nemțește, comenzi scurte, furioase. Și dacă fasciștii, încolțiți din toate părțile, vor da năvală aici în hala topitoriei? m-am întrebat. Aveam cu mine o pușcă și cîteva grenade de mînă, dar fasciștii erau înarmați, dispunînd și de armament greu. O umbră prelungă se oprise în tocul ferestrei, în timp ce eram în fața cuptorului. Umbra se aplecase spre interiorul ferestrei. Eram cu pușca, pregătit, cu degetul pe trăgaci. Nu mă iau ei pe mine prin surprindere. „Puștiule! mă strigă vocea cunoscută a lui Savu. Se auziră cîteva rafale scurte de mitralieră. Savu se apleca peste tocul ferestrei, mă strigă iar și-mi dădu un pistol automat și încărcătura de rezervă. Nici n-am apucat să-i mulțumesc, ploaia de gloanțe, lovind pieziș, din toate părțile nu-l lăsase nici o clipă mai mult la fereastră. Savu s-a retras pe lîngă zidul furnalului. I-am înțeles numaidecît stratagema, vroia să depisteze de unde vin rafalele acelea în snop și să împingă ușile mari, de fier, „Fiiu! Fiiuu-fiu! șuierau gloanțele, făcînd un adevărat baraj în fața ușii. M-am aruncat la pămînt, pe burtă și am măsurat din ochi, căutînd o soluție cum să străbat mica porțiune bătută de foc. Am făcut un mic salt. „Țac-țac! țac! scurmau gloanțele pe urmele mele, rupînd cioburi din pardoseala de beton a topitoriei. Am reușit să împing ușile. În aceeași clipă, un snop de gloanțe lovi placa de tablă groasă de un deget a ușii. Imediat o pereche de tampoane lovi în uși și le împinse înăuntru. Un șir de vagonete încărcate cu dolomită fuseseră trimise pe linia în pantă de la platformă și dirijate spre secție. „E tocmai ce-mi trebuia! am îngăimat. Nea Savu, ai fost la înălțime." N-aveam cum să le trag în fața cuptorului și gloanțele loveau în vagonete; intrau pe ușa deschisă a halei și loveau în placa de metal coborîtă peste gura cuptorului, pătrunzînd înăuntru și amestecîndu-se cu metalul în fierbere. „Îmi strică și calitatea oțelului! Îmi ziceam. Îmi strică bunătatea de oțel!" Dacă m-ar fi prins în fața cuptorului, ca și în fața ușii, de altfel, sită m-ar fi făcut. Căutam să mă feresc din calea gloanțelor cum puteam, apropiindu-mă de vatră, mergînd lipit cu spatele de zidul interior. Nu eram, eu la adăpost, sigur nici aici, gloanțele lovind stîlpii de beton din mijlocul secției, ricoșau în toate părțile, îmi șuierau pe lîngă urechi: „fiu-fiu!" Mă căutați, mă căutați!" am zis și am ridicat placa de la gura cuptorului, sprijinit am aruncat o lopată cu dolomită din vagonet și am lăsat-o la loc. În clipa cînd am revenit cu încă o lopată și am săltat iar placa, m-a lovit ceva. Am căzut, ca și cînd aș fi lunecat și am scăpat un genunchi în pămînt. M-am prins de șale și am privit apoi palma plină de sînge. Cînd am ridicat capul, am văzut placa de la gura cuptorului ciuruită de gloanțe. Arăta ca un tablou cu beculețe aprinse. „E gata, se umflă ca laptele, mi-am zis. Încă puțin și are să dea peste vatră, afară! Se pierde toată șarja!" Am vrut să mă ridic, să strig, poate m-auzea vreun tovarăș, dar am căzut din nou. Pierdeam sînge și simțeam o moleșeală în tot corpul. Era, așa, ca un vînt rece care mă lua de la picioare în sus. Am făcut un efort, săltîndu-mă, dar eram mai mult ridicat pe brațe; am recunoscut vocea lui nea Dobre: „Ei, ai văzut că poți să te ridici! De ce n-am venit eu cu un minut, două mai devreme... Dar tot e bine c-am sosit la timp". Cînd mi-am revenit, am văzut că eram lungit pe scîndura unui vagonet, ca pe o masă de operație. Eram bandajat și se simțea mirosul tare de eter care se prelinsese pe gulerul cămășii. Un muncitor stătea lîngă mine și trăgea din țigară; pușca o ținea lîngă el. Mi-a spus că nea Dobre l-a lăsat acolo, pînă s-o găsi un mijloc să mă transporte la spital. Savu fusese trimis în locul meu să supravegheze în continuare arderea în cuptor. Afară continua să se audă împușcături și din cînd în cînd explozia vreunui proiectil de brand: stup! „Unde mă aflu?" am întrebat nu știu de ce, pentru că vedeam cuptorul. „Nu-l simți, te frige din spate! a zis Savu. Prin ușile larg deschise, am văzut un șir de fasciști, fără centuri și fără arme, scoși afară din curtea uzinei de către muncitorii înarmați. Nea Dobre a revenit pentru elaborarea șarjei de oțel. În curtea uzinei și prin celelalte hale și ateliere se cam terminase ceea ce fusese mai important. Fasciștii fuseseră dezarmați, împiedicați la vreme să arunce topitoria în aer. „Avem nevoie de oțel, din care să facem arme pentru front, să-i batem de tot pe fasciști!" l-am auzit zicînd. Am observat că și nea Dobre era rănit la un braț, dar bandajul semăna cu o mînecă sumeasă de la cămașă. O vîlvătaie de foc lumină grinzile metalice ale halei, oțelul era transportat pe sus, în recipiente, și turnat apoi în forme; șuvoiul de metal incandescent umplea încăperea cu puzderie de steluțe. „E prima șarjă pentru noi! a exclamat Savu. Celelalte au fost niște, sarje „oarbe", așa cum se cuveneau pentru fasciști. De aceea și vroiau să arunce topitoria în aer!" Afară reîncepuseră împușcăturile. „Nu se astîmpără! a zis nea Dobre. Să nu lăsăm arma pînă nu izgonim ultimul fascist din oraș! Haidem, tovarăși!" Nea Dobre conducea micul grup de muncitori din gărzile patriotice. Vorbindu-le, a pus mîna pe umărul meu, aș fi vrut să-l aud: „Hai și tu, puștiule!" Dar n-a zis nimic. Palma lui mare îmi apăsa umărul, vrînd să mă îmbărbăteze că am să mă fac bine și că aveam destule de făcut după aceea, revoluția de-abia a început! I-a numit apoi pe Savu și pe încă doi să rămînă să pregătească șarja de oțel următoare. Am întins brațul și am pus degetul pe gura țevii puștii rezemată de vagonetul pe care mă aflam, și care era a muncitorului venit de afară; țeava era încă încinsă...

EDUCAȚIA COMUNISTĂ, PATRIOTICĂ ȘI REVOLUȚIONARĂ

(Continuare din pag. 5)

programele detașamentelor și unităților.

Răzvan Datcu, din Constanța, le-a vorbit pionierilor delegați la forum despre modul în care își desfășoară activitatea cercul de dezbateri politico-ideologice din unitatea lui. „Faptul că am reușit să obținem rezultate foarte bune, spunea Răzvan, se datorează aplicării experienței bune cîștigate din dialogurile avute cu alți pionieri din țară în taberele de instruire și în forumuri ”.

Alți vorbitori au menționat rolul vizitelor în întreprinderi și al excursiilor, al întîlnirilor cu comuniști, cu muncitori fruntași.

Viața și activitatea revoluționară, a secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,**constituie pentru toți copiii țării cel mai înalt exemplu de patriotism. Dezbaterea a reliefat faptul că în toate unitățile și detașamentele pionierii se preocupă cu deosebit interes de organizarea unor activități dedicate vieții și personalității tovarășului **Nicolae Ceaușescu.**

Pornind de la faptul că istoria reprezintă un puternic factor de educație patriotică, mulți participanți la dezbatere s-au referit la acțiunile menite să contribuie la dezvoltarea dragostei față de patrie, partid și popor, la cunoașterea tradițiilor revoluționare de luptă ale clasei muncitoare, a realizărilor obținute în opera de edificare a socialismului în țara noastră, la valențele educative ale celor două ample acțiuni de educație patriotică „Tot înainte“ și **„Patrie română, țară de eroi“.**

Îndeplinirea obiectivelor propuse de pionieri în ordinele de acțiune ale ediției din acest an a acțiunii **„Tot înainte“** dedicată marii aniversări de la 23 August a contribuit la obținerea unor rezultate bune și foarte bune la învățătură, în realizarea angajamentului la muncă patriotică, în activitatea tehnico-științifică, cultural-artistică și sportiv-turistică.

Ca o frumoasă împlinire în activitățile pionierești în cadrul acțiunii **„Patrie română, țară de eroi“** a fost evidențiat faptul că în toate unitățile au luat ființă cercuri de istorie, arheologie și numismatică, muzee și colțuri muzeistice școlare.

O fetiță din județul Iași a vorbit de frumoasa acțiune „Prietenii muzeelor“ inițiată de pionierii ieșeni, menită să ofere posibilitatea fiecărui copil ca prin vizitele la muzee să cunoască, prin graiul documentelor și al mărturiilor materiale, trecutul de luptă al poporului nostru, istoria țării.

Alți pionieri delegați au povestit colegilor din Forum despre succesele și satisfacțiile trăite prin participarea la Festivalul Național „Cîntarea României“, despre cultivarea la copii a unor înalte trăsături moral-civice, despre activitățile pe care le desfășoară în cercurile și cluburile „Prietenii adevărului științific“. Bineînțeles că nu au fost ocolite nici unele neajunsuri care se manifestă în unele unități și detașamente în privința organizării unor acțiuni.

Și cu acest prilej s-a evidențiat faptul că pionierii, demni fii ai patriei, doresc să cunoască cît mai bine politica partidului, viața și activitatea secretarului său general, vor să cînte patria și partidul, să crească în spirit patriotic, revoluționar pentru a deveni cetățeni de nădejde ai României.

NEÎNVINȘII

3

1944, august 23. Ora 18. O parolă vibrează pe buzele tuturor militarilor și ale patrioților din formațiunile de luptă constituite de Partidul Comunist Român:

– **Pajura! Pajura! Pajura!**

Este o parolă. Ea înseamnă **„Pregătiți-vă în vederea intrării în dispozitivul de luptă!“**

1944, august 23, ora 18,30. O altă parolă răsună pe buzele tuturor combatanților antifasciști români:

– **Stejar, extremă urgență! Stejar, extremă urgență!**

De astă dată, parola înseamnă **„Intrați în dispozitivul de luptă!“**

Astfel, Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, temeinic pregătită, se declanșează. Întreaga armată română, fără nici o excepție, într-un elan patriotic unic, exemplar, se ridică împotriva dominației fasciste, împotriva monstruoasei mașini de război hitleriste.

*

În noaptea de 23 august 1944, după ora 22, am ieșit cu toții în stradă, să ne bucurăm de libertatea care abia urma să fie cîștigată prin luptă crîncenă, armată. În Piața Palatului s-au încins hore imense, oamenii aclamau Partidul Comunist Român, care, de la constituirea sa, a fost cel mai înalt exponent al intereselor sociale și naționale vitale ale poporului nostru, luptînd pentru a împiedica înrobirea României de către Germania nazistă, pentru a apăra independența țării și a-i salva integritatea teritorială. Confruntarea fusese dură. În anii guvernării militaro-fasciste, mulți comuniști și alți combatanți antifasciști căzuseră eroic la datorie.

În seara zilei de 23 August 1944, poporul nostru, condus de Partidul Comunist Român, declanșa îndelung visata Revoluție de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Izbînda revoluției, ca și participarea decisivă la lupta pînă la victoria finală asupra hoardelor hitleriste, aveau să ceară noi lupte grele, noi sacrificii și jertfe. Militarii români, întregul popor erau însă hotărîți să nu precupețească nimic pentru îndeplinirea istoricei lor misiuni.

*

General-maior în rezervă Vasile Andreescu își amintește:

„În acea seară, toți ofițerii ne aflam adunați, ca de obicei, la popotă. Comunicatul de la sfîrșitul radiojurnalului de la ora 22 ne-a găsit încremeniți în tăcere. Postul de radio București transmitea întregii țări vestea răsturnării dictaturii militaro-fasciste.

Am început să vorbesc:

– Acum poporul ne cheamă la fapte. Sîntem pregătiți să facem față tuturor evenimentelor ce vor urma... Mergeți în cantonamente și strîngeți toți ostașii sub arme... Ca primă misiune va trebui să măturăm de pe pămîntul nostru armatele lui Hitler și fascismul. Ca unul ce-am stat mereu în mijlocul vostru, vă cer să executați cu încredere deplină ordinele pe care le veți primi. Să ne unim, să facem totul pentru ca toți ai noștri să trăiască fericiți, într-o Românie liberă și independentă. Trăiască România!

*

Victoria Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, intrarea armatei române în războiul antihitlerist, cu 540 000 de combatanți, au înrîurit în mod hotărîtor desfășurarea celei de a doua conflagrații mondiale, scurtînd-o cu cel puțin șase luni, au salvat de la distrugere imense bunuri materiale și spirituale, nenumărate vieți omenești.

Laurii biruinței încununau fruntea țării noastre!

MIHAI STOIAN

(Continuare în numărul viitor)

COPILUL TĂU SÎNT, PATRIE

Copilul tău sînt, maică Românie.
Ce vers mai simplu și mai uimitor,
Menit mereu pe buze să-mi revie,
Cu liniștea neliniștii din dor.

Rostindu-l, mă adie adînci nesații
De apa care-i Dunăre ori Jiu,
De piatra care-nchipuie Carpații,
De lutul Bărăganului mieriu.

Din depărtarea văilor bătrîne,
Sub stelele ce iarba le-o cosesc,
O doină vine iarăși să mă-ngîne
Cu busuioc de suflet românesc.

Și toate-acele ziduri de cetate
Mă cheamă iar pe nume, deslușit,
Grăind din sfînta lor antichitate
Cu glasuri de istorie și mit.

Și lîngă tot ce-i cronică străveche,
Firesc, în jurul meu, iradiind,
Aceste plăsmuiri fără pereche
A zilelor în care mă cuprind.

În care calc pe plaiurile țării
Ca pe-un tărîm de floare și de stea.
Și spun cu simplitatea răsuflării:
Copilul tău sînt, patrie a mea.

EMILIA CĂLDĂRARU

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL

COPIII LUMII DORESC PACEA

NĂVODARI 1984

Între 29 iulie și 4 august, în tabăra de la Năvodari a avut loc cea de-a 7-a ediție a Festivalului internațional cultural-artistic „Copii lumii doresc pacea“, organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Comitetul Național Român pentru U.N.I.C.E.F. La spectacolele din cadrul festivalului au participat soliști vocali, instrumentiști, dansatori și formații artistice reprezentînd 22 de țări de pe toate continentele, ale căror delegații de copii își petrec vacanța în România, precum și unele din cele mai bune ansambluri artistice de copii din patria noastră, laureate ale Festivalului național „Cîntarea României“.

Festivalul „Copii lumii doresc

PACEA
NAVODARI

NAVODARI 1984

pacea", prin suita de activități cultural-educative și artistice pe care le cuprinde, este menit să contribuie la educarea tinerei generații în spiritul prieteniei între toți copii din lume, constituind un minunat cadru de exprimare a voinței și hotărîrii lor de a milita încă de la această vîrstă pentru pace, pentru asigurarea dezvoltării libere și independente a fiecărei națiuni.

Copii din țara noastră participanți la festival și-au exprimat și de această dată, prin vers și cîntec, cu adîncă emoție, dragostea și recunoștința față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, față de tovarășa Elena Ceaușescu, dorința tinerei generații de a trăi într-o lume a păcii și colaborării între toate popoarele.

PACEA
NAVODARI

Pe malul însorit al Mării Negre, la Eforie Sud – copii din cele mai diferite părți ale lumii și-au dat întîlnire spre a petrece o minunată vacanță în tabăra internațională, ca și pentru a participa la festivalul purtînd un mesaj nobil: „Copiii lumii doresc pacea".

Au venit aici, în România, ca și în anii trecuți, soli ai pritenilor din îndepărtata Africă (Republica Populară Angola, Republica Algeriană Democrată și Populară, Republica Populară Mozambic), din America Centrală (Republica Cuba), din diferite părți ale Asiei (Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă), din Europa (Finlanda, Republica Democrată Germană, Belgia, Italia, Franța, U.R.S.S., Republica Populară Polonă, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară ș.a.).

Încă din primele ore ale sosirii în tabăra pregătită sărbătorește pentru oaspeți, oboseala miilor de kilometri străbătuți peste mări și oceane, printre munți și păduri a dispărut ca prin minune. Se părea că nimeni nu observa paturile îmbietoare, frumos aranjate din dormitoarele răcoroase. Cu toții voiau să se afle în curtea largă, plină de arbori și flori, pe terenurile de sport, la teatrul de vară. Erau dornici să se cunoască, nerăbdători să schimbe între ei primele impresii. Translatorii, pregătiți să le fie de folos, erau numai rareori consultați. Copiii, chiar cei ce vorbeau limbi foarte diferite, se înțelegeau fără mare greutate, manifestîndu-și vădit dorința de a lega prietenii. Dealtfel, în toate celelalte zile această impresie a rămas neschimbată.

Pretutindeni unde s-au aflat împreună – pe malul mării, jucîndu-se cu valurile sau înălțînd ingenioase construcții din nisip, în excursiile organizate la Canalul Dunăre–Marea Neagră, pe litoralul românesc, la carnavaluri și seri distractive și mai ales în cadrul schimburilor de idei, de experiență realizate între delegații – copiii și conducătorii lor veniți din 22 de state ale lumii au vorbit într-o singură limbă, aceea a prieteniei, a păcii și înțelegerii între oameni.

Pe scena teatrului de vară de la Năvodari ei, împreună cu copiii români, au participat cu toată bucuria, cu toată însuflețirea la Festivalul internațional cultural-artistic „Copiii lumii doresc pacea".

În lumina reflectoarelor sau a razelor darnice de soare, la Năvodari, în zilele Festivalului, rînd pe rînd au răsunat cîntece din țări îndepărtate, au putut fi admirate de mii de spectatori dansuri lente sau avîntate, au fost privite cu mult interes costume dintre cele mai pitorești.

Elyes, Said, Mohamed și ceilalți copii din delegația algeriană, de pildă, au prezentat un emoționant cîntec despre țara lor care se încheia cu speranța că pe Pămînt va fi întotdeauna pace. O micuță chinezoaică veselă, exuberantă, grațioasă a venit cu ineditul costumului, al cîntecului, al interpretării specifice țării sale. Aplauzele pentru ea, ca și pentru ceilalți colegi ai ei, au răsplătit talentul ca și strădania membrilor delegației ei de a se prezenta cît mai frumos în festival.

Dar aplauzele n-au contenit nici la celelalte delegații care, de asemenea, s-au întrecut în a aduce pe scenă ceea ce li s-a părut mai frumos, mai expresiv în ideea de pace și prietenie. Pionierii iugoslavi, îmbrăcați în frumoasele lor costume naționale au cîntat și au dansat în ritm alert, fetele coreene au apărut cîntînd, îmbrăcate cu rochii diafane, în culori minunate, perechile de copii dansatori sovietici s-au dovedit adevărați virtuozi, copiii egipteni au prezentat din dansurile lor ritmate și pline de grație, pionierii cubanezi au cîntat și au dansat cu multă dezinvoltură. De fapt, fiecare spectacol a fost o adevărată explozie de tinerețe, de sentimente dintre cele mai frumoase și mai pure. Spectacolul de gală, la care toți copiii s-au aflat – în același timp – pe scenă a rămas, desigur, de neuitat în sufletul fiecărui participant. Prietenia și dragostea cu care pionierii români i-au înconjurat pe prietenii sosiți în ospeție, organizarea deosebită a tuturor zilelor de vacanță petrecute în România au atras aprecieri dintre cele mai elogioase, amintiri de neuitat.

Fotoreportaj
ELENA MĂNESCU

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: IOAN DONCA; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66"
Materialele nepublicate nu se înapoiază.
Index 41836 12 pagini 1,50 lei

9

OPERATIUNEA "CER SENIN"

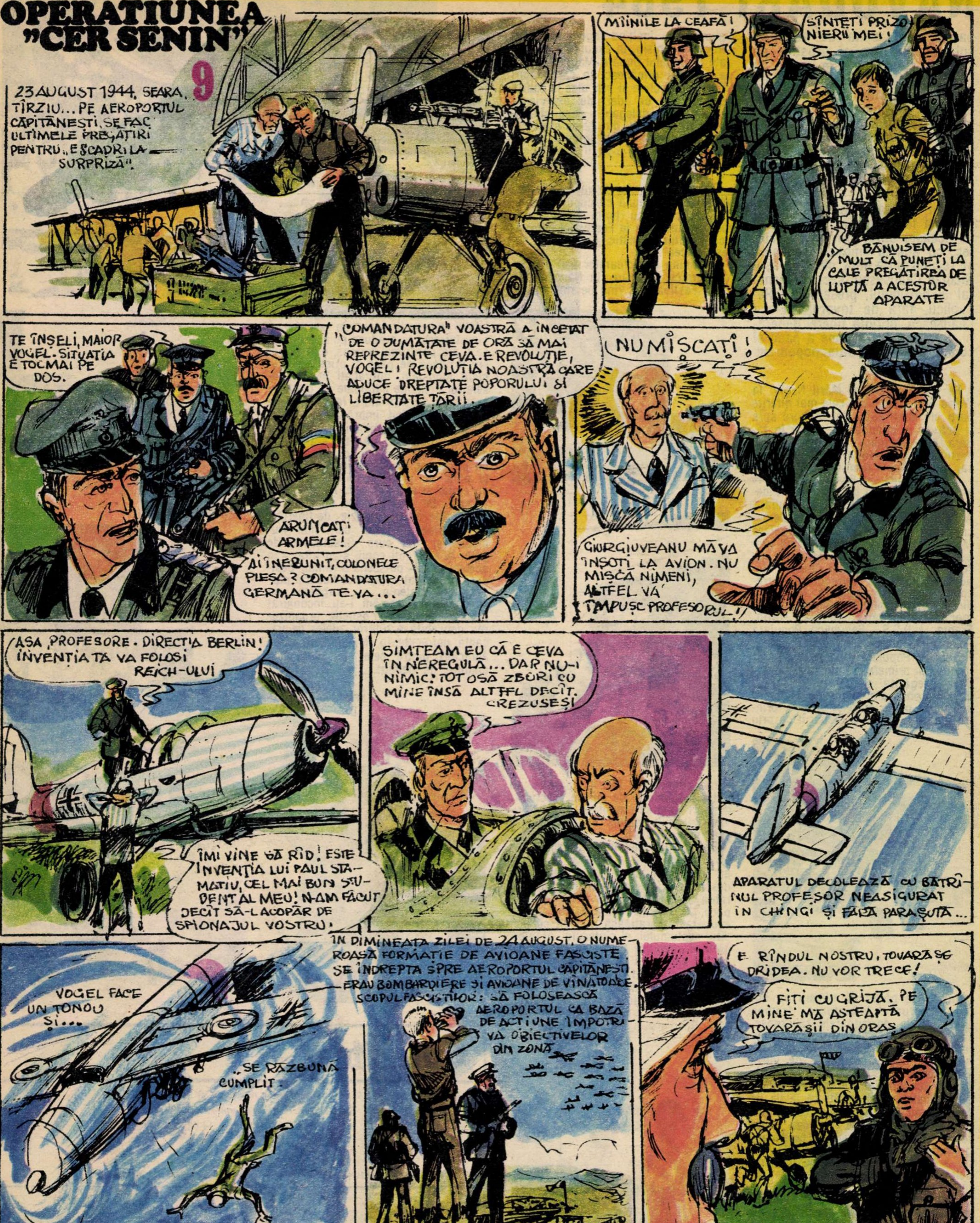
9
23 AUGUST 1944, SEARA, TÎRZIU... PE AEROPORTUL CĂPITĂNEȘTI SE FAC ULTIMELE PREGĂTIRI PENTRU „ESCADRILA SURPRIZĂ".
MÎINILE LA CEAFĂ!
SÎNTEȚI PRIZONIERII MEI!
BĂNUISEM DE MULT CĂ PUNEȚI LA CALE PREGĂTIREA DE LUPTĂ A ACESTOR APARATE
TE ÎNȘELI, MAIOR VOGEL. SITUAȚIA E TOCMAI PE DOS.
ARUNCAȚI ARMELE!
AI ÎNEBUNIT, COLONELE PLEȘA? COMANDATURA GERMANĂ TE VA...
„COMANDATURA" VOASTRĂ A ÎNCETAT DE O JUMĂTATE DE ORĂ SĂ MAI REPREZINTE CEVA. E REVOLUȚIE, VOGEL! REVOLUȚIA NOASTRĂ CARE ADUCE DREPTATE POPORULUI ȘI LIBERTATE ȚĂRII.
NU MIȘCAȚI!
GIURGIUVEANU MĂ VA ÎNSOȚI LA AVION. NU MIȘCĂ NIMENI, ALTFEL VĂ ÎMPUȘC PROFESORUL!
AȘA, PROFESORE. DIRECȚIA BERLIN! INVENȚIA TA VA FOLOSI REICH-ULUI
ÎMI VINE SĂ RÎD! ESTE INVENȚIA LUI PAUL STAMATIU, CEL MAI BUN STUDENT AL MEU! N-AM FĂCUT DECÎT SĂ-L ACOPĂR DE SPIONAJUL VOSTRU.
SIMȚEAM EU CĂ E CEVA ÎN NEREGULĂ... DAR NU-I NIMIC: TOT O SĂ ZBORI CU MINE ÎNSĂ ALTFEL DECÎT CREZUSEȘI
APARATUL DECOLEAZĂ CU BĂTRÎNUL PROFESOR NEASIGURAT ÎN CHINGI ȘI FĂRĂ PARAȘUTĂ...
VOGEL FACE UN TONOU ȘI...
...SE RĂZBUNĂ CUMPLIT.
ÎN DIMINEAȚA ZILEI DE 24 AUGUST, O NUMEROASĂ FORMAȚIE DE AVIOANE FASCISTE SE ÎNDREPTA SPRE AEROPORTUL CĂPITĂNEȘTI. ERAU BOMBARDIERE ȘI AVIOANE DE VÎNĂTOARE. SCOPUL FASCIȘTILOR: SĂ FOLOSEASCĂ AEROPORTUL CA BAZĂ DE ACȚIUNE ÎMPOTRIVA OBIECTIVELOR DIN ZONĂ.
E RÎNDUL NOSTRU, TOVARĂȘE DRIDEA. NU VOR TRECE!
FIȚI CU GRIJĂ. PE MINE MĂ AȘTEAPTĂ TOVARĂȘII DIN ORAȘ.

(va urma)

Trăiască 23 August, sărbătoarea națională a poporului român!

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 23 AUGUST 1984,
ANUL XVIII (NR. 881)
34

PACE ȘI SECURITATE!
CEAUȘESCU P.C.R.
CEAUSESCU PCR!
CEAUȘESCU ȘI POPORUL!
CEAUȘESCU-P.C.R.!

OMAGIEM A ȚĂRII SĂRBĂTOARE

La cea de-a 40-a aniversare
A libertății patriei, venim
Ca pionieri destoinici, să cinstim
Măreața României sărbătoare.

Cravata roșie cu tricolor
Munca și visul ne înaripează,
O țară ce muncește și creează
Ne pregătește pentru viitor.

Agricultura-n larg de zări adună
Comoara hărniciei românești;
Se țese-n mîndra spicelor cunună
Și rodul faptelor pionierești.

Căldura inimii, nemărginită
Din plaiuri însorite prinde glas:
Vă mulțumim, conducător viteaz,
Pentru copilăria noastră fericită.

În țara păcii și a omeniei,
Cu dragoste, vegheați și ocrotiți
De cei mai buni și mai iubiți părinți,
În pace cresc copiii României!

Tovarășe Nicolae Ceaușescu, înspre soare,
Noi, pionierii, șoimii, toți copiii,
Cu fapte demne și cutezătoare
Vom înflori pămîntul României.

Prin Dumneavoastră ne e viața luminată.
Mîndri sîntem că cel de-al XIII-lea Congres
Vestește țării vreme și mai -naltă
De fericire, libertate și progres.

Tovarășă Elena Ceaușescu,
Omagiul dragostei vă dăruim;
Urmîndu-vă neîncetat chemarea
Știința, munca, cinstea, ne-nsușim.

Ne angajăm solemn ca hărnicia
Să o-nchinăm acestui demn popor.
Sub luminosul țării tricolor
Ne sînt lumina, dragostea, mîndria,
Partidul, Ceaușescu, România,

PARTIDUL, CEAUȘESCU, ROMÂNIA.

„FIECARE PIONIER – O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI!"

RAPORT PIONIERESC

Însuflețiți de mobilizatoarele orientări și indicații ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele țării, în marea lor întrecere la muncă patriotică, pionierii din toate județele țării și din Capitală raportează că, în cinstea măreței zile de 23 August, au îndeplinit și depășit angajamentul lor de muncă patriotică pe anul 1984. Sub deviza „Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei" cei peste două milioane de purtători ai cravatei roșii cu tricolor au participat cu entuziasm și cu hărnicie neprecupețită la acțiunile lor de muncă patriotică, exprimîndu-și prin fapte de muncă dragostea fierbinte de patrie și partid, cutezanța revoluționară cu care se pregătesc temeinic pentru muncă, pentru viață, pentru viitor.

40 DE ANI DE MĂREȚE REALIZĂRI

În august ochii mari ai fiecărui copil întîlnesc azurul unei zile glorioase, unică în istoria patriei. O zi care poartă peste timp simbolul libertății, dreptății sociale, devenirii noastre revoluționare. Fiindcă în august, în acel fierbinte 23 August din 1944, s-a împlinit un vis, un ideal pentru care poporul român a luptat veacuri la rînd cu bărbăție și curaj, cu nenumărate jertfe și sacrificii.

În august, în acel august glorios, prin Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, înfăptuită prin lupta maselor populare, a clasei muncitoare avînd în frunte, energic și lucid, Partidul Comunist Român, pămîntul țării a devenit liber și odată cu el, țara, și oamenii, și munca oamenilor.

Act eroic, legitim și decisiv pentru destinul României, revoluția eliberatoare din August 1944 a deschis drum larg spre marile cuceriri de mai tîrziu. Sub conducerea partidului, muncitorii, țăranii și intelectualii au devenit stăpînii și făuritorii bunurilor materiale și spirituale, purtînd istoria pe umeri și făurind istorie, urcînd trepte uriașe spre mari înfăptuiri democratice și revoluționare, spre socialism. Așa a fost înfrînt fascismul și eliberat pămîntul patriei; așa a fost lichidată proprietatea moșierească și capitalistă; așa a fost spulberată pentru totdeauna exploatarea omului de către om, prin îndepărtarea inegalităților sociale și naționale dintre cetățenii patriei; așa s-a ajuns la imaginea tulburătoare a unirii tuturor pămînturilor, la asigurarea libertății sociale și politice prin triumful socialismului pe întreg cuprinsul României.

Așa s-a ajuns, după două decenii de muncă avîntată, de bătălii și victorii, la acel moment înalt al istoriei care s-a numit Congresul al IX-lea cînd, în fruntea partidului, a țării, a fost ales tovarășul Nicolae Ceaușescu, comunistul cutezător în gînd și faptă, dăruit cauzei revoluției cu întreaga ființă încă de la vîrsta de 15 ani.

A urmat treapta cea mai înaltă și mai cutezătoare din istoria României, etapa cea mai fertilă, epoca de aur care s-a numit, cu firească și îndreptățită mîndrie, „Epoca Ceaușescu". Sub impulsul gîndirii teoretice și revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu s-au pus temeliile durabile ale societății socialiste multilateral dezvoltate. Întregul edificiu economic, social și spiritual a fost dinamizat, reînvigorat și așezat pe baze profund democratice și revoluționare. Aceasta a fost posibil prin participarea tuturor generațiilor și categoriilor sociale, a tuturor fiilor țării, fără deosebire de naționalitate, la conducerea societății. A fost posibil prin repartizarea echilibrată a forțelor de producție în toate județele, creîndu-se condiții de viață și muncă pentru toți locuitorii României socialiste. A fost posibil prin acel continuu dialog de lucru pe care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, îl are cu oamenii muncii.

În cei 19 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea, țara și oamenii ei minunați, din toate sectoarele de activitate, au participat nemijlocit la ridicarea calității vieții, la înălțarea edificiului impunător al socialismului.

Strălucirea impresionantă a acestui edificiu măreț o dă munca – inepuizabil izvor de progres și civilizație. O dă dezvoltarea fără precedent a tuturor ramurilor economiei, științei și cercetării, a culturii și învățămîntului.

Învățămîntul de toate gradele a fost gîndit și redimensionat în raport direct cu tumultuoasele transformări revoluționare din toate sectoarele de activitate, partidul și statul acordînd școlii o atenție deosebită. Tuturor copiilor patriei, fără desosebire de naționalitate, li s-a asigurat învățămîntul gratuit. Cei peste trei milioane de pionieri și școlari cuprinși în învățămîntul primar și gimnazial au la dispoziție: 14 213 unități școlare cu 79 268 săli de clasă; 9 144 laboratoare și 6 364 ateliere. Peste 11 000 de biblioteci școlare sînt puse la dispoziția cititorului copil, dar și manuale gratuite și un imens fond pe care statul îl alocă în fiecare an pentru dezvoltarea învățămîntului.

Orientată în spiritul iubirii adînci față de patrie, al încrederii în forțele proprii, în capacitatea creatoare a poporului nostru, școala a fost organizată pe baze profund realiste prin integrarea învățămîntului cu cercetarea științifică și producția. Elaborat ca o strategie de perspectivă și de durată, conceptul integrării, contribuție nemijlocită, originală a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a așezat școala pe baze noi, moderne, apropiind-o de locul unde se hotărăște soarta producției, de uzină. Uzina a devenit școală a muncii, iar școala – de la grădinițe, școli generale, licee și pînă la institute și universități de toate profilurile – atelier în care se cizelează și se perfecționează inteligența românească.

Tineretul țării a dobîndit, astfel, o nouă fizionomie morală și spirituală, devenind participant activ și competent la edificarea României socialiste.

Astăzi, după 40 de ani de la acel act memorabil din august, cerul patriei e mai senin și oamenii sînt mai înalți și mai harnici, și munții mai semeți, și pădurile mai albastre, și cîmpiile mai roditoare, și țara întreagă mai frumoasă și mai bogată.

Pășim cu legitimă mîndrie sub arcul înalt al celor patruzeci de ani de strălucite înfăptuiri, spre marea sărbătoare aniversară, strîns uniți în jurul partidului și al secretarului său general, angajați în opera de edificare socialistă, gata de noi fapte de muncă și împliniri cu care să întîmpinăm Congresul al XIII-lea al partidului.

COSTACHE ANTON

NEÎNVINŞII

de **MIHAI STOIAN**

4–5

Antifascismul românesc s-a manifestat încă de la începuturile ascensiunii fascismului în Europa. De neclintit, ca nişte pluguri adînc împlîntate în glia străbună, s-au dovedit setea de dreptate socială şi naţională, de libertate şi independenţă, iubirea de ţară şi neam.

La 1 iunie 1944, în „Buletinul Capitalei", editat în ilegalitate de Uniunea Tineretului Comunist, vedea lumina tiparului un manifest în care se arată, printre altele: „Tineri! Luptînd contra lui Hitler, apăraţi viitorul patriei şi al vostru... Teroarea hitleristă a lovit şi loveşte pe cei mai buni tineri, fii dragi ai poporului român, dintre care unii au fost ucişi mişeleşte de canaliile de la siguranţă, alţii aruncaţi în închisori şi lagăre... Tineri români!... Luptaţi pentru salvarea voastră, pentru salvarea ţării, pentru independenţa naţională, pentru libertate, pentru pace imediată cu aliaţii!... Luptaţi pentru eliberarea Ardealului de nord!..."

Acum, la 23 August 1944, vor fi culese roadele acţiunilor îndelung pregătite. Tineri, adulţi, vîrstnici, bărbaţi şi femei, se află pe baricade, gata de a face faţă, cu cinste, înaltei lor misiuni.

*

Pe întreg globul pămîntesc răsună ecourile curajului şi patriotismului de care au dat dovadă românii. Posturile de radio şi agenţiile de presă transmit: „De acum înainte România este din nou un aliat în tabăra Naţiunilor Unite, manifestîndu-şi voinţa de a se alătura luptei ce se duce împotriva inamicului comun". „20 de divizii româneşti, alături de trupele sovietice, luptă acum împotriva trupelor germane încercuite". „Fapta României constituie un act de mare curaj şi acest act va grăbi sfîrşitul războiului." „Întregul edificiu nazist din Balcani începe să se năruie... Consecinţele pentru viitorul mers al războiului sînt incalculabile." „În România, frontul german s-a prăbuşit. Trupele române luptă pretutindeni împotriva forţelor germane..." „Importanţa ieşirii României din Axă depăşeşte cadrul României. Presa străină are dreptate să spună că aceasta înseamnă prăbuşirea întregului sistem de apărare german din Balcani..."

*

La Comandamentul Militar al Capitalei, la Marele Stat Major român sosesc, neîntrerupt, ştiri privitoare la ciocnirile care s-au declanşat, numaidecît, între armata română, sprijinită de formaţiunile de luptă patriotice, şi trupele hitleriste. Pînă la 26 august 1944 Bucureştiul a fost complet eliberat. Între 26 şi 28 august s-a obţinut degajarea împrejurimilor Capitalei, iar a Văii Prahovei pînă la 30 august. În acelaşi interval au fost eliberate Dobrogea, Muntenia, Oltenia, Banatul, sudul Transilvaniei şi al Crişanei, blocîndu-se, totodată, orice tentativă a unităţilor Wehrmachtului şi armatei horthyste de a pătrunde pe teritoriul eliberat.

Peste tot, ciocnirile armate se încheie în conformitate cu prevederile planurilor şi ordinelor lansate: detaşamentul căpitanului Gheorghe Scipione interceptează o coloană fascistă care încearcă să pătrundă în Constanţa, obligînd-o, după intense schimburi de focuri, să se predea; la acelaşi rezultat ajunge şi coloana nemţească ce se îndreaptă spre Constanţa dinspre Valul lui Traian, căreia îi vin de hac puşcaşii locotenentului în rezervă Ilie Moisescu; la Tulcea, hitleriştii pregăteau aruncarea în aer a cîtorva sute de vagoane pline cu obuze, ceea ce ar fi echivalat cu distrugerea oraşului; sînt însă împiedicaţi să-şi aducă la îndeplinire odiosul proiect. Românii i-au înconjurat şi ei nu se mai pot salva, sînt nevoiţi să capituleze; la Cernavodă, între 23 şi 29 august sînt luaţi prizonieri aproape 4 600 de combatanţi nazişti, printre care şi un general; intră în luptă şi Şcoala de ofiţeri de rezervă, împiedicînd o coloană germană scăpată din încercuirea de la Păuleşti să se salveze dincolo de Carpaţi (captură: 1 general, 49 ofiţeri, 166 subofiţeri, 1 900 alţi gradaţi şi soldaţi, 17 tunuri, 3 şenilete, 387 autovehicule, material divers de război); în judeţul Dîmboviţa, infanteriştii şi tanchiştii români înfrîng formaţiuni ale Diviziei 54 SS; în defileul Dunării, în punctul de intersecţie al Olteniei şi Banatului, Batalionul 2 din Regimentul 3 Roşiori atacă — în plină noapte — un batalion fascist întărit pe poziţii avantajoase, blocîndu-i orice posibilitate de retragere, astfel că între Turnu Severin şi Orşova malul Dunării este liber.

Zile febrile, fierbinţi, marcate de incredibile acte de eroism. Ca un singur om luptă militarii şi membrii formaţiunilor patriotice, iluminaţi de un unic gînd, de o unică simţire: alungarea de pe pămîntul strămoşesc a cizmei hitleriste, eliberarea Transilvaniei — smulsă prin ticălosul dictat nazist din 1940 — de la pieptul patriei, înfrîngerea fascismului!

*

În August, patria

Cine nu cîntă patria în august...
Poemele ţîşnesc din nou
Precum în eter vulturii
Dintr-o mătase grea desfăşuraţi.

Se-aud pădurile vorbind cu marea,
Luceferii cu maci topiţi în grîu,
Bunicii explicînd nepoţilor
Cum de sub pietre mai privesc eroii.

Porţi uriaşe se desfac în raze.
Braţe se cheamă, umeri se unesc
Şi-acelaşi sînge prin inimi descrie
Un singur imn-drapelul românesc.

Cine nu cîntă în august patria...
Între cuvinte sufletu-mi tresare
Ca pescăruşul liber în tării
Cînd pacea e divina-i sărbătoare.

CRISTIAN M. PETRE

Fapta poporului român a surprins atunci întreaga opinie publică internațională și cartierele politice și militare ale beligeranților. De ce? Mai întîi, pentru că ridicarea armată a poporului român a avut loc într-un moment cînd soarta războiului nu fusese încă decisă, cînd Reichul nazist și mașina lui de luptă făceau dovada unor masive disponibilități de rezistență, cînd industria germană atinsese vîrful producției sale pe întreaga durată a conflictului mondial. Biruința Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă a avut urmări remarcabile asupra desfășurării războiului mondial în ansamblul lui, grăbindu-i sensibil sfîrșitul în Europa... La 6 octombrie, 44 de zile după declanșarea revoluției, forțele sovietice, în alianță de luptă cu cele românești, atacau la o distanță de circa 900 km spre vest de zona în care se găseau la 23 august... În numai 8 zile de luptă insurecțională (24—31 august) au fost degajați circa 150 000 km pătrați.

România-și relua, pe merit, cu grele jertfe de sînge, locul cuvenit printre națiunile libere ale lumii.

Cînd bucuria cîntă

Ș-a-nveșmîntat orașul
În strai de sărbătoare,
Pe-ntinse bulevarde
Mulțimile se-avîntă –
E mîndra zi de August,
Adînc răscolitoare,
Cînd tinerețea-i freamăt,
Cînd bucuria cîntă.

Coloanele-n mișcare
Vuiesc, talazuri vii,
Sub zările albastre
Cresc zîmbete și flori –
Trec primăveri senine
În ochii de copii
Și-amiezi de împlinire
Cu harnici muncitori.

Istoria respiră
În falduri tricolore
Și purpurii stindarde
Vibrează, fluturînd –
Trăiește țara-ntreagă
Tulburătoare ore
Și-s fiii României
Uniți în trainic gînd:
Fii, patrie, slăvită
Sub cer înalt, de pace!
Partid, stegar al vieții,
Îți mulțumim fierbinte,
Că libertății noastre
Îi ești chezaș tenace
Și-n viitor, cu tine,
Pășim mereu-nainte!

CORNELIU ȘERBAN

*

O lozincă a străbătut, ca un fir roșu, zilele, lunile care au urmat declanșării Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă: „Totul pentru front, totul pentru victorie!" Unul din bravii combatanți români își aduce aminte: „În ziua de 24 august 1944, la ora 12, Divizia 21 infanterie a început marșul. Odată ajunși la podul de peste Siret, privirile oamenilor erau atrase ca de un magnet de un indicator pe care sergentul Moraschi Ionel scrisese cu litere groase, vizibile: SPRE ARDEAL. Nu era om în coloană care să nu privească spre acea placă. Unii militari citeau cu glas tare cuvintele respective, dorind parcă să le facă auzite tuturor. Se vor fi gîndit, poate, în acele clipe, moldovenii noștri că frații lor din Transilvania gem încă sub ocupația străină... Sau vor fi simțit, în sufletul lor, o bucurie firească la gîndul că, peste cîteva zile, aveau să lupte și ei pentru alungarea fasciștilor de pe acest străvechi pămînt românesc".

La 25 octombrie 1944, ultima palmă de pămînt transilvan, românesc din moși-strămoși, a fost eliberată! În amintirea acestei zile de neuitat, ziua de 25 octombrie a devenit ZIUA ARMATEI, pe care întreg poporul, de la mic la mare, o sărbătorește, în fiecare an, așa cum se cuvine, însuflețit de adînci și statornice simțăminte patriotice.

•

Cu arma în mînă, armata română a străbătut spațiul dintre sudul României și Podișul Boemiei, forțînd 14 masivi muntoși, 12 mari cursuri de apă, eliberînd peste 3 800 de așezări, printre care 53 orașe, contribuind, hotărîtor, la eliberarea Ungariei și a Cehoslovaciei de sub dominația hitleristă și luptînd pînă la înfrîngerea definitivă a fascismului. Peste o jumătate de milion de ostași din armata română au luptat împotriva armatelor fasciste de la 23 august 1944 pînă la sfîrșitul războiului. În aceste operațiuni ei au dovedit remarcabile calități de luptă. Excepționala bărbăție și eroismul ostașilor români în lupta pentru eliberarea țării noastre, a Ungariei și Cehoslovaciei a fost elogiată pe toate meridianele.

•

„Răsturnarea dictaturii militaro-fasciste — se spune în „Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism" — a deschis calea eliberării definitive a României de sub dominația imperialistă, a înfăptuirii năzuințelor poporului român de a fi liber și stăpîn pe bogățiile și munca sa, pe propriul său destin. Aceasta a inaugurat epoca unor profunde transformări revoluționare, democratice în societatea românească, a cuceririi puterii de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea și masele largi populare. Epoca ce a urmat a marcat începutul unei noi istorii a patriei noastre — istoria împlinirii idealurilor de dreptate socială și națională, pentru care au luptat nenumărate generații de înaintași, a cuceririi depline a independenței și suveranității naționale a României, a dreptului sacru al poporului român de a fi stăpîn în propria sa țară".

Uniți sub tricolor

Patru decenii - am strîns în vîrsta țării, iată:
Decenii de-mpliniri și demnitate
Și-n ceasul sărbătorii luminos se-arată
Prezentu-ncununat în certitudine și faptă.

Patru decenii-am strîns în vîrsta țării, iată:
Frumoase ni-s orașele și satele și-n ele
Ni-e viața - ctitorind-o zi de zi - curată
Și-n ochi ne-aprinde dimineața stele.

Patru decenii-am strîns în vîrsta țării, iată:
Uniți sub tricolor - țăranul, omul din uzină
Și cărturaru-n vis și-n trudă laolaltă
Necontenit ridică patria-n lumină.

Patru decenii-am strîns în vîrsta țării, iată:
Cutezători și dîrzi, de glie iubitori
Prin veacuri ne-am durat istoria bogată
Și-acum ne-nscriem bărbătește-n viitor.

Patru decenii-am strîns în vîrsta țării, iată:
O epocă și un cîrmaci și-al IX-lea Congres
Ne sînt identitatea cea mai-naltă
Și-i spunem Ceaușescu, și-i spunem nou progres.

FLORENTIN POPESCU

•

Au trecut 40 de ani. Faptele vorbesc de la sine despre radicala schimbare a chipului locurilor străbune de la Dunăre, Mare și Carpați, despre ceea ce au reprezentat în destinul milenar al patriei noastre cele două decenii de cînd în fruntea partidului și a țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu. Nu există loc, așezare sau județ, în care amprenta decisivă a socialismului să nu fi îmbogățit viața locuitorilor, oferindu-le șansa unică a dezvoltării înclinațiilor și aptitudinilor, a personalității lor, a împlinirilor și desăvîrșirilor. Exemplele pot fi culese de pretutindeni, cu miile, exemplificîndu-se prin roadele culese de un popor harnic, talentat, liber pe soarta sa, iubitor de pace și de glie, de independență.

Izbînzile construcției socialiste pe plan material, ca și pe plan spiritual, vizibile în cele patru puncte cardinale ale țării, demonstrează dorința firească a oamenilor ca, prin sîrguință, ingeniozitate, spirit gospodăresc și înalt sentiment patriotic, să contribuie, fiecare, la propășirea României pe noi culmi de progres și civilizație. Pe glob, pe orice meridian te-ai afla, dacă întrebi astăzi „Ce fel de țară este România?", ți se va răspunde: „Este o țară a muncii, a demnității naționale și a păcii!" Răspunsul îți umple inima de mîndrie și bucurie, căci visul de odinioară s-a înfăptuit, trăiește prin noi și odată cu noi.

Trăim, muncim, învățăm, creăm, visăm și făurim liberi, cinstiți și drepți, pe pămîntul României socialiste, scăldat de brațele argintii ale apelor ei, de privirea albastră a Dunării și Mării, sub tîmpla maiestuoasă a Carpaților, această coloană vertebrală a patriei iubite.

Ani de lumină

40 de ani. Sînt anii noștri
de libertate și de zbor rotund,
ani de lumină și-ndrăznețe fapte
spre piscuri comuniste-naintînd.

Venim cu țara din adînc de veacuri,
eroii noștri ne vorbesc din grîne,
sîntem cu toți ca niciodată-acasă
în vatra cu miresme dulci de pîine.

E August 23 solară punte
spre viitorul ce îi dăm contur,
columnă-a cutezanței ni-i partidul
ținînd pe umeri cerul țării, pur.

Și-i Ceaușescu Omul ce deschide
supreme zări de visuri și-mpliniri,
cu El în frunte mai semeț ni-i drumul
acestui ev al marilor rodiri.

Sîntem un neam ce-am făurit prin muncă
tot ce avem pe-acest picior de plai,
una ni-i vrerea ce ne arde-n suflet:
de-a veșnici în românescul grai.

CORNELIU STOICA

EROICA '84

În pas cu ţara

Ca o grădină ne e ţara, minunată
În mîndru strai înveşmîntată.
Aici noi învăţăm, zidim,
Cu chipul ei în suflet noi trăim.

Învăţătura o iubim cu-nflăcărare,
În pas cu ţara noi păşim;
Pe drumul ce ni se deschide-n cale
Încrezător spre viitor suim.

În pas cu ţara mergem înainte,
În frunte-avem un brav conducător
Ce tuturora ne e bun părinte
Şi ne-ocroteşte sub fald de tricolor.

Claudia Vlad,
Casa pionierilor şi şoimilor patriei,
Cîmpulung-Argeş

Omagiu

Sub cer de august în iubire
Fiinţa noastră este una
Lîngă inima ţării şi bravul ei conducător
Care ne veghează întotdeauna.

Mîndri păşim sub faldul tricolor
Şi din inimi cea mai fierbinte iubire
Conducătorului i-o închinăm; el a dăruit
Copilăriei noastre fericire.

Pe el, comunist român, urmîndu-l
Pe culmi socialiste urcăm;
Cu fapta, inima şi gîndul
Conducătorului credinţă îi jurăm.

Daniela Elena Bălan,
clasa a VIII-a B, Şcoala nr. 2, Deva

Noi

Noi sîntem dulcea iubire de ţară,
Noi sîntem lumina zilei,
Noi sîntem trandafirul roşu,
Noi sîntem cîmpul galben,
Noi sîntem cerul senin,
Noi sîntem pacea şi libertatea!
Speranţa şi viitorul
Pentru că trăim în România!

Mirela Astrid Popa,
Şcoala nr. 3, Bucureşti

Preşedintele ţării

Paşii săi au înconjurat istoria.
Urmele i-au rămas strălucitoare
Pe pietre reci, închise timpului.
I s-au oglindit ochii
În lumina grînelor
Şi în focul neîntrerupt al furnalelor
L-am văzut, chip drag
Apropiind lucid viitorul
Şi înălţînd cravata roşie cu tricolor
Ce-mi flutură pe umerii de pionier.

Rodica Sărmaş,
clasa a VIII-a, Şcoala nr. 1, Năsăud

EL

E glasul naţiunii,
E glasul gliei,
E inimă plămădită din inimi iubitoare.
E epoca de împliniri.
E era socialistă.
E muntele ce nu se sfarmă
Oricît de multe furtuni s-ar abate.
Fiindcă lîngă el creştem tot mai înalţi spre soare.
E un stejar ce crengile spre cer le-ntinde,
Iar în jurul lui înfloreşte şi
mereu întinereşte România.
E numele ce îl rostim cu drag,
Numele tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Daniela Trandafir,
clasa a VII-a, Şcoala nr. 1, Bistriţa

Aici mi-e ţara

Sub ramuri de cireş înflorit
Ce-şi pică floarea de zăpadă
Peste pămîntul înverzit
E ţara mea cu plaiuri de baladă.

Sub ramuri ce pornesc spre cer
Ca meteori ai timpului străbun
E casa mea, e dulcele mister
E locul de pe lume cel mai bun.

Sub ramurile orizontului de-azur
Aici eu îmi trăiesc copilăria
Aici visele mele dobîndesc contur
Aici mi-e ţara dragă, România!

Cristina Cazacu,
clasa a VII-a,
Cîmpulung, jud. Argeş

August

E iarăşi august cu ziua lui fierbinte
Şi-n inimile noastre de vrednici pionieri,
E mai senin seninul, şi mai înalt înaltul,
Mai copt e astăzi grîul cu 40 de veri.

Ne freamătă în suflet bucuria,
Cum lîngă foc freamătă doina seara.
Cu 40 de ani sîntem mai tineri,
De 40 de ori e mai frumoasă ţara.

Carmen Stan
Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Galaţi

Partid iubit

Partid iubit!
anii florilor albastre
tu mi-i creşti
în largi izvoare
ce rodesc pe glia ţării
bogăţii cu chip de soare.

Drumuri în petale îmi deschizi.
zîmbet de lumină
în cununa vieţii.
Fruntea ta de aur
gînduri calde adună
pentru mine.
Cresc frumos şi drept
în lumina dimineţii.

Simona Porfir,
clasa a III-a.

Copiii patriei

Cînd mă gîndesc la patrie,
Văd copiii cum zburdă cu voioşie
Şi-i văd cum învaţă cu hărnicie.
Cînd mă gîndesc la patria mea,
Văd holde mîndre şi bogate
Văd fabrici şi uzine,
Văd şantiere
Şi cînd gîndesc la patrie
Fiorul datoriei mă cuprinde
Căci şi prin mine
Patria va înflori.

Laura-Maria Tîrşolea,
Şcoala nr. 33, Constanţa

Patriei

Mi-e trupul tînăr, tînăr de lumină,
Precum lăstar de sălcii, visător.
Ce arbore din mine-o să devină?
Ce pasăre zvîcnind spre cer în zbor?

Văpăi ţîşnesc spre bolta azurie
Cuprinse-ntr-un buchet nemuritor
De maci şi grîne strînse din cîmpie
Şi presărate cu sclipiri de dor.

Şi sfinte-s locurile noastre toate
În orice brazdă afli un tezaur
Şi-n holde pururi cerul îşi abate
Al soarelui surîs tihnit de aur.

Cristina Dedu,
Şcoala nr. 2, Slobozia

Gînd la aniversare

În orizonturi vaste de zidiri,
În România azi răsar luceferi
Ne e copilăria floare de-mpliniri
Şi anii noştri-s în lumină teferi.
Şi-i Ceauşescu epocă de glorii,
Iar noi prin muncă învăţăm
să fim mai drepţi.
In Ţara-vatră dulce de victorii
Sîntem mai buni şi-n fapte înţelepţi.
Astru ne eşti, Erou între eroi
Şi-ţi mulţumim Conducător-părinte.
Prin Dumneavoastră creştem şi
sînteţi în noi,
Sub Tricolor jurăm: „Tot înainte!"

Victor-George Coandă,
clasa a VIII-a A,
Şcoala nr. 8, Tîrgovişte

DRUM DE GLORII

Trăim, în acest August 1984, momentul de lumină cînd peste arcada timpului se așază în glorie, în unanima sărbătoare trăita de suflarea plaiurilor românești, împlinirea a patru decenii de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din acel an eroic, înscris ca nepieritoare piatră de hotar a noului destin, a noii istorii a României.

Pe scara cutezătoare a mileniilor de lupte și jertfe, poporul nostru păstrează înscrisul de atunci ca pe un moment cardinal, ca pe o treaptă ferma adînc înrîuritoare asupra evoluției ulterioare a societății românești.

Scrutam cu emoție drumul străbătut, victoria, avînd puternic întipărită în ființa noastră altitudinea, nouă, cutezătoare, exemplara dăruire pentru destinele poporului, pentru fericirea și independența sa, trasate prin voința unanimă a partidului la Congresul al IX-lea, la Congresul al X-lea, al XI-lea și al XII-lea, exprimate clarvăzător de catre secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducătorul încercat și iubit al poporului, comandantul suprem al oștirii, ctitorul celei mai glorioase epoci a istoriei noastre naționale.

Jalonînd în timp una dintre cele mai fertile epoci de creație materială și spirituală, de înflorire a personalității omului și de edificare a unei noi demnități a acestui popor, epoca pe care o trăim reprezintă împlinirea de seamă, cea mai frumoasa împlinire pe care au cunoscut-o lupta și aspirațiile ce au reunit în August 1944, în momentul izvorîtor, energiile tinere ale unui ev aprins, sub raza înaltă a Tricolorului.

Înfăptuind Programul partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism, comuniștii, oamenii muncii, întreaga națiune conferă prezentului socialist caracterul unei impresionante fertilități de idee și faptă, expresie în real a idealului patriotic, revoluționar, a împlinirilor luptelor revoluționare și democratice, a aspirațiilor sociale și naționale de veacuri.

Preluînd și ducînd mai departe, în noul ev inaugurat în Augustul eroic, idealurile luptei de eliberare națională și socială a poporului nostru, luminoasele tradiții ale mișcării muncitorești și socialiste, partidul comunist avea să devină peste decenii centrul vital al întregii națiuni. Din înălțimea turnului de observație al acestui anotimp aniversar, drumul străbătut apare în întreaga sa măreție, cu întregul său dramatism, cu asprimea și greutățile, cu anii reconstrucției, ai edificării unei industrii puternice, ai unei agriculturi înfloritoare. Și mai cu seamă anii unei noi demnități a omului, anii cînd roadele libertății se împlinesc pentru om și țară, prin muncă, prin oameni – pentru om și viitorul țării întregi.

Voința poporului s-a rostit în istorie prin victoria Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944, prin toate acele memorabile momente istorice care au urmat și care au însemnat treaptă cu treaptă împliniri ale crezului politic, ale puterii de anticipare a celor care în 1944 au pus piatra de temelie a unui nou destin.

Cele patru decenii de istorie se suprapun în biografiile fiilor acestui pămînt, cu infinite constelații de gînd și faptă, cu victoriile plenare sau anonime, individuale, în care, într-un fel sau altul, s-a aflat implicat fiecare fiu al acestui pămînt. În care, faptele oamenilor muncii, comuniștilor, tăria lor, sînt mai unite ca oricînd cu vibranta lumină a Tricolorului.

Cutezătorii

COPIII SUB SOARELE LUI AUGUST

Tabăra de la Poiana Pinului, din Munții Buzăului, pare mai curînd un orășel imaculat construit din faianță și aripi albe de ciment; un fel de așezare cosmică în munți - ridicată după cele mai moderne gusturi și viziuni arhitectonice - o sinteză între știință, artă și materialul de construcție luat chiar din munții apropiați. Poiana Pinului a devenit oază de vacanță încă din 1977, dar anul acesta ea s-a transformat în tabără republicană de creație literară și plastică. Aici s-au întîlnit pionieri creatori de poezie, teatru, povestiri, schițe, monologuri, epigrame, interviuri, recenzii etc., pionieri graficieni, pictori sau viitori tapiseri din toate județele țării și din Capitală.

De la sunetul trompetei pentru deșteptare și pînă la închiderea programului, zilele de la Poiana Pinului sînt adevărate festivaluri de frumusețe, creație, copilărie fericită și scăldată în lumina unui vis care se împlinește sub ochii celor care îl visează. Un mare amfiteatru liric - e vorba de cel al taberei - deschis de natură, amintește de arenele poetice ale dacilor sau romanilor de pe vremuri. Aici se aud în fiecare vară poemele iubirii de țară, de lumină și viitor, scrise de Eminescu sau Goga, de Vasile Voiculescu, de Arghezi sau Nichita Stănescu, de înșiși pionierii creatori veniți aici.

Programul taberei este un adevărat laborator al frumuseții artistice: recitaluri de poezie patriotică și revoluționară, ore de muzică, alcătuiri de albume literare și plastice, spectacole de muzică și poezie, editarea unor numere speciale de gazete cu profil literar și plastic, realizarea unor expoziții de grafică, întîlnirile cu oameni ai muncii, pădurari, țapinari, scriitori, sculptori, actori, critici și istorici literari, la care se adaugă excursiile de documentare și instruire artistică efectuate în localitățile din raza Poienii Pinului. Deosebit de instructive au fost mai ales vizitele întreprinse la C.A.P. din localitate și cea de la complexul sculptural de la Măgura; în acest loc un popor de statui, venit din munți, a întîmpinat pionieria cu emoții înalte. La această întîlnire au „participat" și Burebista, și Mircea cel Bătrîn, și Ștefan cel Mare, și arcașii lui Mihai Viteazul, și Nicolae Labiș, țărani și țărănci care te întîmpinau cu pîine și sare - toți fiind numai și numai din piatra Carpaților, transfigurați în statui de către sculptorii români care realizează aici o adevărată țară de piatră și suflet românesc.

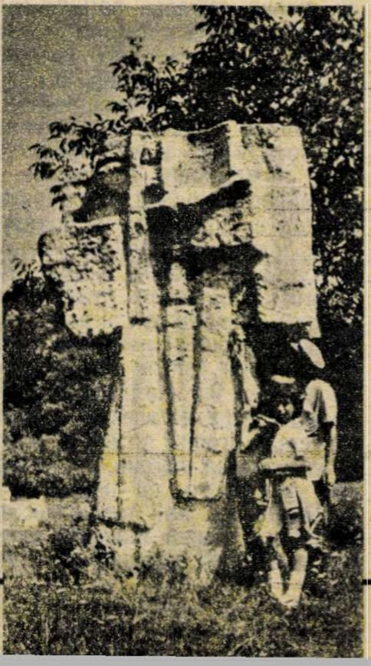

Zilele petrecute în tabăra de creație de la Poiana Pinului vor rămîne de neuitat în sufletul și gîndul fiecărui participant.

- Dacă numai un singur vers pe care l-aș scrie ar putea să se ridice la nivelul frumuseților de-aici și tot aș fi fericită, ne mărturisește cu emoție Cristina Dascălu de la Școala nr.2 din Tg. Neamț.

La rîndul lor, Lavinia Mihai, de la Școala nr. 15 Buzău, Pîslaru Florentina din Josenii de Berca - tot buzoiancă - sau Viorica Bunea din comuna Padina îi răspund Cristinei prin frumoase versuri închinate plaiurilor natale, patriei întregi, partidului, aniversării eliberării țării.

- Încă de la Hunedoara, unde-s elevă în clasa a VII-a, a Școlii nr. 6, am aflat cîte ceva despre această tabără. Vreau să vă spun că un poem despre oțelari nu poate răsuna nicăieri mai frumos decît între munții Buzăului. L-am și scris.

Florin Prunariu de la Școala nr. 2 din Craiova:

- La anul v-aș invita și la noi, așa, ca să vedeți ce înseamnă un oraș modern cum e Craiova. Pe urmă să facem o călătorie pînă la Strehaia și să ascultăm cîntece oltenești interpretate de pionieri.

Angelica Mihalcea de la Tulcea ne-a recitat versuri despre pescari, iar Paul Căciulatu din Capitală a ținut să ne mărturisească admirația lui față de metroul românesc printr-un poem vibrant.

Tabăra republicană de la Poiana Pinului este în toată amploarea ei un adevărat omagiu adus de pionierie marilor evenimente pe care întregul popor le sărbătorește în acest an: aniversarea a 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și cel de-al XIII-lea Congres al partidului. Vocile și gîndurile copiilor sînt raze de lumină, glasuri din viitor.

ION CRÎNGULEANU

* * *

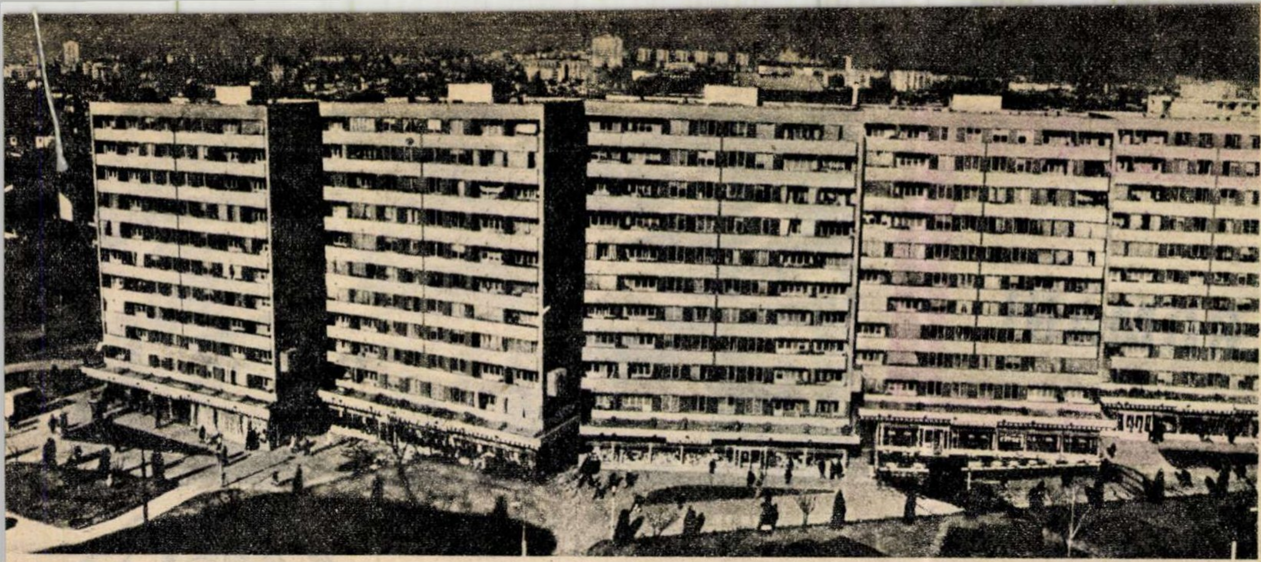

23 August

1944-1984

Întîlnind, într-una din taberele acestei veri jubiliare, un mare număr de pionieri din toate colțurile țării, am folosit prilejul pentru a le adresa, în cadrul unei anchete-fulger, întrebarea: „Care a fost, în ultimii ani, cel mai de seamă eveniment din viața familiei tale?" Majoritatea răspunsurilor a indicat drept eveniment de primă importanță **mutarea familiei în casă nouă.**

Nimic mai firesc. În ultimele două decenii au fost construite peste 2,7 milioane de locuințe, din care peste 2 milioane din fondurile statului. În acești ani, peste 2,7 milioane de familii s-au mutat în apartamente moderne și confortabile. Numai în acest cincinal, sub îndrumarea directă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, au fost reconstruite și modernizate peste 300 de cartiere și ansambluri de locuințe, mari artere de circulație și zone de agrement. În aceeași perioadă au mai fost sistematizate și edificate noi zone centrale în 90 de mari localități urbane ale țării.

Asigurarea pentru întreaga populație a celor mai bune, mai civilizate condiții de locuit reprezintă o latură esențială a politicii partidului și statului nostru, de ridicare continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului. Pe aceeași direcție de acțiune se înscrie și majorarea retribuțiilor, de care, între 1 septembrie 1983 și 1 august 1984 au beneficiat peste 7,5 milioane de oameni ai muncii. În afara retribuției, statul nostru cheltuiește sume importante pentru acțiuni social-culturale, care se oglindesc direct în calitatea vieții. În 1983 această sumă a urcat la 3 654 lei pentru fiecare locuitor.

O mare atenție se acordă sănătății populației. În 1984 cheltuielile pentru asistență medicală gratuită însumează 16,6 miliarde lei.

Anual, peste 650 000 de oameni ai muncii își refac sănătatea și forța de muncă în stațiuni balneare. Ca urmare a ridicării nivelului de trai, a ocrotirii sănătății și prevenirii îmbolnăvirilor, durata medie a vieții a crescut în țara noastră la 70 de ani în prezent.

Poporul român are astăzi cel mai larg acces la știință și cultură. În acest an cursurile școlilor și liceelor, ale facultăților sînt urmate de 5,6 milioane de copii, tineri și adulți, instruiți prin strădania a circa 250 000 de cadre didactice. Peste 75 la sută din copiii preșcolari sînt cuprinși în grădinițe. O vasta rețea de instituții culturale și sportive — biblioteci, case de cultură, cluburi ale tineretului, case ale pionierilor și șoimilor patriei, săli de expoziție și de spectacol, stadioane și terenuri de sport — permit folosirea timpului liber pentru îmbogățirea orizontului spiritual al tuturor generațiilor.

Noile direcții de dezvoltare pe care le va trasa României socialiste cel de-al XIII-lea Congres al partidului va deschide noi perspective creșterii viguroase a calității vieții în patria noastră.

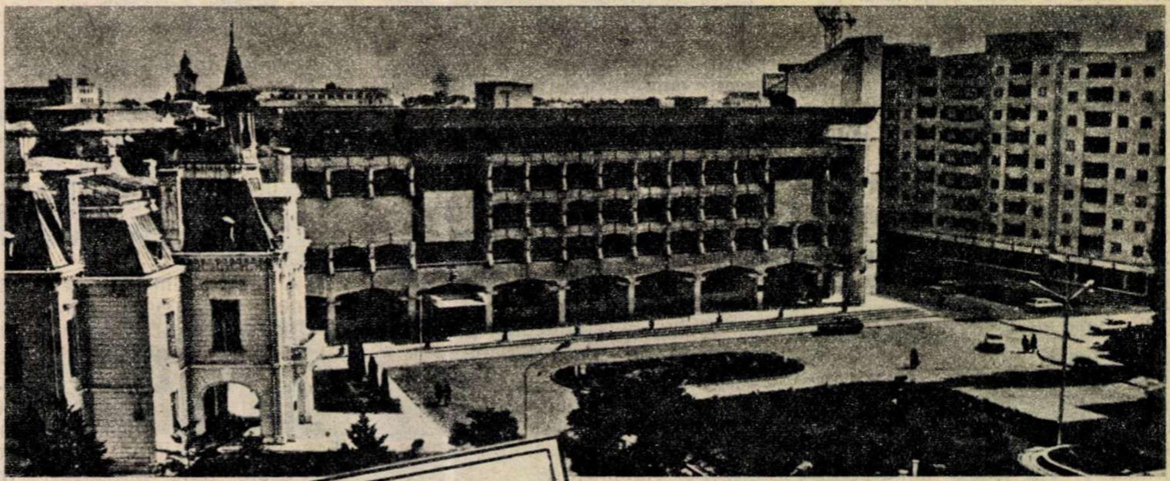

Epoca Ceaușescu însorește
Pionierescul drum Tot înainte!
A fi copil înseamnă românește
A fi vegheat de cel mai drag părinte.

Ateliere, săli de sport, laboratoare
Ne-ajută drumul vieții să-l urcăm;
Ca fii ai unei patrii muncitoare
Exemplul comuniștilor urmăm.

Și noi, pentru a țării măreție
Vom ști să împlinim cu mîini de faur
Pe șantiere, în fabrici, pe cîmpie,
Al faptelor și-al viselor tezaur.

PRIMII INGINERI ROMÂNI

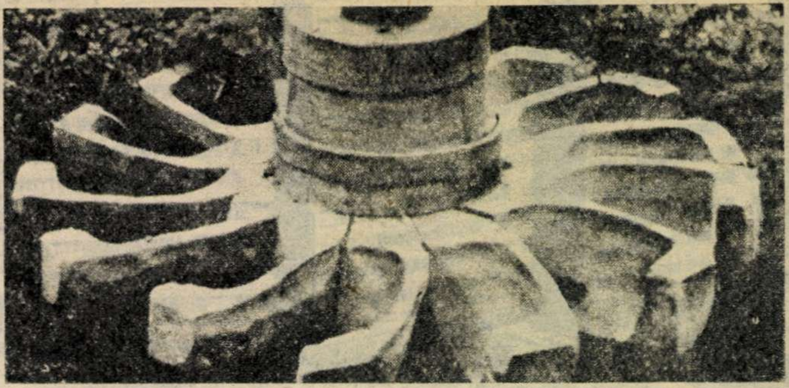

de I.M. ȘTEFAN

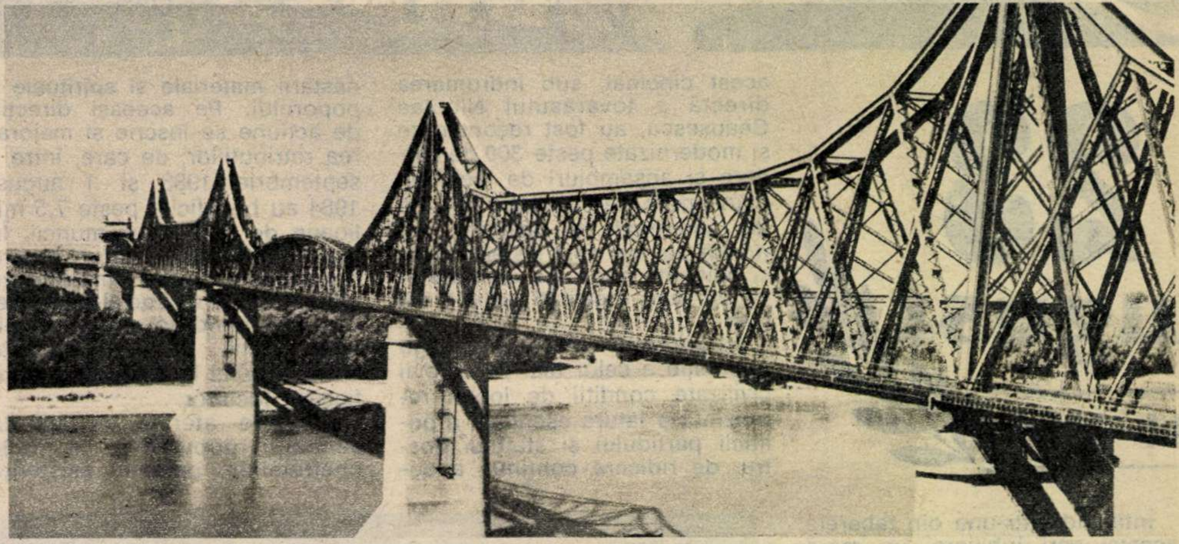

Anii noștri sînt martori ai ridicării unor memorabile opere inginerești înfăptuite de tehnica românească. Numai în ultimele două decenii au fost construite giganticele baraje de pe Dunăre, metroul bucureștean, Transfăgărășanul, Canalul Dunăre–Marea Neagră, iar planurile de viitor ale poporului nostru prevăd atingerea altor culmi ale creației tehnice.

De pe această poziție privim cu emoție spre începuturile ingineriei noastre.

Din cele mai vechi timpuri, ingeniozitatea tehnică a constituit o trăsătură de bază a civilizației românești. Ea și-a găsit expresie mai întîi în geniul tehnicii populare, de o extraordinară inventivitate, care a creat vagonetul minier de la Brad (primul vehicul pe șine din lume), moara cu roată cu făcaie (străbuna modernei turbine Pelton), instalațiile industriei casnice țărănești, care-i uimesc pe vizitatorii Muzeului Tehnicii Populare din Dumbrava Sibiului, o „civilizație a lemnului" cuprinzînd pînă și lacăte de lemn, și strunguri din lemn. Toate acestea au fost creații ai căror autori nu ne sînt cunoscuți, perfecționate de-a lungul multor generații.

Dar cine au fost cei dintîi ingineri români, adică primii oameni ai tehnicii din țara noastră cu diplome obținute de la școli superioare? Fără ei propășirea social-economică din secolul al XIX-lea și din prima jumătate a secolului al XX-lea ar fi fost de neconceput.

■ Cei dintîi români care au absolvit cursuri tehnice superioare au fost **Gheorghe Lazăr** (1779–1823) și **Gheorghe Asachi** (1788–1869), primul cu studii la Viena, cel de-al doilea la Lvov, Viena și Roma. Cărturari de seamă ai neamului nostru, cu o activitate culturală rodnică și bogată, ei au organizat și condus cele dintîi „școli de inginerie" din țara noastră, la Iași și București, care au dat primele promoții de absolvenți în 1818, respectiv în 1821. În documente îi găsim uneori menționați ca „Lazăr inginerul", respectiv „inginerul Gheorghieș".

■ Printre primii noștri ingineri trebuie amintit ardeleanul **Carol Mihalic de Hodocin** (1800–1863), inginer de mine, care și-a obținut diploma în 1825 în Germania, descoperitor de zăcăminte de fier, plumb, argint și aramă în Moldova, constructor de fabrici și deschizător de noi mine, autor al lucrării de pionierat tehnic „Despre lucrarea minelor de metal" (Iași, 1842).

■ Să nu-l uităm nici pe **Marton Debreczeni** (1802–1851), care, într-o viață scurtă, a realizat foarte mult. Fiu de olar, dintr-o familie de origine iobagă, el a învățat la Cluj, întreținîndu-se prin îndeplinirea muncilor manuale necesare școlii și dînd meditații. Excepțional de sîrguincios și dotat, a absolvit apoi Școala Superioară de Mine din Transilvania, obținînd în 1823 diploma de inginer. În 1832 a devenit directorul minelor și domeniilor silvice din Ardeal, desfășurînd totodată o prodigioasă activitate de inventator, creînd sisteme noi de utilizare a energiei apei și aburului, instalații și procedee ingenioase și eficiente de purificare, noi tehnologii de obținere a aurului, argintului și cuprului. A inventat un „suflător spiral" care îi poartă numele, introdus în topitoriile de argint din Transilvania și din întreaga Europă.

■ Un alt pionier al ingineriei din România a fost bihoreanul **Ion I. Irimie** (1817–1895), unchiul cărturarului Iosif Vulcan. A absolvit în 1838 cursurile Școlii Politehnice din Viena, devenind inginer. În vremea studenției, mai exact în 1836, a inventat chibriturile cu fosfor, iar în 1848 a întemeiat o fabrică de chibrituri. Participarea sa la Revoluția din 1848–1849 în Ardeal, cînd a organizat și condus la Oradea o fabrică de explozivi și muniții, a dus, după înăbușirea mișcării, la persecutarea și pînă la urmă la întemnițarea sa. După eliberarea din închisoare, n-a mai putut desfășura activități importante. Invenția sa din 1836 s-a înscris însă trainic în istoria tehnicii.

■ A venit acum vremea să vorbim despre un mare cărturar, scriitor, om politic și economist născut în același an cu Irimie. Este vorba despre **Ion Ghica** (1817–1897). El a urmat Școala de Mine din Franța, devenind în anul 1841 inginer minier. Paralel cu multiplele sale activități, Ion Ghica s-a ocupat constant de promovarea științei și tehnicii românești, de dezvoltarea industriei naționale, de organizarea învățămîntului tehnic în România, a publicat lucrări de îndrumare destinate inginerilor, precum și lucrări de filozofia și popularizarea științei.

■ Printre înaintașii ingineriei românești, un loc de seamă l-a ocupat în secolul trecut **Panait Donici** (1828–1905). A fost în repetate rînduri ministru al lucrărilor publice. A elaborat în această calitate prima Lege a Drumurilor din România (1868, în vigoare pînă în 1906), care a inițiat un însemnat progres în domeniul rutier, a organizat prima asociație a corpului tehnic din România. Tot el a elaborat cea dintîi lege prin care se organizează un învățămînt profesional în România (1864), în urma căreia s-au înființat 20 de școli de meserii în orașe și comune. Este întemeietorul armei geniului în România și a primului batalion de geniu.

■ Vom continua această enumerare de oameni de mare merit vorbind despre inginerul **Dimitrie Frunză** (1830–1903), membru fondator, apoi președinte de onoare al Societății Politehnice din România. El a desfășurat o activitate îndelungată în sistemul căilor ferate. După ce timp de mai bine de un deceniu construcția tuturor liniilor ferate fusese încredințată („concesionată") unor firme străine, Dimitrie Frunză a fost cel dintîi care a demonstrat practic capacitatea inginerilor români de a realiza astfel de lucrări. El a condus, cu deosebită competență, strădaniile și execuția primei linii ferate executate de ingineri români (1 mai 1879–1 iunie 1881), pe traseul Buzău–Mărășești, dată în exploatare înainte de termenul prevăzut și la un preț de cost mai redus decît cel prevăzut în proiect și mult inferior celui practicat de concesionarii străini.

■ Desigur, aceștia nu sînt singurii ingineri români care s-au afirmat în secolul trecut. Trebuie să mai amintim cel puțin de **Anghel Saligny** (1854–1925), care a marcat tehnica românească și mondială prin realizarea, la Brăila și Galați, a primelor silozuri de cereale din beton armat prefabricat din lume (1884–1889) și a celui mai lung pod metalic din Europa continentală (1890–1895), cel de la Cernavodă. Dar despre el și despre alți ingineri ai începuturilor vom vorbi poate cu alt prilej.

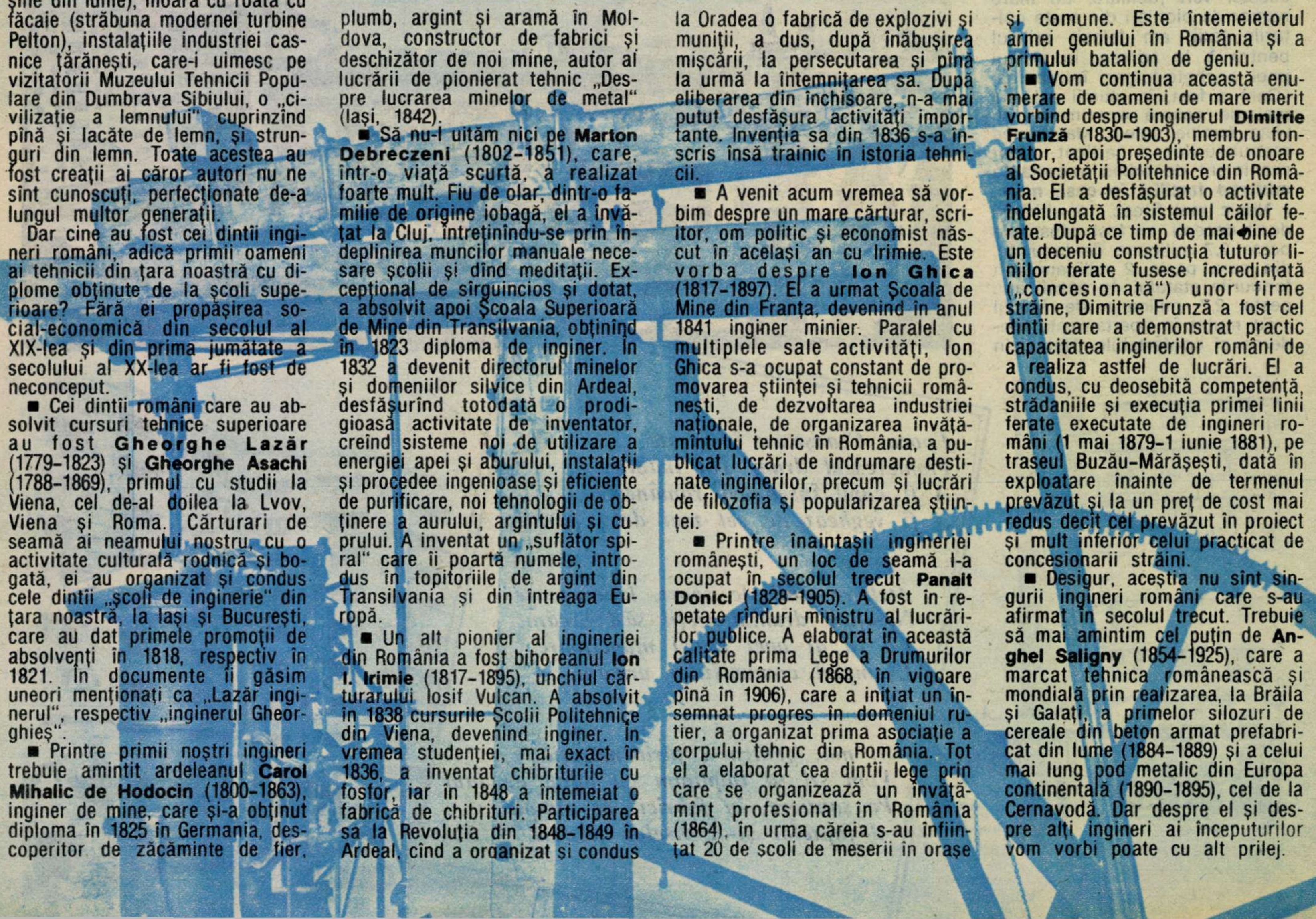

ALMANAH DE VACANȚĂ

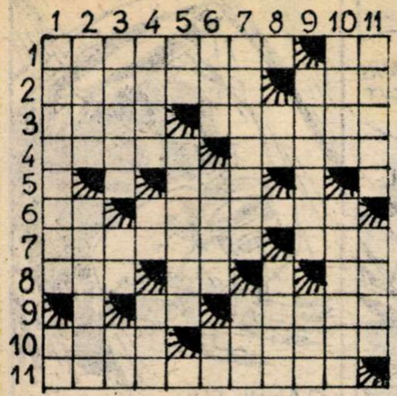

ZILE DE VACANȚĂ

ORIZONTAL: 1) Traseu de vacanță. Cristescu Sandu. 2) Țărmul însorit al Mării Negre. Catargul dinspre pupă la vechile corăbii ale vikingilor. 3) Poet român contemporan, autorul poeziei „Drumețule". Verbul copilăriei în vacanță. 4) Pictor francez, precursor al impresionismului, creatorul pînzei „Dejunul pe iarbă". Apreciază în mod deosebit locurile pitorești. 5) Pe scurtătură!! 6) Nota bene. Mici ocoluri. 7) Autorul poeziei „La cosit". Localitate în vestul Austriei. 8) O pană inspirată de zilele vacanței! Notă muzicală. La intrarea în tabără! 9) Din belșug! Combustibil care-i ajută pe excursioniști la prepararea hranei. 10) În aerul curat de la munte. Calea schiurilor și a săniuțelor. 11) Munca desfășurată în mod tradițional în vacanțe, pe șantiere naționale, pe ogoare etc.

VERTICAL: 1) A se inveseli. Volum. 2) Autorul poeziei „Concedii". A se înnegri la soare. 3) Locuitori de la munte. Grigore Cristea. În lotcă. 4) Strofă alcătuită din nouă versuri (pl.). Vai! Banca Națională a României (abr.). 5) În mers. Locuri de odihnă și recreație la munte sau la mare. 6) La Razelm. Centre turistice. A pornit! 7) Poet spaniol contemporan, autorul elegiei „În mijlocul mării". Priveliște, peisaj. 8) Pe uscat! A face un popas. 9) Arbore cu lemnul alb și tare, înrudit cu paltinul (pl.). Întreprinderea de transport Constanța. 10) Băi. Comună în județul Constanța. 11) Duce rucsacul. Așezare sezonieră de vacanță (pl.).

DICȚIONAR: AAP, ISS, SIT.

ÎN EXPEDIȚIE

(Criptografie: 2, 4, 1, 4, 2, 4)

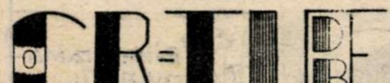

MONTANĂ

Criptografie

(2, 8, 1, 4, 5)

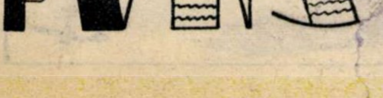

FANTEZIE MONTANĂ

1) Cîntăreț al munților, satelor și orașelor ardelene, autor al poeziei „Hai la mure... hai la mure". 2) Cabană în munții Iezer-Păpușa, la altitudinea de 950 m. 3) Coborîre ușoară. 4) Masiv dominat de pitoreștile stînci calcaroase Pietrele Doamnei, important obiectiv turistic. 5) Cabană situată la altitudinea de 950 m în munții Codru Moma, cu acces dinspre Sebiș și Moneasa. 6) Un popas montan de un farmec aparte oferă această cabană din Făgăraș, situată la altitudinea de 1533 m.

La o dezlegare corectă, pe diagonală, în casetele cu chenar, se obține o renumită „perlă" a Văii Prahovei.

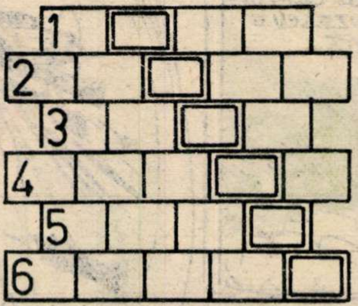

SILABE ȘI CERCURI

RECONSTITUIȚI PROVERBUL ROMÂNESC REFERITOR LA EDUCAȚIE, UNIND SILABELE DIN DESEN.

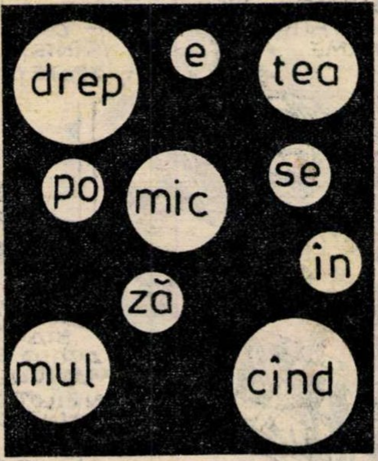

UNIND, PE RÎND, PUNCTELE, VEȚI AFLA LOCUL UNDE SE AFLĂ PIONIERUL.

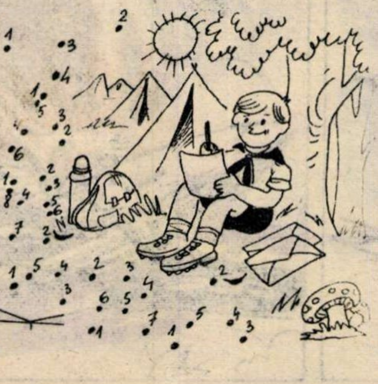

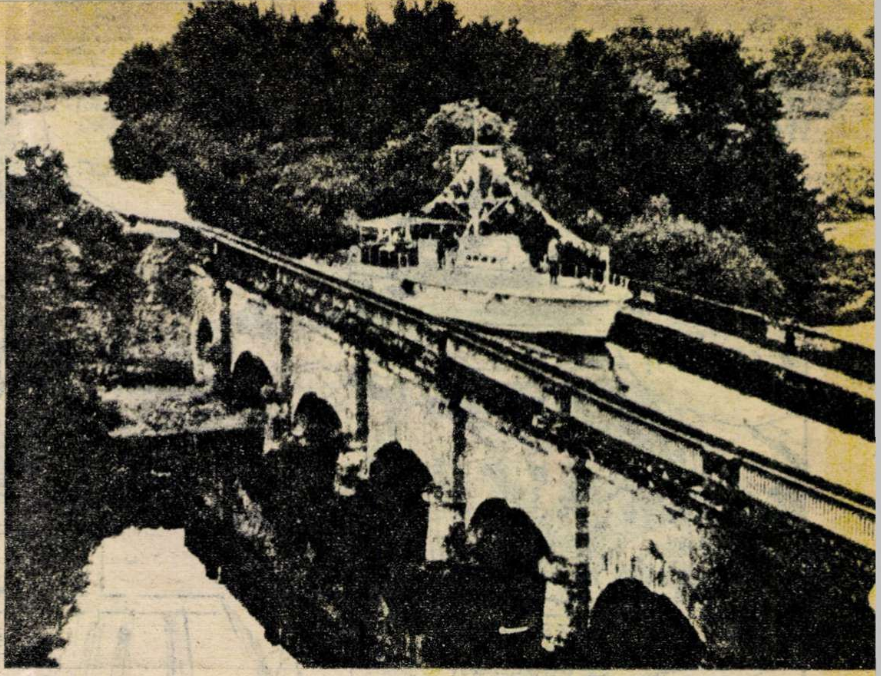

Calcul

Aranjați cifrele de la 1 la 16 în așa fel încît să obțineți un total de 34 în fiecare grupă de 4 casete aranjate în formă de L.

Atenție! Nici una din cifre nu se repetă!

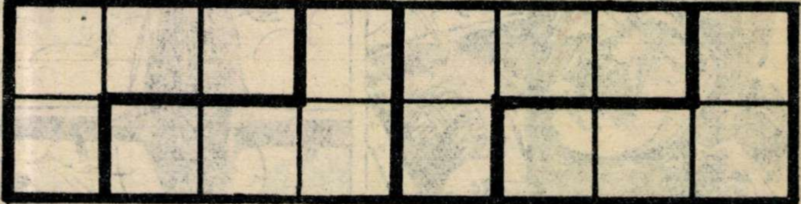

PE LITORAL

(Criptografie: 4, 4, 2, 7, 2, 4)

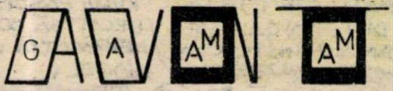

BOTANICĂ

(biverb: 10, 4)

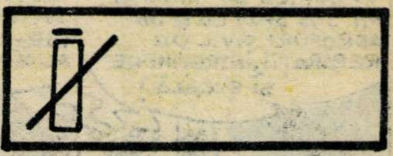

5 DA, 5 NU!

Răspundeți la fiecare întrebare de mai jos numai prin DA sau NU, după cum socotiți că este corect.

Așadar, este adevărat că...

1. ... primul „1 Mai" a fost sărbătorit în România în anul 1890?

2. ... lacul Scropoasa a luat naștere din apele rîului Argeș?

3. ... prima metodă de telefonie multiplă a fost inventată de românul Augustin Maior, în 1905?

4. ... cel mai întins lac de munte din țara noastră este Bucura?

5. ... Muzeul „G. Topîrceanu" se găsește în Capitală, în casa în care a locuit poetul pe cînd era elev la Liceul „Matei Basarab"?

6. ... Eminescu a scris poezia „Epigonii" la 17 ani?

7. ... în Oltenia, cel mai important afluent al Dunării este Oltul?

8. ... Vlaicu Vodă este domnitorul care a bătut primele monede românești?

9. ... fierul are valența 6, iar compușii săi în care are această valență se numesc ferați?

10. ... Alexandru cel Bun a domnit 23 de ani?

Verificați răspunsurile date de voi și acordați-vă cîte un punct pentru fiecare răspuns bun. Adunînd, puteți trage următoarele concluzii:

10 puncte – aveți o cultură generală foarte bună.

9–8 puncte – aveți o cultură generală bună.

7 puncte – calificativul este mulțumitor.

6 puncte – aveți cunoștințe mediocre.

Sub 6 puncte – trebuie să citiți mai mult și să învățați mai temeinic.

Cutezătorii

Redactor șef ***MIHAI NEGULESCU;*** *Secretar responsabil de redacție:* ***OVIDIU ZOTTA;*** *Responsabil de număr* ***COSTACHE ANTON;*** *Prezentare artistică:* ***POMPILIU DUMITRESCU***
Prezentare tehnica: ***EDITH BRUDI.***

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33 Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12.201 telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66".

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

SCENARIU: SANDU ALEXANDRU DESENE: PUIU MANU

OPERATIUNEA "CER SENIN"

10

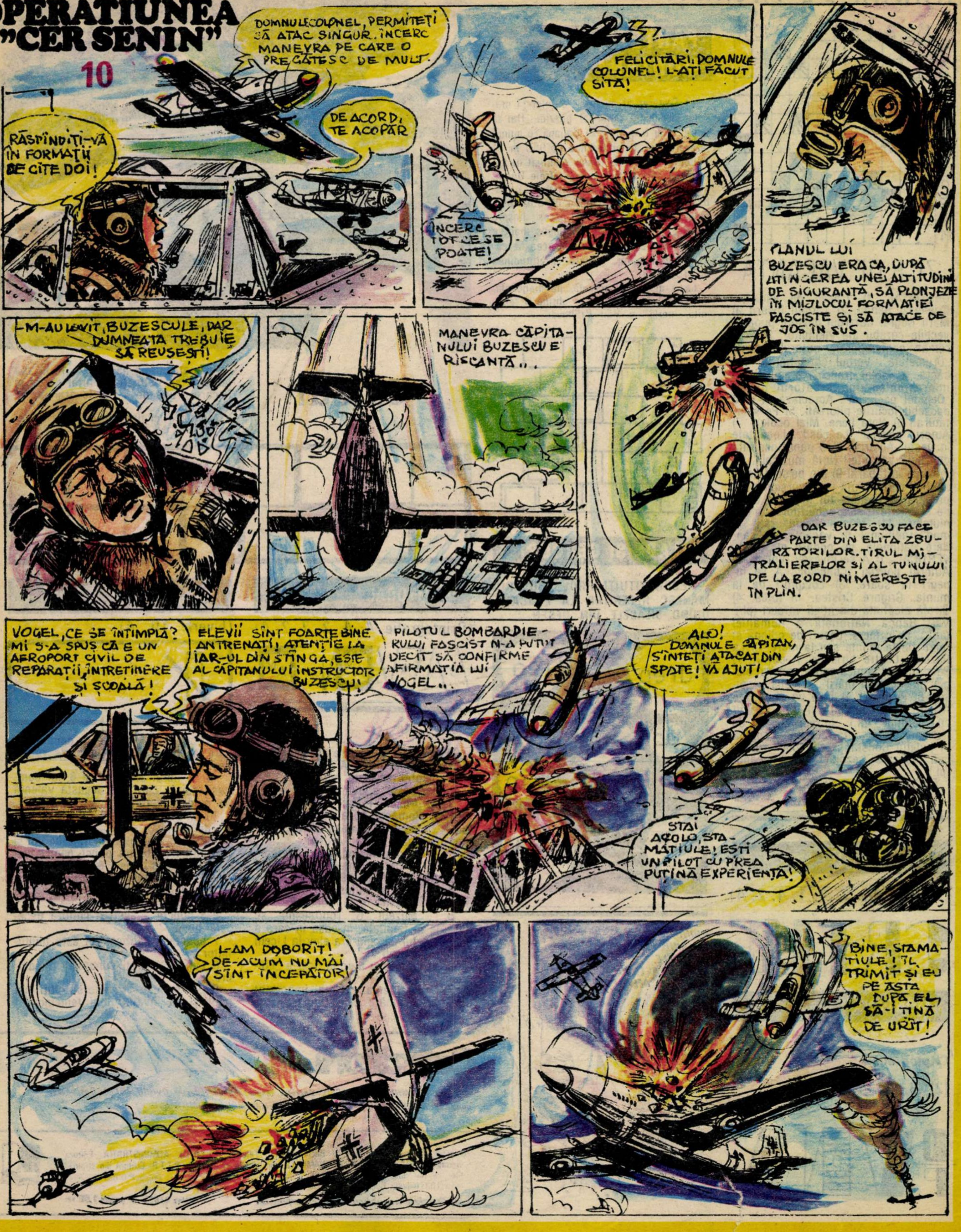
DOMNULE COLONEL, PERMITEȚI SĂ ATAC SINGUR. ÎNCERC MANEVRA PE CARE O PREGĂTESC DE MULT.
DE ACORD, TE ACOPĂR
RĂSPÎNDIȚI-VĂ ÎN FORMAȚII DE CÎTE DOI!
FELICITĂRI, DOMNULE COLONEL! L-AȚI FĂCUT SITĂ!
ÎNCERC TOT CE SE POATE!
PLANUL LUI BUZESCU ERA CA, DUPĂ ATINGEREA UNEI ALTITUDINI DE SIGURANȚĂ, SĂ PLONJEZE ÎN MIJLOCUL FORMAȚIEI FASCISTE ȘI SĂ ATACE DE JOS ÎN SUS.
-M-AU LOVIT, BUZESCULE, DAR DUMNEATA TREBUIE SĂ REUȘEȘTI!
MANEVRA CĂPITANULUI BUZESCU E RISCANTĂ...
DAR BUZESCU FACE PARTE DIN ELITA ZBURĂTORILOR. TIRUL MITRALIERELOR ȘI AL TUNULUI DE LA BORD NIMEREȘTE ÎN PLIN.
VOGEL, CE SE ÎNTÎMPLĂ? MI S-A SPUS CĂ E UN AEROPORT CIVIL DE REPARAȚII, ÎNTREȚINERE ȘI ȘCOALĂ!
ELEVII SÎNT FOARTE BINE ANTRENAȚI! ATENȚIE LA IAR-UL DIN STÎNGA, ESTE AL CĂPITANULUI INSTRUCTOR BUZESCU!
PILOTUL BOMBARDIERULUI FASCIST N-A PUTUT DECÎT SĂ CONFIRME AFIRMAȚIA LUI VOGEL...
ALO! DOMNULE CĂPITAN, SÎNTEȚI ATACAT DIN SPATE! VĂ AJUT!
STAI ACOLO, STAMATIULE! EȘTI UN PILOT CU PREA PUȚINĂ EXPERIENȚĂ!
L-AM DOBORÎT! DE-ACUM NU MAI SÎNT ÎNCEPĂTOR!
BINE, STAMATIULE! ÎL TRIMIT ȘI EU PE ĂSTA DUPĂ EL, SĂ-I ȚINĂ DE URÎT!

(Va urma)

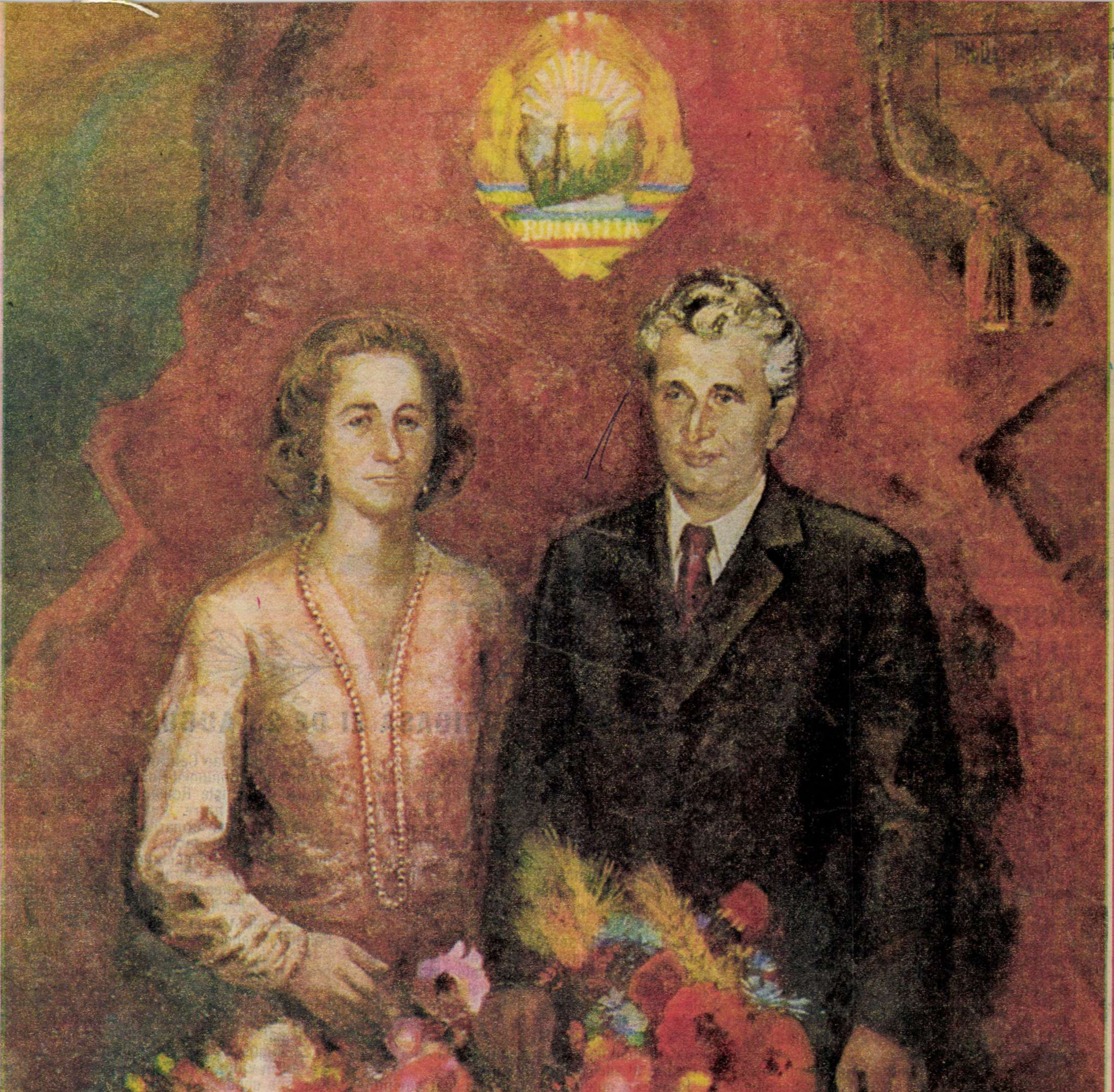

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

35

JOI, 30 AUGUST 1984.
ANUL XVIII (NR. 882)

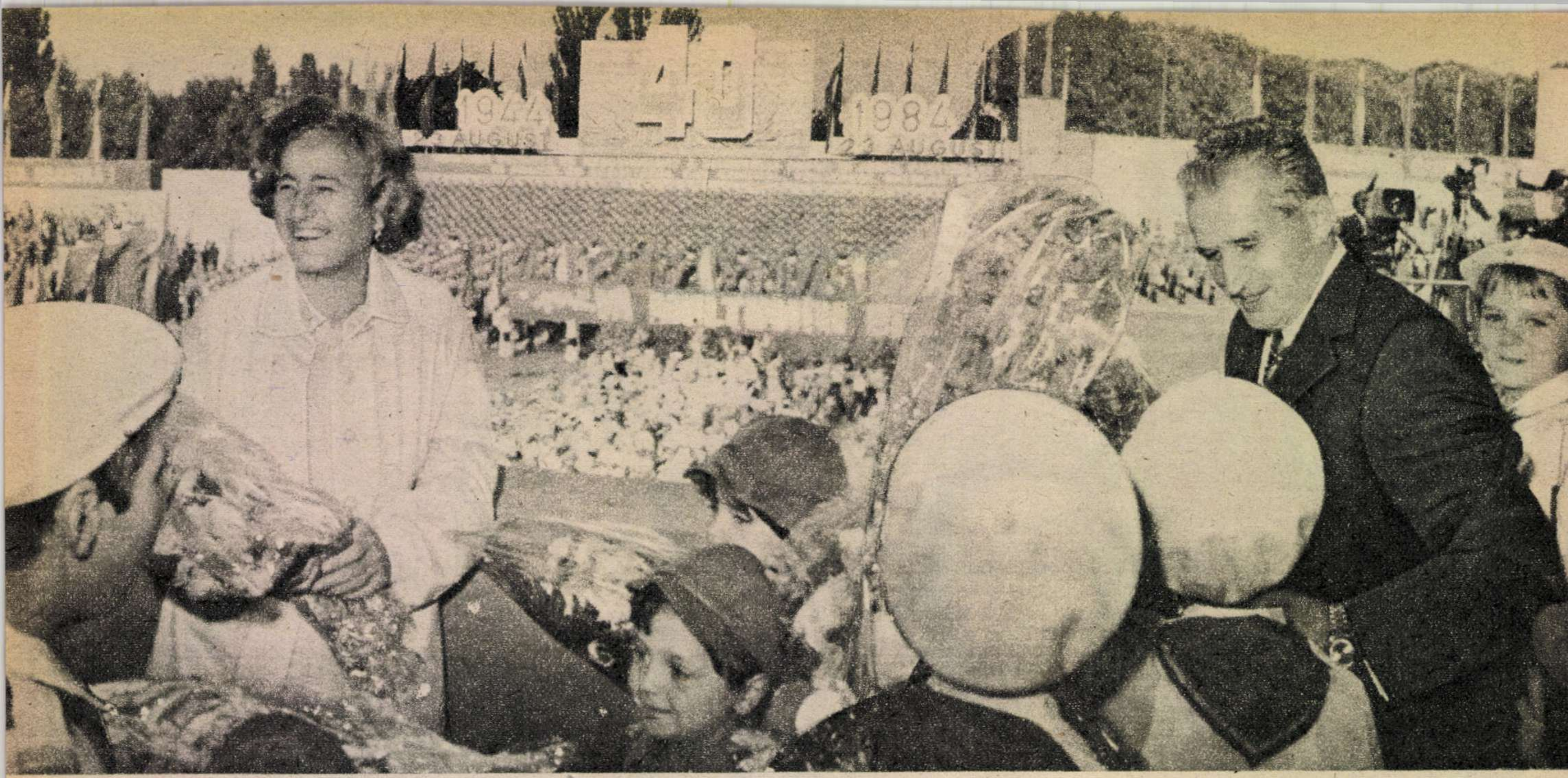

ÎNSUFLEȚIT DE MARILE VICTORII SOCIALISTE ALE EPOCII NICOLAE CEAUȘESCU, ÎNTREGUL NOSTRU POPOR A SĂRBĂTORIT CU URIAȘ ENTUZIASM GLORIOASA ZI DE 23 AUGUST

În prezența tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a tovarășei ELENA CEAUȘESCU, a celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului, miercuri, 22 august 1984, a avut loc în Capitală Sesiunea solemnă comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Marii Adunări Naționale și Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste consacrată împlinirii a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă – eveniment de însemnătate istorică fundamentală, care a marcat începutul unei noi epoci în dezvoltarea societății românești, a deschis României calea unor profunde transformări revoluționare, a înfăptuirii celor mai înalte aspirații de libertate și progres ale națiunii noastre.

La sosirea la sala Palatului Republicii Socialiste România, unde a avut loc Sesiunea solemnă comună, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au fost întîmpinați cu deosebită căldură, cu cele mai alese sentimente de stimă și înaltă prețuire, cu vii și îndelungate aplauze. Participanții la sesiune au ovaționat cu însuflețire pentru partidul nostru comunist, inițiatorul și organizatorul revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, care s-a afirmat întotdeauna, în momentele de supremă responsabilitate, ca strălucit strateg și conducător al luptei poporului nostru. Ei și-au manifestat, în același timp, simțămintele de dragoste nețărmurită, de stimă și profundă recunoștință pe care le nutresc pentru secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, revoluționar și patriot înflăcărat, care și-a închinat viața și activitatea propășirii și înfloririi scumpei noastre patrii, libere și independente, cauzei nobile a păcii și înțelegerii în lume.

La Sesiunea solemnă au luat parte membrii Comitetului Central al Partidului Comunist Român, deputații Marii Adunări Naționale, membrii Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, miniștri, membri de partid cu stagiu din ilegalitate, participanți la înfăptuirea istoricului act de la 23 August 1944, generali activi și în rezervă, membri ai conducerii unor instituții centrale, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene.

Au fost de față șefi de state, de partide și de guverne din diferite țări ale lumii, delegații de partid și de stat, guvernamentale, ale partidelor comuniste, socialiste, social-democrate și ale altor formațiuni politice, reprezentanții unor șefi de state și de guverne, alte delegații și persoane oficiale din 112 țări care au participat la manifestările prilejuite de a 40-a aniversare a zilei de 23 August.

Primit cu puternice aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

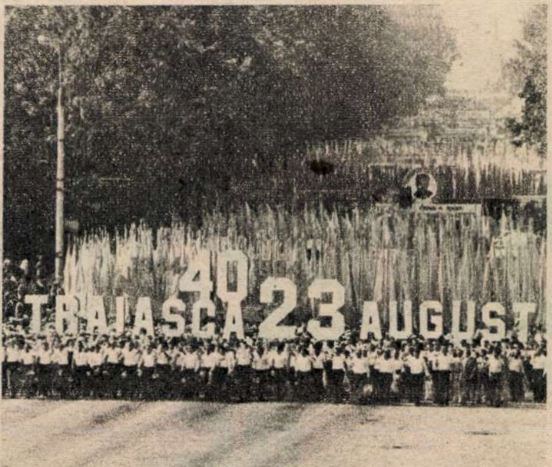

Ampla cuvîntare a tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost urmărită cu deosebit interes, cu profundă satisfacție, cu deplină aprobare, fiind subliniată în repetate rînduri cu îndelungi aplauze, ovații și urale.

Sesiunea solemnă s-a încheiat într-o atmosferă de adîncă vibrație patriotică. Urale și ovații nesfîrșite au răsunat în marea sală a Palatului Republicii.

Într-o deplină unitate de cuget și simțire, cei prezenți la sesiune – iar prin intermediul transmisiei directe a posturilor noastre de radio și televiziune – toți cetățenii patriei – români, maghiari, germani și de alte naționalități – au participat la evocarea actului revoluționar de la 23 August 1944, cu sentimentul deplinei încrederi în viitor, însuflețiți de dorința de a edifica, sub conducerea partidului, societatea socialistă și comunistă pe pămîntul României.

*

Într-o atmosferă de puternică însuflețire, de profundă mîndrie patriotică pentru marile înfăptuiri ale prezentului nostru socialist și de încredere în viitorul comunist al patriei, poporul român, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a sărbătorit, joi, 23 August 1984, împlinirea a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, eveniment de însemnătate crucială pentru destinele țării, care a deschis o eră nouă în istoria României, în dezvoltarea ei pe calea independenței naționale și progresului social.

Cetățenii Capitalei, asemeni oamenilor muncii din întreaga țară, au participat la demonstrația dedicată marii noastre sărbători naționale, sub puternica impresie a cuvîntării tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, preşedintele Republicii, rostită la Sesiunea solemnă comună a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Marii Adunări Naţionale şi Consiliului Naţional al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste consacrată împlinirii a 40 de ani de la înfăptuirea actului revoluţionar de la 23 August 1944.

Sosirea la tribuna oficială a tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, şi tovarăşei **ELENA CEAUŞESCU** a fost întîmpinată cu urale şi ovaţii. Minute în şir, cei prezenţi în Piaţa Aviatorilor au aplaudat îndelung, au scandat numele partidului, al secretarului său general.

Alături de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de tovarăşa Elena Ceauşescu, la tribuna oficială au urcat ceilalţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului nostru, şefi de state, de partide şi de guverne din alte ţări, participanţi la marea noastră sărbătoare naţională.

În celelalte tribune se aflau reprezentanţi ai instituţiilor centrale, ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, membri de partid cu stagiu din ilegalitate, participanţi la revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă din August 1944, foşti comandanţi de mari unităţi pe frontul antihitlerist, generali, eroi ai muncii socialiste, oameni ai muncii din întreprinderi şi instituţii bucureştene, personalităţi ale vieţii noastre ştiinţifice, culturale şi artistice, activişti ai organelor centrale de partid şi de stat, ziarişti.

În tribune se aflau, de asemenea, delegaţiile de partid şi de stat, guvernamentale, ale partidelor comuniste, socialiste, social-democrate şi ale altor formaţiuni politice, reprezentanţii unor şefi de state şi de guverne, alte delegaţii şi persoane oficiale de peste hotare care au participat la manifestările prilejuite de a 40-a aniversare a zilei de 23 August.

Parada militară, care a deschis ampla manifestare consacrată celei de-a 40-a aniversări a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă, s-a constituit într-o sugestivă imagine a pregătirii şi dotării armatei noastre, creată, condusă de partid, a unităţii sale indestructibile cu poporul. Ea a reprezentat, în acelaşi timp, un vibrant omagiu adus de ostaşii ţării tovarăşului Nicolae Ceauşescu, ctitor al României socialiste moderne, al doctrinei şi sistemului apărării naţionale.

După parada militară a urmat impresionanta demonstraţie a oamenilor muncii din Capitală. În Piaţa Aviatorilor au demonstrat, în mari coloane sărbătoreşti, muncitori din întreprinderile industriale ale Capitalei, cercetători din institutele ştiinţifice, lucrători ai ogoarelor din unităţile sectorului agricol Ilfov, reprezentanţi ai tineretului bucureştean, sportivi fruntaşi. Toţi, laolaltă, au adus, odată cu bilanţul rodnic al muncii dăruite patriei, adeziunea lor deplină faţă de politica internă şi externă a partidului, faţă de ideile şi orientările cuprinse în magistrala cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Sesiunea solemnă, hotărîrea nestrămutată de a acţiona, strîns uniţi în jurul partidului, al secretarului său general, pentru a da viaţă mobilizatoarelor programe de dezvoltare economico-socială a patriei în prezent şi în viitor, pentru a întîmpina cel de-al XIII-lea Congres cu noi şi măreţe înfăptuiri.

Sărbătorirea Zilei noastre naţionale s-a constituit într-un moment de însufleţitor bilanţ, care a pus pregnant în relief adîncile transformări înnoitoare petrecute în România, victoriile remarcabile obţinute în arcul de timp al libertăţii noastre, cu deosebire în anii de cînd în fruntea partidului şi a ţării se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu, eminent conducător politic, patriot înflăcărat, personalitate proeminentă a lumii contemporane, care şi-a făcut din slujirea devotată a partidului şi poporului, a cauzei libertăţii, independenţei şi propăşirii patriei, a idealurilor socialismului şi păcii scopul suprem al pilduitoarei sale vieţi şi activităţi revoluţionare.

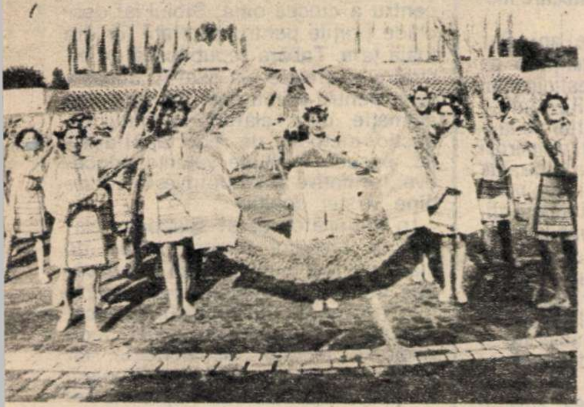

În imensa Piaţă a Aviatorilor au pătruns pionierii şi şoimii patriei. În timp ce trompeţii dau onorul, pe fundal se desfăşoară, azurie, o eşarfă pe care stă scris cu litere mari, albe: „Vă mulţumim pentru copilăria noastră fericită". Iată, rostit cu simplitate, unul dintre marile adevăruri ale societăţii noastre. Patria, partidul, sub imboldul generos al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, al tovarăşei Elena Ceauşescu, desfăşoară un imens efort material şi spiritual pentru formarea tinerelor generaţii. Iar copiii noştri dovedesc cu prisosinţă că sînt conştienţi de speranţele pe care ni le punem în ei răsplătindu-ne încrederea prin pilduitoare fapte. Grupuri de şcolari poartă ghiozdane şi par gata pentru a relua învăţătura. Alături de ei, copii îmbrăcaţi în salopete albastre sugerează prin mişcări ritmice scene de muncă în atelierele în care deprind alfabetul viitoarelor profesii. Şiraguri lungi de fete aduc o cunună de grîu de dimensiuni impresionante şi o pîine rumenă ca un soare. S-a schimbat rapid acompaniamentul sonor. În timp ce şoimi ai patriei şi pionieri urcă la tribuna oficială şi oferă buchete de flori tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, celorlalţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului nostru, oaspeţilor de peste hotare, în marea piaţă pătrund, diafane, stoluri de fete în rochii albe. Ele execută cu infinită graţie mişcări de balet sugerînd binefacerile păcii. E un tablou de neuitat.

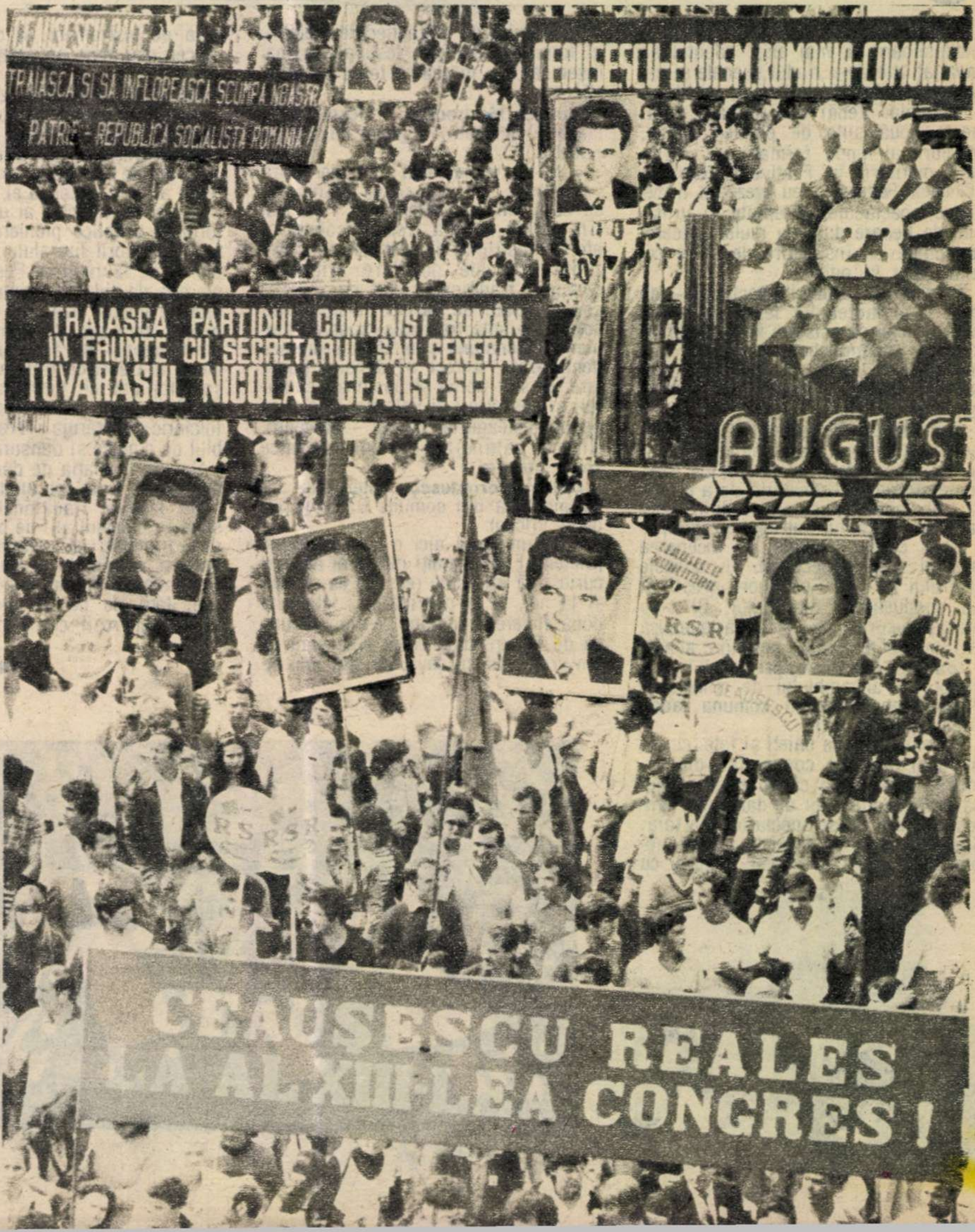
CEAUŞESCU-PACE
TRAIASCA SI SA INFLOREASCA SCUMPA NOASTRA PATRIE - REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA!
CEAUSESCU-EROISM.ROMANIA-COMUNISM
23
AUGUST
TRAIASCA PARTIDUL COMUNIST ROMÂN IN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL, TOVARAŞUL NICOLAE CEAUŞESCU!
RSR
PCR
CEAUŞESCU REALES LA AL XIII-LEA CONGRES!

FESTIVALUL PIONIERESC DE FOLCLOR

SERBĂRILE MĂRII

Tinerețea exuberantă, voia bună molipsitoare și, mai ales, talentul au invadat zile de-a rîndul scenele și estradele renumitei stațiuni de pe litoral - Mamaia. Veniți din întreaga țară, peste nouă sute de pionieri artiști, membri ai unor formații cu rezultate meritorii în Festivalul Național „Cîntarea României", au prezentat numeroase spectacole, așteptate și urmărite de fiecare dată cu multă plăcere, aplaudate cu însuflețire de către cei aflați aici la odihnă.

Prezenți la ultimul spectacol - de gală - al laureaților festivalului, am avut prilejul să asistăm la un program care a înmănuncheat cele mai frumoase, cele mai reprezentative cîntece și dansuri populare din diverse zone ale patriei.

Sentimentul de dragoste profundă pentru locurile natale, mîndria de a purta frumoasele și pitoreștile costume strămoșești, bucuria de a prelua și transmite minunatele tradiții populare au străbătut întregul program.

I-am căutat, înainte de începerea acestui ultim spectacol, în culisele teatrului de vară, pe tinerii artiști, și pe conducătorii formațiilor. Și s-au arătat bucuroși să ne împărtășească din impresiile cu care se întorc acasă.

Ioana și **Ion Păun**, profesorii îndrumători ai ansamblului de cîntece și dansuri populare din comuna Iancu Jianu (județul Olt):

- Cei șaizeci de băieți și fete, cu toții fii ai țăranilor cooperatori din comună, sînt fericiți că au avut prilejul să prezinte suita lor de dansuri și cîntece în fața atîtor spectatori din țară. Succesul repurtat de ei la festival reprezintă răsplata muncii depuse cu atîta dăruire de către fiecare membru al formației. Desigur. festivalul a mai însemnat și... marea cu toate bucuriile ei!

Costică Horhocica, profesor îndrumător al echipei de dansuri din Bisoca (județul Buzău):

- Ne-au impresionat atmosfera sărbătorească a festivalului, dragostea cu care am fost înconjurați. Personal sînt fericit că n-a trecut neobservat efortul nostru, al bisocenilor, de a prezenta costume populare originale, costume tradiționale, pe care înșiși copiii, ajutați de părinți, le-au lucrat. Toți cei o sută treizeci și șase de pionieri din comună știu să interpreteze nenumărate cîntece și dansuri populare. Ei sînt activi și pasionați căutători și păstrători ai valorilor folclorice de pe meleagurile natale - obiceiuri, cîntece bătrînești, dansuri specifice zonei noastre.

Dalila Cernătescu, interpretă instrumentistă din comuna Bălcești (județul Vîlcea):

- Mi-am făcut aici o sumedenie de prieteni. Foarte mulți dintre ei au fost curioși să afle cum reușesc eu să cînt și la nai, și la ocarină, și... chiar la două fluiere simultan. Le-am răspuns că de fiecare dată repet pînă simt că am progresat cu ceva, că sînt mai sigură pe instrument, și că interpretez cu cea mai mare acuratețǎ fiecare melodie.

Dalila nu are decît zece ani. Dar munca și talentul ei au înălțat-o pe cea mai înaltă treaptă a prestigiosului Festival Național „Cîntarea României", cucerind de mai multe ori titlul de laureată a lui. Asemenea ei, alți numeroși interpreți și membri ai unor apreciate formații artistice pionierești au încîntat spectatorii litoralului, cîștigînd diplome de laureați ai Festivalului pionieresc de folclor. Printre ei: ansamblul de folclor „Iza" din Ieud - Maramureș; formația de dansuri populare din Petrești - Buzău; grupul vocal-folcloric al Casei centrale a pionierilor și șoimilor patriei; formația de fluierași din Dobrotești - Teleorman; ansamblul folcloric din Năruja - Vrancea; ansamblul de cîntece și dansuri din Pădureni - Vaslui; formația de dansuri din Bethausen - Timiș și altele.

Un festival tradițional care se înscrie în peisajul atît de bogat în bucurii și frumuseți al vacanței Un festival care a exprimat în chip emoționant sentimentele de dragoste față de patrie, față de partid, ale purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor.

ELENA MĂNESCU

TABĂRA REPUBLICANĂ A CINECLUBURILOR PIONIEREȘTI

SIBIU 1984

A început la întîi august și n-a durat decît douăsprezece zile... Douăsprezece zile pline de descoperiri. de învățăminte, de muncă perseverentă, de realizări, de satisfacții. În tot acest timp, două sute de pionieri, reprezentanți ai tuturor județelor țării, s-au bucurat de binecunoscuta ospitalitate a Sibiului și a oamenilor săi, cu prilejul Taberei republicane a cinecluburilor pionierești organizată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

Cineclubiștii sibieni, vestiți pentru bogata lor experiență și tradiție, au trăit o mare bucurie cînd au aflat că, pentru a cincea oară, Sibiul își deschide porțile pentru confrații lor din toată țara. Tabăra republicană de instruire și creație s-a axat în această vară, pentru prima dată, pe filmul de animație, care. alături de filmul didactic, metodic, de reportaj și artistic, posedă multiple valențe educative, formative și se potrivește atît de bine vîrstei copiilor.

În impunătoarea și spațioasa clădire a Liceului sanitar, sălile de clasă au fost transformate în adevărate ateliere, dotate cu toată aparatura necesară. Cineclubiștii au alcătuit nouă detașamente, cinci dedicîndu-se filmului de animație, iar patru altor genuri de filme. Pionierii au propus și dezbătut împreună tematica filmelor ce urmau să fie realizate. Adaptarea ideilor de film într-un scenariu cinematografic au înfăptuit-o sub directa îndrumare, colegială, dar foarte exigentă, a unui prestigios colectiv de specialiști.

Cu ajutorul acestora, pionierii au făcut primii pași în descifrarea alfabetului filmului de animație, au pătruns în misterele realizării lui practice. În clipele de răgaz, ei au vizionat și discutat diverse genuri de filme realizate de Studioul „Animafilm".

Buna organizare și performanța colectivă n-au întîrziat să se răsfrîngă pozitiv în modul sîrguincios de a munci, de a gîndi și a fi al pionierilor, care au trudit alături multe, foarte multe ore. Iar neodihna nu le-a fost zadarnică. Munca lor s-a materializat, în final, în cinci filme de animație avînd ca temă PACEA („Pomul", „Insula", „Sprayul", „Unde dai și unde crapă", „Creionul și floarea") și patru filme de genuri diferite („Taine de vacanță" — film de ficțiune, „Florile Sibiului" — documentar, „Zburați, fluturi" — eseu cinematografic, „Ascultă, copile" — portret).

În timp ce pionierii de la animație își valorificau talentul și îndemînarea desenînd, recopiind, deprinzînd tehnica mișcării cartoanelor, colegii lor plecați la filmare cutreierau străzile vechiului și noului Sibiu, împrejurimile lui atît de frumoase: Rășinari, Săliște, Păltiniș.

Sorin Ilie de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Buzău are privirea ageră, este un talentat desenator, stăpînește limbajul specific filmului de animație și este... foarte grăbit. Lucrează mult la decupaj și la filmarea propriu-zisă, la prelucrarea peliculei — montaj și sonorizare. „Îmi place că în această tabără n-am stat o clipă. Am vizitat muzee, grădina zoologică, am participat la concursuri sportive și seri distractive. Mă bucur că plec acasă cu multe idei și cunoștințe noi, pe care abia aștept să le împărtășesc colegilor mei și să ne apucăm de treabă".

Obrajii Adrianei Mărășoiu mai păstrează dogoarea soarelui din tabăra aeromodeliștilor din Săliște. Adriana și Cosmin Drăgușin, amîndoi cineclubiști la Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei, își amintesc cu plăcere de peripețiile prin care au trecut, înainte de filmare, cînd au prins fluturi cu... ligheanul și cu pălăria! Fluturii multicolori urmau să fie „actori" alături de Albert András , din Cluj-Napoca, interpretul poemului cinematografic „Zburați, fluturi". András își trăiește cu mult suflet și sensibilitate rolul. În film, personajul este fascinat de un aeromodel, pe care, pentru prima dată, îl vede și-l atinge; în realitate, acest băiat blond și atît de modest a făcut și el aeromodelism!

*

Filmele pionierești realizate, vizionate și discutate la „clubul criticii" de realizatori și specialiști au primit o reală infuzie de gînd creator tînăr. Deși nedefinitivate în totalitate, ele reprezintă motive de încredere în reușita viitorului festival al cinecluburilor pionierești. Important este că acești minunați și harnici pionieri au muncit cu dăruire, cu pasiune, iar ceea ce au deprins în această tabără este foarte prețios pentru activitatea pe care o desfășoară în cinecluburi.

MARIA PETROVICI

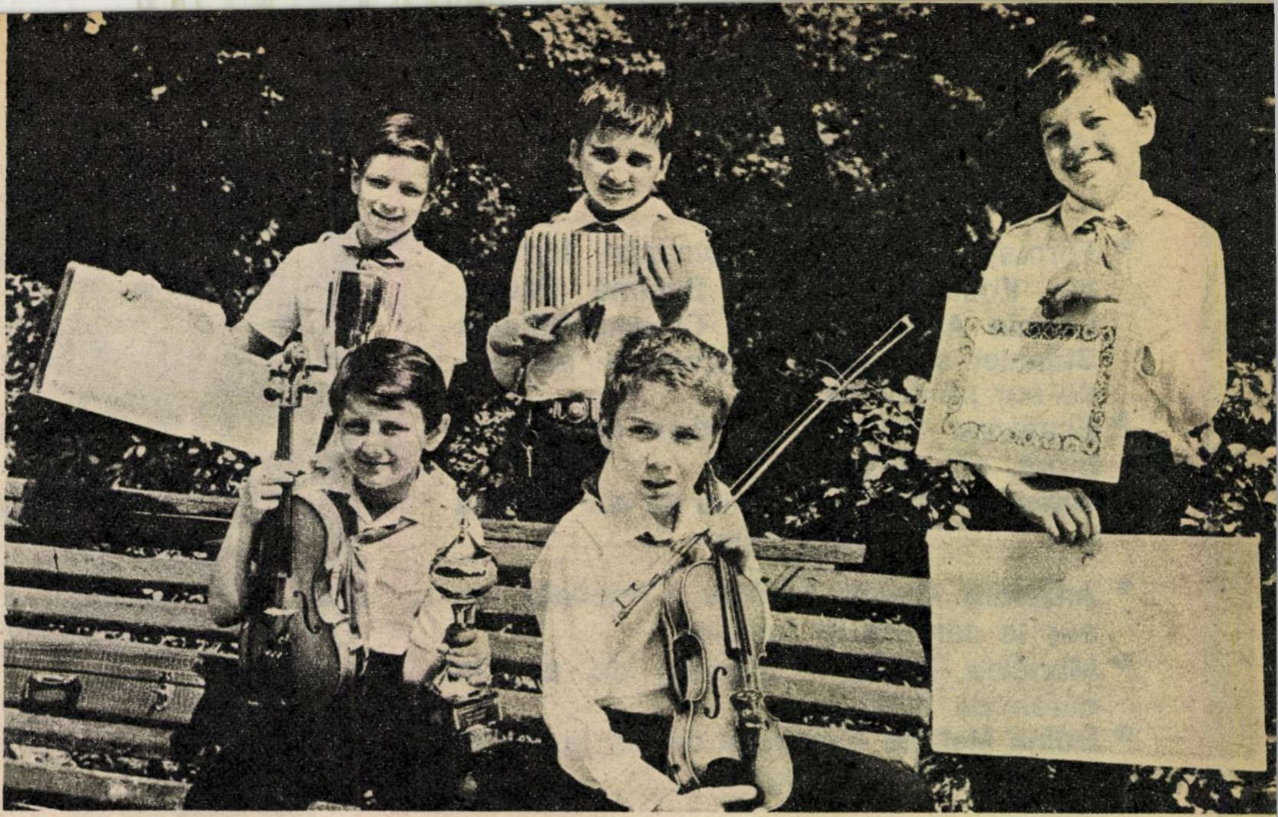

În direct din constelația „Vacanța"

În această vară, am făcut cunoștință de aproape cu un grup de tineri cutezători inimoși și cu har artistic. Pentru prezentare, aparatul nostru foto i-a surprins în două ipostaze, la prima vedere „opuse" pe care, firește, vîrsta voioșiei și vacanța mare le unește pe deplin, dîndu-le armonie. Sînt tineri virtuoși ai pianului, viorii și naiului. Sînt totodată copii ca toți copiii, le place să se joace, să alerge, să bată mingea... fotbalistic! În definitiv sînt băieți. Să vi-i prezentăm și cu ajutorul imaginilor: băiatul cu zîmbetul visător pe buze și care ține o cupă în mînă este tînărul pianist **Dorin Șerban Tudoraș.** Trofeul certifică premiul I absolut, obținut la concursul internațional „Citta di Stresa" din acest an. Dorin și-a petrecut o parte din vacanță la Iași. A vizitat pentru prima oară acest fascinant oraș al țării pășind cu o emoție fericită prin sălașurile muzeistice, impresionante mărturii istorice de pe dulcile meleaguri moldovenești.

... După o plimbare, pe o bancă, într-un parc, îi vedeți (de la stînga spre dreapta, rîndul de sus) pe **Mădălin Voicu Popescu,** pianist, care a obținut premiul I absolut la concursul internațional „Citta di Catanzaro". Aflasem despre el că este „cel mai muzical dintre colegi". „Ce înseamnă aceasta?..." îl întrebăm. „Să simți ceea ce cînți" – ne răspunde Mădălin, „să fii sensibil, să ai emoție artistică". Stînd de vorbă mai de aproape, îl descoperim ager la replică, dar și tandru în gest, duios. Altfel, cînd nimerește pe un teren de joacă, se arată plin de neastîmpăr, ca un titirez (vă puteți închipui joaca lui zglobie în valurile mării, nu de mult, cînd și-a petrecut zile de vacanță pe litoral). Alături de Mădălin se află naistul **Gabriel Stoica,** aflat în primul său an de studiu la acest instrument pe care îl îngrijește cu sfințenie, el văzînd esențializată în nai muzica populară românească. „Îmi place să cînt orice melodie populară, dar mai ales sîrbele". Dorința lui Gabriel este ca în curînd să dea un concert la Întreprinderea de mașini grele, unde lucrează părinții săi, muncitori. Lîngă Gabriel, în picioare, vă surîde pianistul **Călin Provian.** Un băiat plin de farmec. El demonstrează mereu că muzica merge mînă în mînă cu matematica. Într-un cuvînt, este un foarte bun matematician. Nepot de miner. Elev strălucit, numai de nota 10! Laureat internațional, anul trecut la concursul „Citta di Catanzaro" și anul acesta la „Citta di Stresa". Pe banca din imagine se află (în stînga) violonistul **Cristian René Popescu.** După cum vedeți, Cristian ține într-o mînă vioara dragă și-n cealaltă mînă cupa – premiul I absolut la „Citta di Stresa". Cristian este un băiat foarte sociabil, politicos și extrem de muncitor. Dacă vă puteți închipui, are un hobby nostim: coase mileuri frumoase. Acasă pentru mămica lui, înlocuiește o surioară la treburi gospodărești. Mai are și un frate mai mare, licean. Privindu-ne cu ochii săi calzi, căprui, ne spune că, după opinia sa, munca este mai importantă decît talentul. „Am reușit în primul rînd prin muncă, nu numai prin talent". În sfîrșit, alături, băiatul blond, interiorizat, taciturn, cu chipul blînd, **Eugen Bold,** tot violonist, foarte înzestrat, iar la școală, în catalog, cu 10 pe linie!

Acești tineri prieteni învață în clasa a VI-a A, la Liceul de artă „George Enescu". Ei fac parte din numeroșii cutezători care în această vacanță, desfășurată într-un an jubiliar, au străbătut itinerariile ei însorite ca purtători ai unor trofee frumoase de muncă și talent

MARGARETA MICU

Campionii noştri olimpici

GIMNASTICĂ

- Formaţia feminină a României, formată din **Ecaterina Szabo, Simona Păucă, Lavinia Agache, Laura Cutina, Mihaela Stănuleţ** şi **Cristina Grigoraş** – medalia de aur pe echipe
- **Ecaterina Szabo** – medalii de aur la bîrnă, sol şi sărituri
- **Simona Păucă** – medalie de aur la bîrnă

ATLETISM

- **Anişoara Cuşmir-Stanciu** – medalia de aur la săritura în lungime
- **Maricica Puică** – medalia de aur în cursa de 3000 m
- **Doina Melinte** – medalia de aur la 800 m

LUPTE

- **Ion Draica** – medalia de aur la categoria 82 kg, stilul greco-roman
- **Vasile Andrei** – medalia de aur la categoria 100 kg, stilul greco-roman

HALTERE

- **Petre Becheru** – medalia de aur la categoria 82,5 kg
- **Nicu Vlad** – medalia de aur la categoria 90 kg

CANOTAJ

- **Valeria Răcilă** – medalia de aur la schif simplu
- Echipajul format din **Elisabeta Oleniuc** şi **Mărioara Popescu** – medalia de aur la 2 vîsle
- Echipajul format din **Elena Horvat** şi **Rodica Arba** – medalia de aur la 2 rame
- Echipajul format din **Titie Ţăran, Anişoara Sorohan, Ioana Badea, Sofia Corban** şi **Ecaterina Oancia** – medalia de aur la 4+1 vîsle
- Echipajul format din **Olga Bularda, Chira Apostol, Maria Fricioiu, Florica Lavric** şi **Viorica Joja** – medalia de aur la 4+1 rame
- Echipajul masculin format din **Valer Toma** şi **Petru Iosub** – medalia de aur la 2 rame fără cîrmaci

CAIAC-CANOE

- Echipajul feminin format din **Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu** şi **Maria Ştefan** – medalia de aur la caiac 4
- Echipajul format din **Ivan Patzaichin** şi **Toma Simionov** – medalia de aur la canoe 2 – 1000 metri

Lauri olimp

Peste 7 000 de sportivi, cei mai buni din 140 de ţări ale lumii, care timp de mai bine de două săptămîni şi-au disputat, în cea mai mare şi mai prestigioasă competiţie internaţională, întîietatea, luptînd cu ardoare pentru cucerirea celor 478 de medalii de aur şi titluri olimpice, a celorlalte medalii — de argint (tot 478) şi de bronz (498). Între aceştia, după cum ştiţi, s-au aflat şi reprezentanţii ţării noastre — 127 de sportivi care, participînd la 13 discipline (la atletism, box, caiac-canoe, canotaj academic, gimnastică, haltere, handbal, înot, judo, lupte, scrimă, tir şi gimnastică ritmică) au obţinut victorii strălucite, cucerind 53 de medalii, dintre care 20 de aur, situîndu-se în clasamentul neoficial pe naţiuni pe locul doi, aceasta constituind cea mai bună performanţă de pînă acum a participării ţării noastre la Jocurile Olimpice de vară.

Pe eroii acestei strălucite performanţe, care au contribuit din plin la creşterea prestigiului internaţional al sportului românesc şi al României socialiste, îi puteţi vedea şi admira încă o dată în fotografia alăturată. Sînt, între ei, gimnastele noastre, bine cunoscute şi apreciate în întreaga lume pentru înalta lor clasă, dovedită încă o dată la Los Angeles — **Ecaterina Szabo, Simona Păucă, Lavinia Agache, Laura Cutina, Mihaela Stănuleţ şi Cristina Grigoraş**, care au cucerit la recent încheiata ediţie a J. O. prima medalie olimpică de aur şi, implicit, primul titlu olimpic pentru echipa noastră feminină, singura medalie şi singurul titlu olimpic ce-i mai lipsea acesteia din palmares, la aceasta adăugîndu-se încă patru medalii de aur — trei obţinute de delegaţia sportivilor noştri prin **Ecaterina Szabo** la bîrnă, sol şi sărituri şi una, prin **Simona Păucă** la bîrnă (la egalitate cu Szabo); sînt atletele **Anişoara Cuşmir-Stanciu, Maricica Puică şi Doina Melinte**, medaliate cu aur la săritura în lungime, în cursa de 3 000 m şi, respectiv, în cea de 800 m; sînt luptătorii **Ion Draica** (la categoria 82 kg) şi **Vasile Andrei** 100 kg) care, la stilul greco-roman, s-au impus de-o manieră categorică în meciurile cu toţi ceilalţi parteneri, devenind astfel campioni olimpici; sînt **Petre Becheru** (82, 5 kg) şi **Nicu Vlad** (90 kg), care reuşesc să aducă pentru halterele noastre primele medalii olimpice de aur; sînt componenţii flotilei noastre pe bună dreptate numită **de aur**, în frunte cu „amiralul" acesteia, **Ivan**

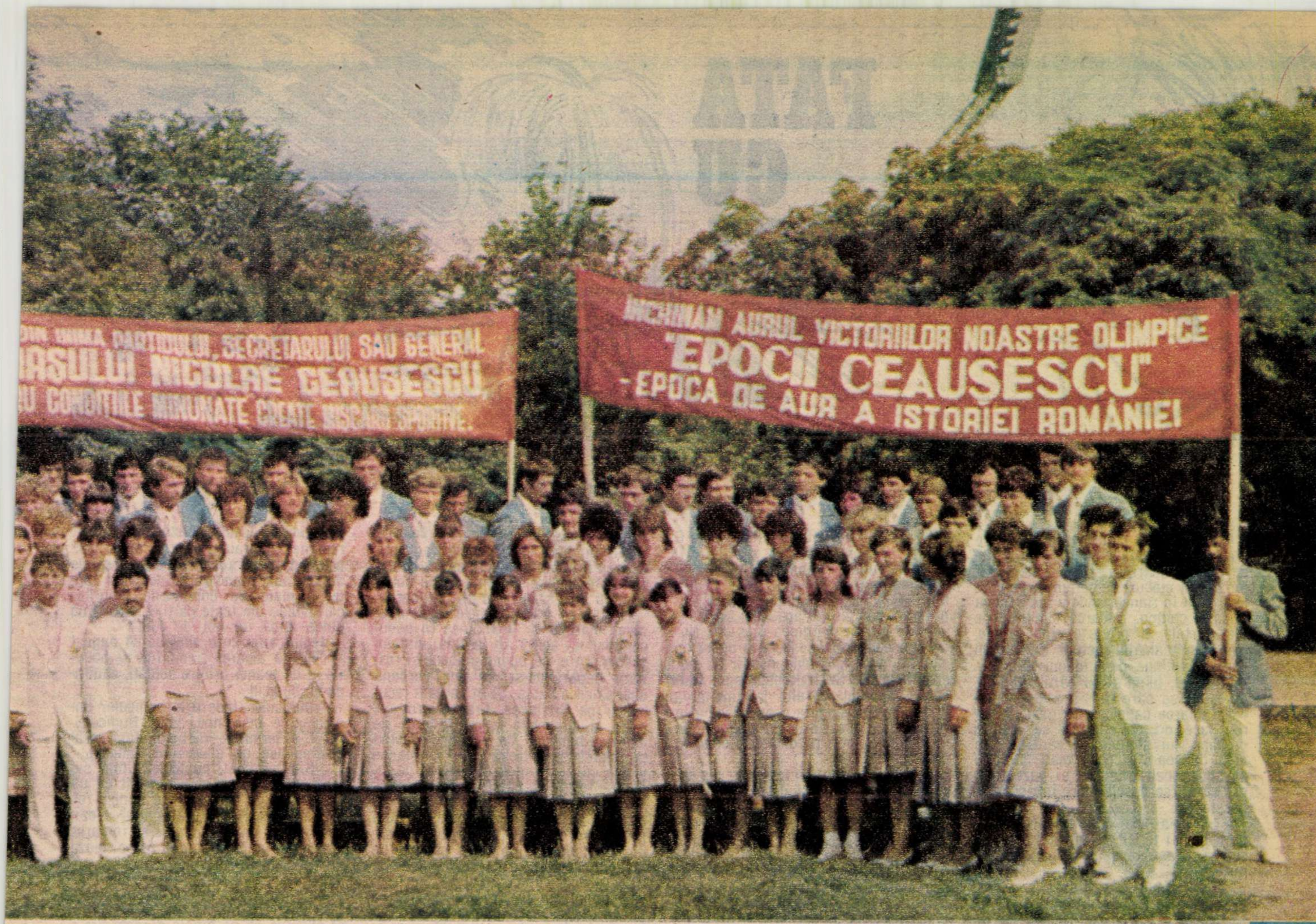
DIN INIMA PARTIDULUI, SECRETARULUI SĂU GENERAL
AŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU,
U CONDIŢIILE MINUNATE CREATE MIŞCĂRII SPORTIVE.
ÎNCHINĂM AURUL VICTORIILOR NOASTRE OLIMPICE
"EPOCII CEAUŞESCU"
-EPOCA DE AUR A ISTORIEI ROMÂNIEI

ici pe fruntea României

Patzaichin, care ne-au adus nu mai puţin de 8 medalii de aur. la canotaj — **Valeria Răcilă** (schif simplu), **Elisabeta Oleniuc** şi **Mărioara Popescu** (la două vîsle), **Elena Horvat** şi **Rodica Arba** (la două rame), **Titie Ţăran**, **Anişoara Sorohan**, **Ioana Badea**, **Sofia Corban** şi **Ecaterina Oancia** (la 4+1 vîsle). **Olga Bularda**, **Chira Apostol**, **Maria Fricioiu**, **Florica Lavric** şi **Viorica Joja** (4+1 rame), **Valer Toma** şi **Petru Iosub** (la două rame fără cîrmaci), iar la caiac — canoe, **Ivan Patzaichin** şi **Toma Simionov** (la canoe 2—1 000 m) şi **Agafia Constantin**, **Nastasia Ionescu**, **Tecla Marinescu** şi **Maria Ştefan** (la caiac 4)

Despre aceşti sportivi, despre „bătăliile pe care le-au dat în arenele Jocurilor Olimpice de la Los Angeles, despre ambiţia, dîrzenia şi dăruirea cu care au luptat, despre fierbintele patriotism pe care l-au dovedit şi cu acest prilej s-a scris şi se va mai scrie încă mult. Pentru că asemenea oameni exemplari, capabili de asemenea fapte deosebite, merită să fie cunoscuţi şi admiraţi, pentru că de la ei avem cu toţii de învăţat. Ne vom strădui să ne îndeplinim şi noi această plăcută obligaţie în paginile revistei noastre, în ale cărei viitoare numere vi-i vom prezenta pe cei mai mulţi dintre ei, vă vom oferi amănunte despre felul în care aceştia au reuşit să parcurgă lungul şi greul, dar, în acelaşi timp, fascinantul drum pînă la aurul olimpic.

FATA CU ULCIORUL

VICTORIA PIEPTAN

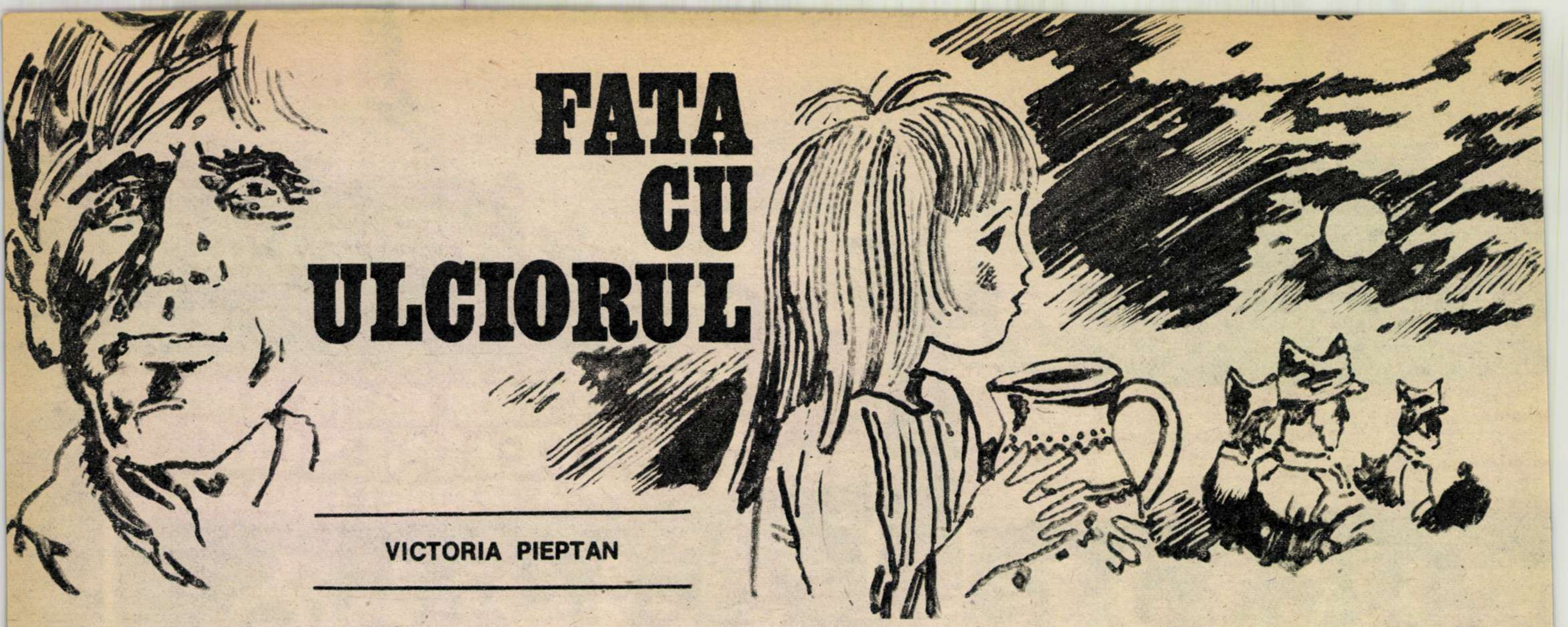

Dragoș și-a agățat undița de creanga unei sălcii pletoase crescute pe malul Dunării și studiază nerăbdător cîteva cioburi de ceramică pe care le-a găsit în ruinele unde a fost cîndva o casă canton. Întoarce cioburile pe toate fețele și privește cînd la ele, cînd la freamătul potolit al Dunării care se întinde de-a lungul țărmului.

Lîngă el, blînd și cu părul argintiu, răvășit i se pare că s-a așezat bunicul. Întoarce capul cu un gest pe care-l face ori de cîte ori se află în preajma lui și parcă-i zărește fața arsă de soare și ochii mari, străjuiți de sprîncenele stufoase și buzele aspre care i se deschid larg într-un zîmbet fericit.

– Ei, ce-ai mai aflat, nepoate?

Mișcat și fericit că bunicul îl lua în seamă, Dragoș a spus aproape cu semeție:

– Cred c-am aflat totul.

Nu era un răspuns pripit și nici nu se înșela, așa cum se înșelase verișorul său Constantin zis Delfinul, care nu vroia să înțeleagă nimic din ce le spusese bunicul, deși lucrurile erau foarte clare; că pe Șoseaua Portului a fost cîndva o casă. Vărul său nu face altceva decît să stea toată ziulica sub apă și de asta l-au și poreclit Delfinul, iar cînd se întîlnesc îl ironizează mereu: „Ce casă? Ce trupe de infanteriști și Dunărea revărsată? Ai căzut prizonierul unei idei și nimic mai mult! Mai bine bucură-te și tu de soare. Stai să ți se rumenească și ție obrajii. Nu mai răscoli atîta pămîntul după tot felul de cioburi." Poate că are dreptate Delfinul. Dragoș are trupul firav, iar obrazul îi este alb ca laptele. De aceea, poate, și bunicul l-a îndemnat ca să-și petreacă vacanța tot aici, la Dunăre.

„Aici e ochiul de lumină cel mai brăzdat de soare, aici sînt florile minunate ale cîmpiei și tot pe aici a alergat cîndva o fată. Arăta ca o sălbăticiune; desculță și cu părul răvășit de vînt, îmbrăcată într-o rochiță ponosită de țară; dar nespus de frumoasă!"

Dragoș ia în mînă o bucată de lut și continuă să lipească cioburile de ceramică găsite, apoi se ridică și privește spre depărtările tulburi. Siluete grăbite își aruncă umbrele lor negre peste plescăitul valurilor de parcă ar vrea să acopere strălucirea aurie a soarelui ascuns în apă.

Lui Dragoș i se pare că sînt chipuri de ostași români, ruși, slovaci... iar printre ei aleargă o fetiță desculță!

Seamănă cu fata pe care i-a descris-o bunicul.

Așa o fi fost? se întreabă Dragoș. „Așa a fost!" îi răspunde un bărbat oprit la doi pași. Dragoș tresare. O boare proaspătă venită din larg îi mîngîie fruntea. Nemișcat, el ascultă întîmplarea pînă la capăt. „Era în vara lui 1944, cînd tot cîmpul fusese cuprins de puhoiul de apă al Dunării revărsate pînă-n marginea orașului. Numai șoseaua rămăsese ca o limbă de pămînt uscat pe unde nemții își treceau trupele. Se îndreptau spre Balcani. Cantonul se afla la jumătatea drumului. Era singura așezare în calea nemților pe acest drum și singurul loc unde putea să-și potolească setea un drumeț.

Duduia pămîntul și trosneau din temelii pereții cantonului, sub greutatea tunurilor și tancurilor germane care treceau zi și noapte spre Dunăre, dar fetița nu se speria. Se uita de după perdeaua de la fereastră și cînd vedea că s-a îndepărtat plutonul de nemți ieșea afară cu un ulcior în brațe și ne dădea să bem apă. Era arșiță mare în lunca Dunării. Și de multe ori fata ne aducea apă și noaptea. Pentru că trupele germane treceau fără încetare. Era singurul drum și pentru prizonierii capturați de nemți și pentru noi, hamalii din port care eram siliți să muncim pentru ei.

În unele zile, nemții n-o lăsau să se apropie. O alungau cu brutalitate. Însă ea parcă nu-i auzea, alerga mai departe la convoaiele de răniți ca să le dea apă.

Cu pletele ei lungi, negre, arăta ca o sălbăticiune. Nu avea mai mult de 10–11 ani. O chema Tincuța.

Într-o zi un ofițer i-a ațînut calea.

– Pînă cînd ai de gînd să cari apă? a întrebat-o într-o românească stricată, trăgîndu-și cascheta pe-o sprînceană. De ce n-ai fugit cu ai tăi?

– Nu-I mai am decît pe bunicul, a șoptit fetița. Și am rămas să-i fiu de ajutor.

– Aha! Partizani! țipă neamțul și o lovi cu cravașa peste obraz.

Dulău, cîinele cantonierului, care n-o părăsea niciodată, se repezi la el. Ofițerul neamț trase cîteva gloanțe de pistol și cîinele se prăvăli schelălăind. Se tîrî apoi pînă lîngă fetiță unde muri.

După ce pleacă ofițerul neamț, Tincuța săpă o groapă în mîlul umed și clisos din malul apei unde îl îngropă pe Dulău.

A doua zi, fata văzu cu uimire că pe șosea nu mai treceau trupe germane. Ce se întîmplase? Apucă ulciorul de toartă și vru să se îndrepte spre fîntîna din curte, după apă. Pe policioară lîngă ulcior zări un bilet. Îl luă și recunoscu scrisul cu litere groase al bunicului. Citi pe nerăsuflate.

„Draga moșului. Nu se știe cînd mă întorc. Dunărea este blocată de nemți. Vezi că prin curtea cantonului trec cablurile lor telefonice. Pînă mîine poate că ar fi bine să nu mai ieși din casă".

Tincuța își frecă palmele ca un adevărat marinar și urcîndu-se în podul cantonului, agăță în bătaia vîntului băsmăluța ei cu buline galbene și roz. Văzu depărtîndu-se de sub coroana unei sălcii o barcă. Și în barcă îl recunoscu pe Cristache. Era feciorul cel mare al lui nenea Iancu, tovarăș de lucru cu bunicul. „Ce treburi o fi avînd pe aici?" se întrebă fata. Cristache vîslea cu capul mult aplecat și pe jumătate întors de parcă se ferea de urmărirea cuiva. Nu trecu mult și se auzi un țăcănit de mitralieră. Tincuța privi spre băsmăluța agățată deasupra cantonului și o văzu sfîșiată de gloanțe. Înțelese că s-a întîmplat ceva. Lăsă ulciorul lîngă puțul din curte și sări îmbrăcată în apă. Înotă pînă la cabluri și trase cu putere de ele. Cablurile însă se desprinseseră ușor și capetele lor retezate ieșiră la suprafața apei. De dinăuntrul lor părea să se audă un zgomot repetat. Un fel de ordin de luptă al nemților care nu mai putea să fie auzit la celălat capăt, care era în port.

Tincuța înțelese numaidecît fapa lui Cristache și, bucuroasă, ieși cu cablurile în mînă pînă la mal. În urma ei rafalele de mitralieră începură să muște apa. Fata simți acum un fior de gheață pe șira spinării și fugi cît putu de repede spre canton, dar o patrulă nemțească îi tăie calea. În frunte se afla ofițerul care-l împușcase pe Dulău.

– Partizani, dar?! Ajutor, da?! repetă ofițerul cu un zîmbet batjocoritor și își pregăti arma, dar în clipa aceea, de undeva, din salcia bătrînă de pe malul stîng al apei apăru în fața lor chiar Cristache cu alți cinci tovarăși ai săi, care-i somă pe nemți cu pistoale automate în mînă. Ofițerul scrîșni ceva printre dinți și se răsuci repede cu mîna pe trăgaci. Era însă tîrziu fiindcă țeava de la automatul lui Cristache era lîngă pieptul ofițerului.

– Kaput războiul! strigă Cristache. Gata, s-a terminat, spuse el și făcu un semn ca nemții să-l înțeleagă mai bine. neavînd încotro, nemții aruncară armele, ridicară brațele și cu capetele plecate se îndreptară spre camionul care aștepta în fața cantonului.

Pe tîmpla lui Cristache se scurgea o șuviță de sînge. După ce tovarășii săi îi urcară pe nemți în camion, Tincuța îl duse pe Cristache în canton, unde se prăbuși ca un trunchi de copac la podea.

În timpul acesta divizii ale armatei române coborau din oraș spre port, ocupînd toată șoseaua. Cîteva rafale de mitralieră anunțară începutul luptei, urmate de bubuiturile tunurilor care vuiau din toate părțile, ascunzînd lunca după un nor de fum.

Veniră apoi zorii zilei de 24 august și Tincuța aleargă tremurînd de bucurie și de teamă printre soldați, căutîndu-și bunicul.

– Bunicule! Unde ești, bunicule? Bunicule, ce înseamnă asta? Bunicule!

– S-a terminat, războiul, fata mea! îi răspunse un glas surd, îndesat.

– S-a terminat, bunicule? Chiar s-a terminat? Și fata a încremenit cu ulciorul plin la doi pași de bunicul ei.

Dragoș își scutură capul trezit parcă dintr-un vis lung și se întoarse către bărbatul îmbrăcat într-o bluză de marinar care i-a spus această poveste. E un bărbat trecut de 60 de ani, cu părul alb, dar cu trupul înalt și bine legat. Băiatul se uită la chipul lui și observă că pe tîmpla dreaptă are o cicatrice.

– Nu cumva dumneavoastră sînteți?... îngăimă emoționat Dragoș.

– Poate eu, poate că bunicul tău...

– Cum, și bunicul? De asta nu-mi termina el niciodată povestea!

– Ei, dar să știi că ai reușit să reconstitui bine ulciorul, îl luă repede cu vorba bărbatul îmbrăcat cu bluză de marinar și întinzîndu-i mîna i se recomandă scurt: Iancu.

– Vă place? se bucură Dragoș.

– Este întocmai cum a fost și te ivit să mergem să-l inventariem la muzeul orașului chiar astăzi. Poate că ulciorul acesta o să spună oamenilor cine a fost Tincuța.

– Fata cantonierului de pe Șoseaua Portului, precizează Dragoș.

– Da, aprobă bărbatul cu părul alb. De altfel această faptă a ta m-a făcut să-ți povestesc întîmplarea despre fata cu ulciorul.

– Și verișorul meu nu voia să înțeleagă deloc acest lucru. Știți, el...

– Știu, știu! Dar află că nu e băiat rău. A vrut numai să te ambiționeze. Fiindcă el m-a trimis la tine.

– Cine? Constantin?! întreabă uluit Dragoș. Atunci să-l așteptăm să iasă din apă.

– Nu mai este nevoie. El ne așteaptă la muzeu.

– E nemaipomenit verișorul ăsta al meu. Știți, parcă seamănă cu bunicul.

Și pe chipul lui Dragoș apăru un zîmbet fericit de împăcare și de mulțumire.

O faptă deosebită

EVOCARE DE *Mioara Vergu*

Paul avea chipul rotund, doi ochi căprui, mari, jucăuşi, iscoditori. Bătu întîi în poartă, apoi se apropie şi zise politicos:

— Sărut Mîna! Ucu-i acasă?

Ucu. Aşa-i spuneau prietenii lui Radu.

— Acasă, poftim! răspunse mama lui Radu. Astăzi ce năzbîtii mai puneţi la cale? O luaţi de dimineaţă...

— Noi, nu... rosti Paul pînă să pătrundă în camera unde era prietenul său.

Cum deschise uşa, Ucu sări să-l întîmpine. Părul blond îi era mai cîrlionţat acum, după somn, nasul mai în vînt, ochii mai albaştri.

— Astăzi mergem în Luncă. Ne jucăm de-a Robinson Crusoe. Tu o să fii Vineri.

— Cum să fiu Vineri? încercă să se împotrivească Paul. Vineri nu era în clasa a V-a... Dar dacă zici tu...

După cîteva minute, băieţii ieşiră în curte.

— Hei, Radu, Paul unde aţi plecat aşa cu zor? Iar cu ştrengăriile?

— Nu, mamă. Facem o expediţie în Luncă.

— Daa?! N-ar fi mai bine să faceţi o expediţie pînă la taică-tu, să-i duceţi de mîncare?

— Ne ducem şi la tata, sigur că ne ducem! spuse resemnat Radu.

Tatăl lui Radu era mecanic. Muncea toată ziua la Ateliere. Pleca dimineaţa în zori şi se întorcea noaptea, tîrziu. Cînd nu era foarte obosit îi spunea lui Radu cum o să fie după război. Radu îl asculta îngîndurat şi parcă neîncrezător. Întreba:

— Dar cînd o să se termine războiul? Mai ţine mult?

Nea Gheorghe îi ciufulea părul:

— Nu mai ţine... Se termină repede...

— Să nu vă luaţi cu joaca şi să întîrziaţi.

— N-o să întîrziem...

Dar abia ieşiţi pe poartă, Ucu zise:

— Direcţia Lunca! Trecem puţin să vedem unde ne jucăm şi apoi la tata, la Ateliere. E încă dimineaţă.

Vorbind, alergînd ori căsnindu-se să stabilească regulile jocului, se treziră în Luncă. Deodată...

— Sst, ia stai! Parcă s-a auzit un glas. Tu n-ai auzit? Cine o fi?

— Mi-e frică. Hai să fugim!

— Hei, copii, copii, nu vă speriaţi, veniţi mai aproape!

Glasul cobora dintr-o salcie bătrînă şi scorburoasă. Se apropiară. Un om, un necunoscut, ars de soare, cu o şapcă de ceferist îi privea cu prietenie.

— N-aţi văzut prin apropiere vreun sticlete?

— Adică vreun poliţist?! Nu, nene, n-am văzut.

— Mai uitaţi-vă o dată de jur-împrejur.

S-au îndepărtat. Paul spre stînga, Ucu spre dreapta. Dar s-au întors repede. Ucu spuse pe nerăsuflate:

— Nene, eu am văzut un domn cu pălărie...

Necunoscutul întrebă:

— Unde l-ai văzut?

— Cam pe acolo, pe lîngă plopul acela înalt.

Necunoscutul îşi ridică şapca cu un deget, îşi şterse fruntea de sudoare şi mormăi:

— Aşa, vasăzică. Da' ia stai... Eu pe tine parcă te-aş cunoaşte. Nu eşti tu băiatul lui Gheorghe Nedelcu? Tatăl tău, din cîte ştiu, e mecanic la Ateliere.

— Da, nene. Eu sînt Radu. Şi el e Paul, colegul meu de clasă.

— Şi ce căutaţi pe-aici?

Radu ezită o clipă, apoi spuse:

— Aici e insula noastră. Ne jucăm... Eu sînt Robinson Crusoe, iar Paul e Vineri...

— Şi cu sufertaşul ce faceţi? Aveţi pe-aici vreun căţel sau vreun pui de vulpe?

Radu zîmbi:

— Nu, nene. Mergem la tata. Îi duc de mîncare. Da'e încă dimineaţă... Şi i-am spus lui Paul să trecem întîi pe la insula noastră.

Necunoscutul privi lung, surîzător, cînd spre unul, cînd spre celălalt. Spuse:

— Voi sînteţi băieţi de nădejde. Aţi putea să-mi fiţi de mare ajutor.

— Cum, nene? întrebă Radu.

— Păi, foarte simplu. Voi cunoaşteţi oraşul? Ştiţi cam pe unde-i Strada Lungă?

— Da! De la şcoală, a doua la stînga.

— Atunci e-n ordine, spuse necunoscutul şi scoase din sîn un pachet. Ascundeţi pachetul acesta în sufertaş. Că din cîte-mi dau eu seama, nu-i plin...

— Aşa-i, nene, spuse Radu. Numai două castronaşe-s pline. Celelalte două-s puse numai aşa, ca să nu se verse supa...

Necunoscutul zîmbi iar şi spuse:

— Puneţi pachetul cam la mijloc. Aşa. Şi acum direcţia Strada Lungă. Dar cu o condiţie. Nimănui nici o vorbă că m-aţi văzut sau că aveţi pachetul la voi. Dacă vă întreabă careva, spuneţi că-i duceţi mîncarea lui nea Gheorghe Nedelcu, la Ateliere... Şi-ar mai fi ceva. La numărul 25 o să vă deschidă un om mărunt şi negricios, ciung de-o mînă. Numai lui să-i daţi pachetul. Dacă vă întreabă de ce n-am venit eu, îi spuneţi că lalelele au fost tăiate. Restul o să înţeleagă el! Şi acum, repede, la drum. Nu mai trebuie să pierdeţi nici o clipă...

Radu şi Paul îl priviră pe necunoscut, apoi se îndepărtară pe poteci numai de ei ştiute. În marginea oraşului s-au oprit şi s-au uitat în urmă să vadă dacă nu cumva erau urmăriţi. Pe Strada Mare s-au întîlnit cu o patrulă germană care însă nu le-a dat nici o atenţie. „Ce caraghioşi sînt cu mersul lor ţeapăn!" — şopti Paul. Trecură pe lîngă şcoală, apoi intrară pe Strada Lungă. În dreptul numărului 25 staţiona o maşină. În curte, un om fără un braţ se uita cînd spre casă, cînd spre stradă.

Radu a înţeles. Sticleţii erau în casă. Căutau ceva. Poate chiar pachetul din sufertaş. Trebuiau să-i aştepte să plece.

— Nu putem intra. Ne întoarcem mai tîrziu. Ne oprim pe maidanul de acolo şi jucăm şotron, spuse Radu, căruia niciodată nu i-a plăcut şotronul. A găsit o bucată de cărămidă, a desenat un şotron şi l-a invitat pe Paul să joace.

— Dar... e mai bine să mergem! Ne aşteaptă nenea Gheorghe!

— Fii atent cum arunci cu piatra şi nu mai vorbi atîta.

Din curte, omul fără un braţ se uita la ei. Apoi, cînd chiar şi Radu începuse să se plictisească, au ieşit oamenii Siguranţei gesticulînd nervos: „Zici că n-ai nici o legătură? Bineee! Lasă că mai vorbim noi şi altfel"... Maşina a demarat scurt. După ce nu s-a mai văzut, Radu s-a apropiat, a intrat în curte.

— Nene, am adus pachetul!

— Ce pachet, copile? Nu ştiu despre ce vorbeşti.

— Ba da, nene. Lalelele au fost retezate... Şi am venit eu.

— Aşa... Al cui eşti tu măi, băiatule? Şi cum te cheamă?

— Radu, nene. Sînt al lui Gheorghe Nedelcu. Tata e mecanic la Ateliere. Cel de afară este Paul, prietenul meu.

Privind cu atenţie în jur, omul luă pachetul, dispăru pentru un moment şi se întoarse.

— Radu, tu eşti băiat mare. Ascultă, te duci în Strada Salcîmilor, o ştii, da? la numărul 7, şi-ntrebi de nenea Victor. E un bărbat înalt, blond, cu un semn pe obraz. Îi spui să aibă grijă. Îi spui că la mine, la nenea Ion, au „scuturat". Aşa să spui! Ţii minte? Altcuiva să nu-i spui. Ai înţeles? Nu întîrzia.

Paul ardea de nerăbdare să afle ce s-a întîmplat. Radu însă nu scotea o vorbă. În Strada Salcîmilor, nenea Victor era chiar la poartă. L-a ascultat cu atenţie, apoi l-a rugat să nu mai spună nimic la nimeni. „N-o să spun, gîndi Radu. Dar în jurnalul meu, la data de 23 August 1944, în locul expediţiei «Robinson Crusoe» o să notez o expediţie mult mai pasionantă".

Drumul pînă la Ateliere l-au făcut dintr-o suflare. Tatăl său i-a primit zîmbind, ştergîndu-şi sudoarea cu mîneca salopetei.

— Mi-ai adus de mîncare? Chiar că mi-era foame. Şi tu ce faci, Paul?

Seara, tîrziu, tata a venit acasă. Era obosit şi preocupat. L-a luat pe Radu pe după umeri şi i-a spus:

— Radu, azi ai făcut o faptă deosebită. Sînt mîndru de tine!

S-a adresat apoi mamei: „A căzut Antonescu. Îi alungăm pe hitlerişti. Oamenii sînt la posturi, înarmaţi. Radu al nostru a contribuit la pregătirea acţiunii. El a dus manifestele prin care s-a făcut organizarea muncitorilor. Acum trebuie să plec. Trebuie să fiu la Ateliere."

UZINA METEO

– Alo? Centrul de dirijare a ploii? Am dori o ploicică de 10 l/mp între orele 18,00 și 19,00...

Multe isprăvi socotite ieri imposibile au ajuns azi la îndemîna tuturora. Dar dirijarea fenomenelor meteo?

Radiografia ploii

În atmosferă totul se desfășoară la proporții gigantice. Un nor mijlociu poate înmagazina apa unui lac de mulți kilometri pătrați. Această apă se află însă divizată în picături atît de mici încît curenții calzi, ascendenți din atmosferă sînt suficient de puternici pentru a le menține în aer.

Pentru formarea unei adevărate picături de ploaie trebuie ca un factor sau altul să provoace contopirea a nenumărate micropicături. Cînd umiditatea este foarte ridicată, acest fenomen se produce spontan, ca și atunci cînd temperatura permite formarea de microscopice cristale de gheață.

Ploaia la comandă

Pe oamenii de știință îi preocupă însă provocarea ploii. Teoretic, pentru aceasta ar fi suficient să se împrăștie deasupra norului care nu vrea să-și cedeze apa o „ploaie" de microcristale de sare marină sau clorură de calciu anhidră. Detonarea unei cantități de propan sau „însămînțarea" norului cu cristale de gheață carbonică, iodură de argint etc. ar provoca o răcire bruscă și astfel apariția cristalelor de gheață în jurul cărora s-ar forma picăturile de ploaie.

Experiențele arată însă că rezultatele aplicării acestor metode nu sînt sigure. În plus, avem de-a face cu imense cantități de substanțe ce trebuie transportate și pulverizate în zone anume, care se deplasează continuu, ceea ce ridică enorm costul operației.

Fabrica de nori

În toate aceste experiențe, condiția primordială este prezența... norului. Dacă nu-l avem, trebuie să-l fabricăm. Nimic mai simplu – pe hîrtie. Ar fi suficient să se creeze un lac artificial destul de întins, înconjurat de un brîu larg de sol înnegrit. Concentrînd căldura, solul întunecat ar grăbi evaporarea apei din lac, ar stimula formarea curenților de aer ascendenți și astfel a norului. Pentru accelerarea procesului ar fi necesar un „horn" larg, înalt de cîteva sute de metri. Odată vaporii ajunși la o înălțime convenabilă, dacă temperatura este destul de scăzută, norul se poate constitui...

Asupra grindinei, foc!

Grindina se formează atunci cînd curenții ascendenți de aer cald sînt deosebit de puternici, putînd susține „germenii" grindinei pînă capătă dimensiunile cunoscute. Pentru a preveni grindina trebuie fie să diminuezi curenții ascendenți, fie să declanșezi ploaia pînă ce cristalele de gheață nu ating dimensiuni prea mari. Armele sînt substanțele chimice amintite, dar ele trebuie să „însămînțeze" norii din timp. Practic, se trage asupra norilor cu obuze și rachete purtătoare de pulberi cristalizatoare, care sînt făcute să explodeze în centrul norilor. Atît pulberile cît și unda de șoc a exploziei precipită picăturile, împiedicînd formarea grindinei.

O experiență pozitivă are în acest domeniu Argentina. Dar procedeul nu este încă definitiv pus la punct...

Risipirea ceții

Ceața e doar un nor aflat la sol. Pentru risipirea ei, oricare din metodele amintite ar fi aplicabilă. Se mai practică încălzirea atmosferei în vecinătatea pistelor de aterizare, provocîndu-se evaporarea picăturilor de apă. Uneori se pun în funcțiune motoare de turboreactor care ejectează gaze aprinse. Procedeul e însă costisitor și nesigur.

Se mai utilizează... baloane de săpun pline cu hidrogen. Ele captează picătura de apă, se îngreunează, coboară; cînd picătura se desprinde, căzînd, balonul de săpun urcă iar, captînd alte și alte picături. Apar totuși inconveniente majore: curenți calzi, turbulenți, apoi săpunirea pistei, care devine alunecoasă...

Cînd ceața e densă și subțire, iar aerul uscat, se vîntură cu ajutorul elicopterelor aflate în zbor aproape staționar. Simpla amestecare a aerului permite evaporarea micropicăturilor.

Domesticirea ciclonului

O „ploaie" de nuclee de iodură de argint poate obliga turnul rotitor al unui ciclon să se lățească și să-și reducă forța la centru. Un efect mai sigur s-ar obține reducîndu-se evaporarea marină prin aplicarea pe mari suprafețe ale oceanelor a unui strat molecular impermeabil sau prin... umbrirea mării cu ajutorul norilor artificiali!

În primul caz se pune problema descoperirii cicloanelor în stare incipientă și a acționării în centrul acestora. Acoperirea mării rămîne o propunere utopică. Să mai insistăm asupra efectelor ecologice ale unei asemenea încercări?

Combătînd înghețul nocturn

Răcirea nocturnă a timpului primăvara poate avea efecte dezastruoase asupra livezilor și grădinilor. Fenomenul se produce în nopțile senine și calme ale anotimpului, cu atmosferă pură și relativ uscată. Pentru a-l combate, s-ar putea acoperi zona cu un val ușor, care nu ar permite căldurii terestre să se piardă... O altă cale ar fi crearea artificială de nori joși, denși, bine încărcați cu apă, produși cu ajutorul arzătoarelor. Asemenea nori s-ar putea obține umezind aerul chiar la începutul nopții. Încălzirea aerului cu ajutorul unor arzătoare stimulează amestecul aerului cald și rece. În cazuri grave, elicele elicopterelor în mers staționar pot încălzi straturile de aer din apropierea solului, amestecîndu-le.

*

Există de pe acum o meteorologie experimentală. Vom vedea apărînd institute de dirijare a vremii? De ce nu? Secolul XXI e tot mai aproape.

1

2

3

4

5

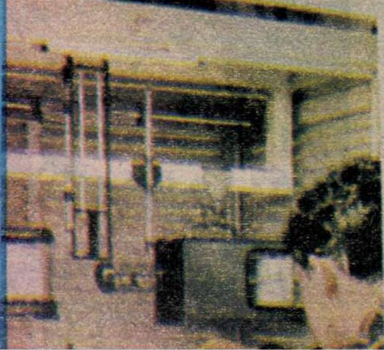

6

1. Meteorologia globală, teren fertil pentru cooperarea internațională.

2. Un nor de grindină a fost interceptat!

3. Cheia succesului o formează măsurătorile precise: a intensității și direcției vîntului...

4. ...a temperaturii solului...

5. ...a temperaturii și umidității aerului...

6. ...a precipitațiilor.

de VACANȚĂ

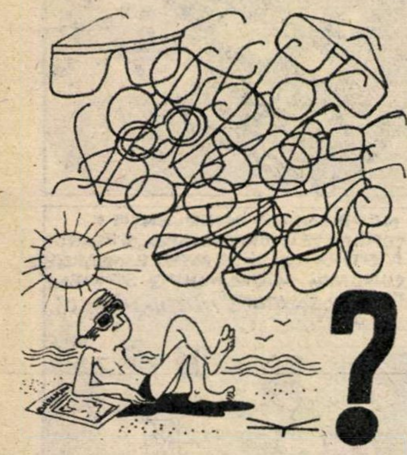

CÎTE MODELE DE OCHELARI DE SOARE APAR ÎN DESEN?

FEL DE FEL

ORIZONTAL și VERTICAL: 1) Judeţ (od.) 2) Fluviu în America Latină. 3) Amestecă. 4) Stare. 5) Iluminau în trecut. 6) Trage aţa. Taie. 7) Trecut cu vederea.

Ioana Cobzaru,
Ploieşti

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3						■	
4							
5						■	
6			■		■		
7							

BIBLIOTECĂ

Rafturi pline de cărţi noi
Scot ades cîte-un suspin:
„Doar bunicii vin la noi,
Nepoţeii mai puţin".

GHEORGHE ZARAFU

ÎN ACEST DESEN SÎNT ÎNFĂȚIȘATE FIGURI — PERECHI. DOAR DOUĂ SÎNT DIFERITE. CARE?

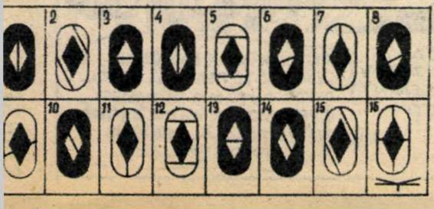

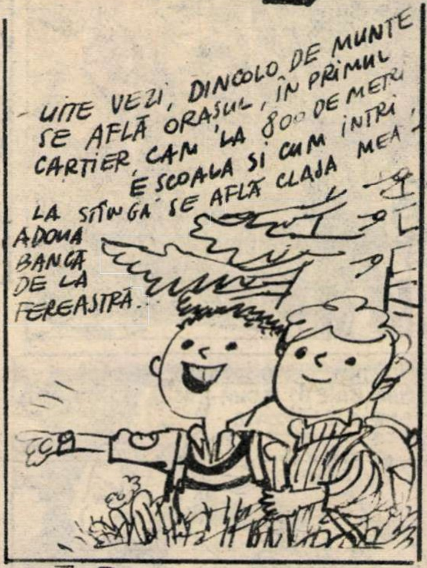
– UITE VEZI, DINCOLO DE MUNTE SE AFLĂ ORAȘUL, ÎN PRIMUL CARTIER, CAM LA 800 DE METRI E ȘCOALA ȘI CUM INTRI, LA STÎNGA SE AFLĂ CLASA MEA – A DOUA BANCĂ DE LA FEREASTRĂ.

De sezon

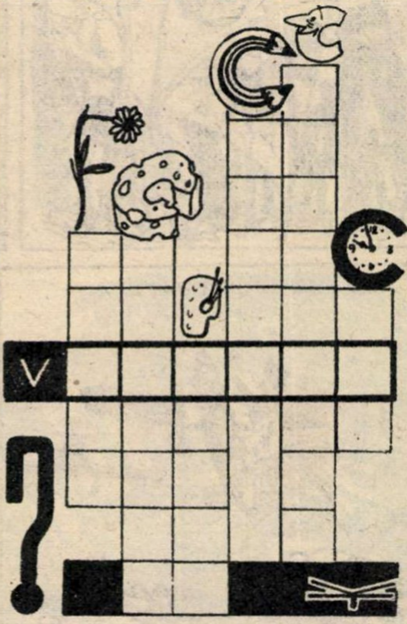

ÎNTR-O EXPEDIȚIE, CÎȚIVA PIONIERI AU FOST SURPRINȘI DE PLOAIE. UNDE SÎNT?

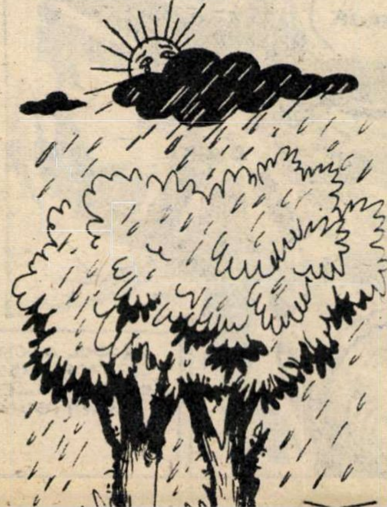

FOC DE TABĂRĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1								▲			
2						▲					
3					▲						
4			▲					▲		▲	
5							▲				
6						▲					
7					▲				▲		▲
8		▲				▲					
9	▲			▲			▲				
10			▲					▲			
11									▲		

ORIZONTAL: 1) Autorul compoziției „În tabără la noi". Gen de manifestare deosebit de îndrăgit de copii, care finalizează activitățile dintr-o tabără. 2) „Mulțumim din inimă partidului" este unul dintre cîntecele pionierești ale acestui compozitor. Autorul cîntecului „Foc de tabără". 3) Din Țara Oașului. Poet clasic român, căruia îi aparține poezia „Pe plaiul muntelui". 4) Georgescu Sanda. Prăjitură festivă. 5) Manifestare a veseliei în jurul focului de tabără (pl.) Personaj din mitologia scandinavă. 6) Electrod negativ (pl.) Piatră-acră. 7) Mititei. Rîuri și lacuri. 8) Insecticid foarte activ. Locul de naștere al fondatorului învățămîntului în limba română din Țara Românească. 9) Clasă (abr.). Din gros! Fluviu în U.R.S.S. 10) Prima notă. Versurile sale au stat la baza unui „Cîntec pionieresc" compus de M. Constantin. Delicat. 11) Programul prezentat în jurul focului de tabără. La semn!
VERTICAL: 1) Alcătuit din cîntece, poezii, dansuri, montaje literare și încheiat cu „La revedere, tabără dragă" (pl.). Desigur. 2) Compozitor italian, autor al operei bufe „Valiza schimbată". Grup muzical inclus în programul prezentat în jurul focului de tabără. 3) În tomate! Autorul versurilor cîntecului „Partidul ni-i lumina" de Gh. Bazavan. 4) Imaginația, care contribuie la buna organizare și desfășurare a focului de tabără. De două ori. 5) Început entuziast! Prefix cu semnificație auditivă. Făcut fire. 6) Localitate în Franța. Așezămînt de vacanță. 7) Care nu are urechi (zool.). Potolește ultimele flăcări ale neuitatului foc de tabără. La diapazon. 8) În deschidere! Cuprinși de un farmec de basm, participă la programul focului de tabără. 9) O poezie satirică. Reglarea automată a frecvenței (abr.) 10) Rîu în republica Togo. Loc ales pentru focul de tabără. 11) Autorul a 84 „Cîntece pentru copii" (Dimitrie). Scriitor din a cărui creație cităm nuvela „În vacanță".
DICȚIONAR: ELLI, OET, IANA, CRE, ANOT, OGU.

LA SPECTACOL

(Criptografie: 5, 6, 2, 7)

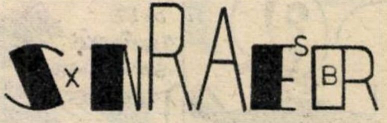

HORTICOLĂ

(Criptografie: 2, 7, 2, 5, 9)

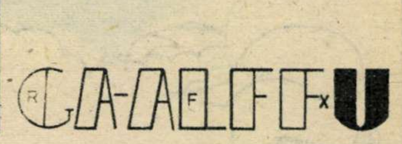

Cutezătorii

Redactor șef ***MIHAI NEGULESCU****. Secretar responsabil de redacție:* ***OVIDIU ZOTTA****.*
Responsabil de număr: ***HORIA ARAMĂ****. Prezentarea artistică:* ***IOAN DONCA****.*
Prezentare tehnică: ***ION MIHĂESCU***

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12 20 telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

9

SCENARIU: SANDU ALEXANDRU DESENE: PUIU MANU

OPERATIUNEA "CER SENIN"

11

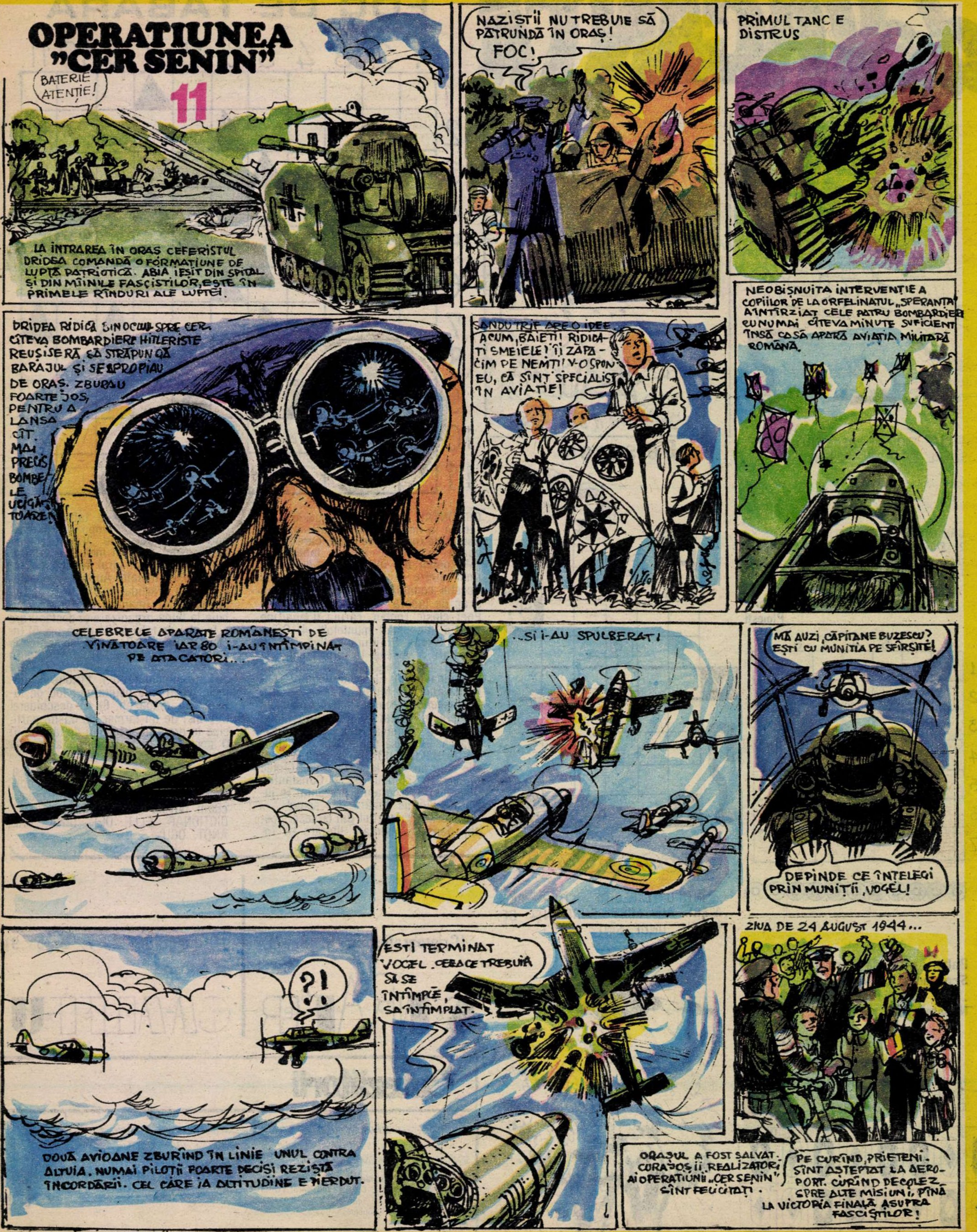
BATERIE ATENȚIE!
LA INTRAREA ÎN ORAȘ CEFERISTUL DRIDEA COMANDĂ O FORMAȚIUNE DE LUPTĂ PATRIOTICĂ. ABIA IEȘIT DIN SPITAL ȘI DIN MÎINILE FASCIȘTILOR, ESTE ÎN PRIMELE RÎNDURI ALE LUPTEI.
NAZIȘTII NU TREBUIE SĂ PĂTRUNDĂ ÎN ORAȘ!
FOC!
PRIMUL TANC E DISTRUS
DRIDEA RIDICĂ BINOCLUL SPRE CER. CÎTEVA BOMBARDIERE HITLERISTE REUȘISERĂ SĂ STRĂPUNGĂ BARAJUL ȘI SE APROPIAU DE ORAȘ. ZBURAU FOARTE JOS, PENTRU A LANSA CÎT MAI PRECIS BOMBELE UCIGĂTOARE!
SANDU TRIF ARE O IDEE.
ACUM, BĂIEȚI! RIDICAȚI SMEIELE! ÎI ZĂPĂCIM PE NEMȚI! V-O SPUN EU, CĂ SÎNT SPECIALIST ÎN AVIAȚIE!
NEOBIȘNUITA INTERVENȚIE A COPIILOR DE LA ORFELINATUL „SPERANȚA" A ÎNTÎRZIAT CELE PATRU BOMBARDIERE CU NUMAI CÎTEVA MINUTE SUFICIENT ÎNSĂ CA SĂ APARĂ AVIAȚIA MILITARĂ ROMÂNĂ.
CELEBRELE APARATE ROMÂNEȘTI DE VÎNĂTOARE IAR 80 I-AU ÎNTÎMPINAT PE ATACATORI...
...ȘI I-AU SPULBERAT!
MĂ AUZI, CĂPITANE BUZESCU? EȘTI CU MUNIȚIA PE SFÎRȘITE!
DEPINDE CE ÎNȚELEGI PRIN MUNIȚII, VOGEL!
?!
DOUĂ AVIOANE ZBURÎND ÎN LINIE UNUL CONTRA ALTUIA. NUMAI PILOȚII FOARTE DECIȘI REZISTĂ ÎNCORDĂRII. CEL CARE IA ALTITUDINE E PIERDUT.
EȘTI TERMINAT VOGEL. CEEA CE TREBUIA SĂ SE ÎNTÎMPLE, S-A ÎNTÎMPLAT.
ZIUA DE 24 AUGUST 1944...
ORAȘUL A FOST SALVAT. CURAJOȘII „REALIZATORI" AI OPERAȚIUNII „CER SENIN" SÎNT FELICITAȚI.
PE CURÎND, PRIETENI. SÎNT AȘTEPTAT LA AEROPORT. CURÎND DECOLEZ SPRE ALTE MISIUNI, PÎNĂ LA VICTORIA FINALĂ ASUPRA FASCIȘTILOR!

SFÎRȘIT

Din sumar:

● Jurnal de bord pionieresc (pag. 4-5)
● De vorbă cu marile noastre campioane olimpice la gimnastică (pag. 6-7)
● Almanah de vacanță (pag. 10-11)
● „Alături de grăniceri de strajă patriei“(pag. 12)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

36

JOI, 6 SEPTEMBRIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 883)

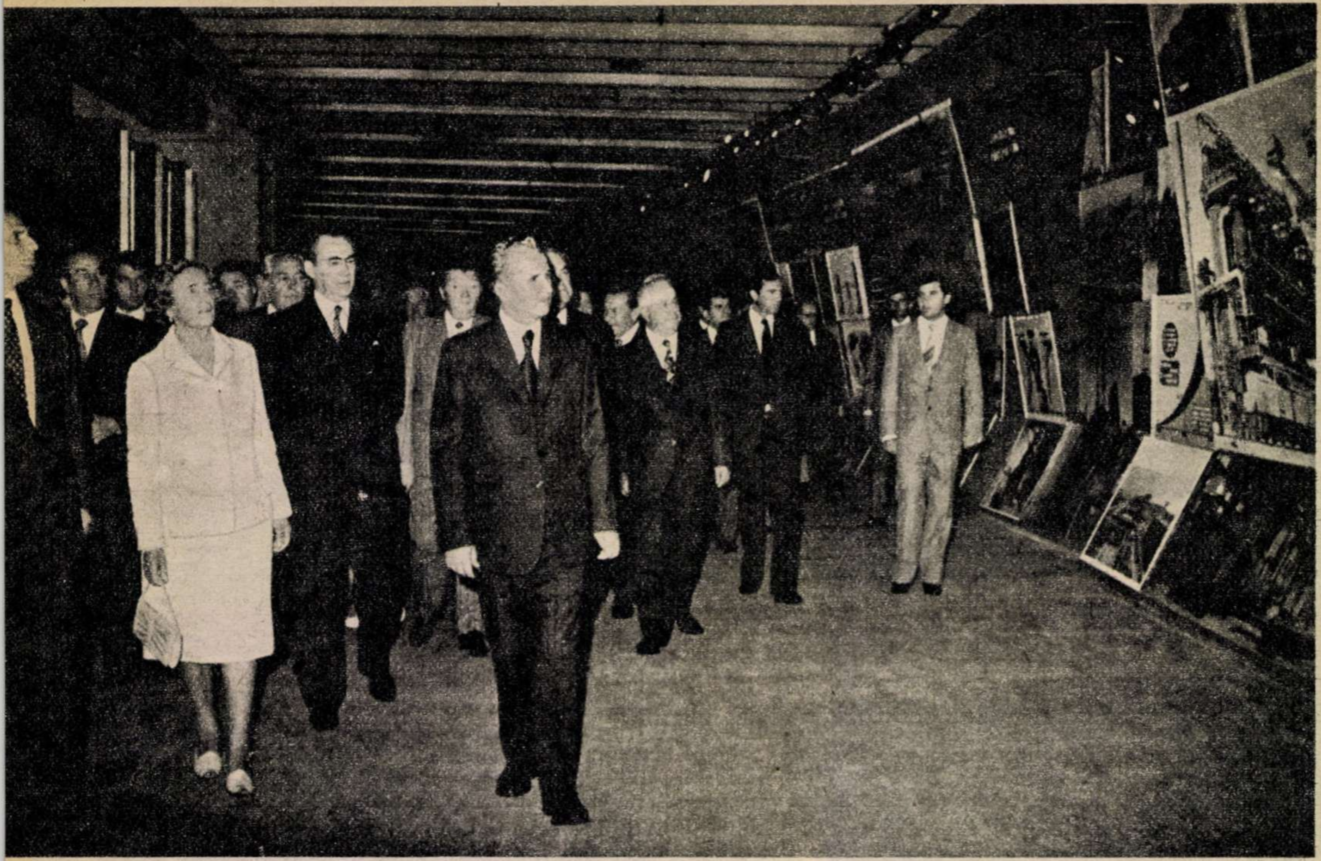

EXPOZIŢIA „DEZVOLTAREA ECONOMICĂ ŞI SOCIALĂ A ROMÂNIEI"

Inaugurată, de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, în anul 40 al libertăţii noastre, Expoziţia „Dezvoltarea economică şi socială a României" relevă, cu ajutorul imaginilor, datelor şi exponatelor profundele transformări revoluţionare petrecute în România, care au determinat schimbarea din temelii a societăţii româneşti şi au asigurat victoria socialismului pe pămîntul patriei. Ea conturează imaginea luminoasă a României de astăzi, care, într-o perioadă istorică scurtă, s-a transformat dintr-o ţară agrară, slab dezvoltată, într-un stat industrial-agrar, cu o industrie viguroasă, modernă, cu o agricultură socialistă în plin progres, cu un nivel de viaţă materială şi spirituală în continuă creştere.

Este o realitate profundă confirmată necontenit de viaţă – şi relevată cu pregnanţă de expoziţie – că momentul înscrierii ferme a României pe calea progresului l-a constituit Congresul al IX-lea al partidului, care a inaugurat cea mai bogată etapă în înfăptuiri din întreaga noastră istorie, a adus un spirit înnoitor în toate domeniile construcţiei socialiste, determinînd adînci prefaceri revoluţionare în societatea românească. Această etapă, înscrisă cu litere de aur în istoria patriei, poartă pecetea gîndirii şi acţiunii cutezătoare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, preşedintele republicii, care a avut şi are un rol esenţial, determinant, în elaborarea şi înfăptuirea politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, în dinamizarea întregii opere de construcţie a noii societăţi în România, în stabilirea şi aplicarea celor mai corespunzătoare soluţii pentru accelerarea progresului ţării, pentru ridicarea calităţii vieţii întregului popor.

Expoziţia reliefează, cu forţa celei mai vii realităţi, marea putere de creaţie a poporului nostru, care, liber şi stăpîn pe soarta sa, înfăptuieşte, printr-un impresionant efort constructiv, politica partidului, înălţînd edificiul luminos al României socialiste şi asigurînd înaintarea ei spre comunism.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşa Elena Ceauşescu, ceilalţi tovarăşi din conducerea partidului şi statului au fost invitaţi, la intrarea în pavilionul central, să viziteze sectorul care prezintă indicatorii sintetici ai dezvoltării economice şi sociale pe ansamblul ţării şi în profil teritorial. Această secţiune este prefaţată de cuvintele secretarului general al partidului: „La cea de-a 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă, poporul român se prezintă cu victorii istorice în toate domeniile de activitate".

Grafice şi cifre atestă că desfăşurarea largă a procesului de industrializare a ţării, de modernizare a forţelor de producţie, pe temeiul unui intens proces de acumulare, a asigurat crearea, într-un timp relativ scurt, a unei puternice baze tehnico-materiale, capabilă să susţină înaintarea României pe calea progresului şi prosperităţii, ridicarea continuă a nivelului de trai al întregului popor. Comparativ cu anul 1945, volumul investiţiilor era de 25 de ori mai mare în 1965 şi este de 108 ori mai mare în acest an, ceea ce a determinat creşterea rapidă a fondurilor fixe din economie. Din cele 2 614 miliarde lei fonduri fixe existente în prezent, peste 90 la sută au fost puse în funcţiune după anul 1965. Dacă în perioada 1945–1964 au intrat în producţie doar 1 371 capacităţi, în intervalul 1965–1984 numărul acestora a atins 8 541, ceea ce înseamnă că, în medie, în fiecare zi din această perioadă a fost pusă în funcţiune cîte o capacitate productivă importantă.

Creşterea gradului de echipare a economiei a sporit vertiginos numărul personalului muncitor – de la 1,3 milioane în 1945 la 4,3 milioane în 1965 şi la circa 7,6 milioane în acest an. Totodată, a crescut mult şi numărul cadrelor cu studii superioare: de la 70 000 în 1945 la 230 000 în 1965 şi apoi la 610 800 în acest an.

Gradul înalt de tehnicitate al obiectivelor create în industrie – ramură hotărîtoare pentru progresul întregii economii – a asigurat concomitent cu creşterea volumului şi îmbunătăţirea sensibilă a structurii forţei de muncă, o sporire rapidă a productivităţii muncii – de 5,4 ori în anul 1965 şi de 16 ori în 1984 comparativ cu 1945.

O caracteristică definitorie a procesului de industrializare de după Congresul al IX-lea a constituit-o dezvoltarea prioritară în ritmuri înalte a ramurilor şi subramurilor de vîrf ale industriei.

Dezvoltarea rapidă a industriei a determinat profunde transformări înnoitoare în agricultură, în toate celelalte ramuri şi subramuri ale economiei.

Date sintetice, cu mare forţă de sugestie – existente în expoziţie – stau mărturie că dezvoltarea accelerată a forţelor de producţie, concomitent cu afirmarea tot mai puternică – după Congresul al IX-lea – a reproducţiei lărgite de tip intensiv, a determinat o creştere tot mai rapidă a produsului social şi venitului naţional – bază trainică a ridicării nivelului de trai al întregului popor. Faptul că în anii 1966–1984 venitul naţional a sporit mai rapid decît produsul social atestă elocvent ridicarea gradului de eficienţă a economiei noastre, legarea tot mai puternică a întregului proces de industrializare de exigenţele înalte pe care le ridică valorificarea resurselor ţării.

Dezvoltarea în ritm înalt a economiei naţionale, îmbunătăţirea continuă a structurii producţiei materiale au asigurat creşterea participării României la diviziunea internaţională a muncii, la schimbul mondial de valori. Azi, volumul total al comerţului nostru exterior este mai mare de 39 de ori decît în 1950, în vreme ce exportul a sporit, în acest interval, de 50 de ori.

Se desprinde în mod evident concluzia că, în această perioadă de mare tensiune în viaţa internaţională, cînd lumea întreagă se confruntă cu o puternică criză economică, România socialistă oferă, la a 40-a aniversare a eliberării sale, imaginea unei economii sănătoase, în plin proces de dezvoltare şi modernizare.

Expoziţia pune în evidenţă una dintre cele mai mari cuceriri ale socialismului pe pămîntul României, dezvoltarea armonioasă, echilibrată şi eficientă a forţelor de producţie pe tot cuprinsul patriei, care a ridicat la viaţă nouă, înfloritoare, toate judeţele, a creat o bază economică trainică pentru egalitatea reală a cetăţenilor ţării, fără deosebire de naţionalitate, asigurînd ca toţi oamenii muncii să se bucure de binefacerile civilizaţiei socialiste.

Municipiul Bucureşti şi cele 40 de judeţe prezintă la ora marelui bilanţ imagini semnificative din